

لا اله الا الله

الدفاع عن اراض المسلمين أهم فروض الاعيان | الشيخ عبدالله عزام

الله
رسول
محمد

به رگری کردن له خاکی موسولمانان گرنگترین فہ ریزہی سہ رشانی موسولمانانہ

وہ رگریانی

نیمام عبدالله

نہ بو صہ فوان

دانانی زانای پایہ بہرز

شیخ عبدالله عزام فہ لہ ستینی

خوا لیئی خوش بیت

(الدفاع عن أراض المسلمين أهم فروض الاعيان)

به رگړيکړدن له خاکی موسوئلمانان گړنگترین فہرېزہی سہر شانی موسوئلمانانہ

د انانی زانای پایہ بہرز	پیدا چوندہ وی له سہر دہستی
عبدالله عہ زام فہ لہ ستینی	زانای پایہ بہرز عبدالعزیز بن باز
خوا لیی خوش بیټ	بو کراوہ خوا لیی خوش بیټ

وہرگیړانی
ئیمام عبدالله (نہ بوضہ فوان)

تہ خریجی فہرموودہ کان
لہ سہر پہرتوکہ کانی زانای فہرموودہ ناس شیخ محمد بن ناصر الدین الالبانی کراوہ
خوا لیی خوش بیټ

پیشہ کی بو کراوہ لہ سہر دہستی زانایانی پایہ بہرز	عمر سیف
محمد نجیب المطیعی	عبدالله ناصح علوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

خوای گہورہ (عزوجل) له سورہتی (التوبہ) دا دہفہرمویت: ﴿إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^(۱) واتہ: ھہموو تان پیکھوہ (پیر و گہنج، ئازا و ترسنوک، دہولہمہند و ھہژار) بہمال و سامان، بہ دل و بہ گیان، له رپی خودا دہریجن و جیہاد بکھن، ئہوہ خیرترہ بؤ تان (جیہاد) کردن له دانیشتن و مانہوہتان، ئہگہر بزائن و تی بگھن، یان ئہگہر ئیوہ راست دہکھن لهگہل خوای گہورہ دا))^(۲).

(۱) ئایا شہر و تیځوښان له ئہفغانستان و فہلہستین و ولاتانی دیکہی (عیراق و صؤمال و مہغریب) و^(۲) جگہ ئہوانی دیکہش له خاکی موسولمانان کہ روو بہ رووی داگیر کردن و ئیستعمار بوونہتہوہ فہرزی کیفایہتہ یان فہرزی عہینہ ؟

(۲) ئایا بہراستی دہکریت لہم رۆژگارہدا موسولمانان بہیہک جار دہریجن و نہفیر^(۳) بکھن و روو بہ رووی دوژمنان و داگیر کھران بوہستہوہ ؟

^(۱) ئہم ئایہتہ سالی رووداوہکہی جہنگی تہبووک نازل بوو، خوای گہورہ فہرمانی دا بہ گشت موسولمانان کہ لهگہل پیغہمبہردا (صلی اللہ علیہ وسلم) بہرپ بکھون و بچنہ غہزا دزی سوپای رۆمہکان، ئہم فہرمانہش فہرمانیکی براوہ و حہتمی بوو، خوځادان و پیچو پھنا نہبوو لی ...

^(۲) تیبینی:

شیخی تیځوښہر عبداللہ عہزام: ئہم کتبہ موبارہکہی کاتی جہنگی یہکیتی سؤقیہت نوسیو، ئہو کات تہنہا خاکی (ئہفغانستان و فہلہستین و لوہنان و فلیبین و کشمیر) و چہند شوینیکی دیکہ شہرو کوشتاری تیدا بوو، بہلام ئیستا جہنگہکہ فراوان بووہ و ولاتانی دیکہی وک: (عیراق و صؤمال و یہمہن و شام و مہغریب و باکستان و شیشان و تورکستان) و چہندہا ولاتی دیکہی موسولمانان روو بہرووی داگیر کاری و شہرو کوشتار بۆتہوہ لہلایہن بی باوہرانہوہ، کہ جارن تہنہا (روسیا و ئیسرائیل) راستہوخؤ رؤی شہرہکہیان دہگیرا، بہلام ئیستا (ئہمريکا و بہریتانیا) و ولاتہ گہورہکانی ئہوروپاش ھاتونہتہ مہیدانہوہ بؤ شہرو کوشتاری ئوممہتی ئیسلامی و داگیرکردنی خاک و ئاویان و بہتالان بردنی مال و سہرودت و سامانیان ... ئیمہش لیروہدا و لہپال قسہکانی شیخدا ئہو ولاتانہی کہ سہر لہنوئ داگیر کراونہتہوہ لہ پال ئہوانہی داگیر کراون لہ کەوانیکدا نوسیومانن، ھەتا خوینەر وا تینہگات تہنہا ئہو ولاتانہی کہ شیخ ناوی نوسیون تہنہا ئہوانن کہ پیویستہ موسولمانان بہرگری یان لی بکھن، یان دہبیت جیہاد تہنہا لہو ولاتانہا بکرین.

۳) ئایا دکریت به گیان و مال جهنگ و جیہاد بکہین و پیشہوا (فائید) یکیش مان نہییت ؟

۴) ئایا دکریت له ئەفغانستان و (عیراق و فہلہستین و غہیری ئەوانیش) جهنگ و جیہاد بکہین له گہل ئەوہشدا پیشہوا و قاندگان جیاواز و پەرته‌واژہن؟

۵) ئایا موسولمان به تہنہا دہجہنگیت ئەگہر خہلکی دانیشتن و پشتیان له جهنگ و جیہاد کرد ؟

۶) ئایا ئەگہر ئیمہ لاواز بووین دروستہ به ناچاری پەنا بہرینہ بہر کوفار و بی باوہران و (ئیسٹیخانہ) یان پی بکہین ؟

۷) ئایا شان به شانی ئەو موسولمانانہ جهنگ و جیہاد بکہین کہ ئەزمونیکۍ خوازاو یان نییہ له پەرودہدا ؟

۸) ئایا له ئەفغانستانہوہ دەست پی بکہین یان له فہلہستین و (خاکہ داگیر کراوہکانی دیکہ) وہ ؟

ئەم پرسیارہ سہیر و سہرنج ږاکیشانہ کہ ئیستا له زہین و خہیالدا دین و دەرؤن، و خہلکیش له تیگہیشتن و ہەلسەنگاندنیان جیاوازن، وہ ہەموو بہپی تیگہیشتن و ئیجتیہادی خوۍ ولامی ہہیہ بوۍ، ئیمہ به ئیزنی خوا، لەم پەر توکەدا بہ دارپشتن و بہلگہ و تیگہیشتنیکۍ شہرعیانہ تیکرا لەسەر وتہ و تیگہیشتنی زانا و فوقہ‌هاکان و شہرە ناسہ گہورہکانی ئەم ئوممہتہ ولامیان دہدینہوہ...

^۲ (تیبینی: نہفیر : واتہ دەرچوون و راہہرین ږووبہ دوژمن بہ شہرو کوشتار کردن دژیان...)

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا...

پیشه‌کی عبدالله عه‌زام

کاتی‌ک ئەم فه‌توام نوسی‌بو زۆر له‌م قه‌باره گه‌وره‌تر بوو، پاشان برده‌م بۆ فه‌زیله‌ی شیخی گه‌وره‌مان سه‌ماحه‌تی شیخ (عبدالعزیز بن باز) و بۆیم خوینده‌وه، وه ئەویش پشتگیری کردووو فه‌رمووی: (هذا طيبة). پاشان ره‌زامه‌ندی و پشتگیری خۆی له‌سه‌ر پیشاندا، به‌لام ئەوه‌بوو پیشنیاری کرد بۆم، که پوخته (موخته‌سه‌ر) یکی ئی دابنیم هه‌تا ئەویش پیشه‌کی (موفه‌دیمه‌) یه‌کی بۆ بنوسی‌ت و پاشان بلاوی بکه‌ینه‌وه، ئەوه‌بوو منیش کورته‌یه‌که‌م له‌سه‌ر دانا، به‌لام ته‌واوی کاته‌کانی شیخ (ئیبین باز) زۆر چرو بۆ ده‌رفه‌ت بوو، چونکه‌ کاتی مه‌راسیمی به‌رپۆه‌ بردنی هه‌ج بوو، ئیتر له‌به‌ر ئەو هۆکاره‌ ده‌رفه‌ت نه‌بوو جاریکی تر کتیبه‌که‌ی بۆ به‌رمه‌وه ...^٤

پاشان شیخی پایه‌ به‌رز (ئیبین باز) بۆخۆی له‌ مزگه‌وتی (ئیبین لادن) له (جده) و (الجامع الکبیر) له (ریاض) فه‌توای ده‌رکرد، که ئەمه‌رۆ جه‌نگ و جیهاد به‌ گیان و مال فه‌رزی عه‌ینه، پاشان ئەم فه‌توام جگه‌ له (٦) پرسیاره‌کانی کۆتایی، پیشانی زانایانی پایه‌ به‌رز، شیخ: عبدالله عه‌لوان و شیخ سه‌عید هه‌وا و، محمد نجیب المطیعی و دکتۆر حسین حامد هه‌سان و عومه‌ر ئەله‌سه‌یف دا و، بۆیانم خوینده‌وه، و ئەوانیش ره‌زامه‌ندی خۆیان له‌سه‌ر ده‌ربری و زۆربه‌یان ئیمزا و خه‌تمی خۆیان له‌سه‌ری کرد، وه هه‌روه‌ها بۆ شیخی

^٤ (زانای پایه‌ به‌رز (عبدالعزیز بن باز) ره‌حه‌متی خوای لی بی‌ت نابینا بوو، چونکه‌ هه‌ردوو چاوه‌کانی له‌ ته‌مه‌نی ١٨ سالی‌دا له‌ خزمه‌تی عیلم و شه‌رعه‌دا دانا، ئەگه‌ر هه‌رکس کتیبه‌یکی بۆ به‌ردایه‌، ده‌بوو خۆی یان که‌سیکی تر بۆی بخویندا به‌ته‌وه .

پایه به‌رزیش (محمد بن صالح العثيمين) م‌خوینده‌وه و، ئەویش ره‌زامه‌ندای خو‌ی له‌سه‌ر پيشاندا و ئيمزای خو‌ی له‌سه‌ر کرد، هه‌روه‌ها به‌هه‌مان جو‌ر زانایانی پایه به‌رز (عبدالرزاف عفي‌فی و حسن ئەيووب و دکتۆر احمد ئەله‌سه‌ل) فه‌توایان له‌سه‌ر داو پشت‌گيریان کرد ...

پاشان بو‌خو‌شم له‌ وتاریکدا و له‌ (مينا) و له‌ سه‌نته‌ری هو‌شیاری گشتی له‌ حه‌جدا، به‌رزم کرده‌وه، که له‌و کاته‌دا زیاتر له‌ (١٠٠) سه‌د زانای ته‌واوی ولاتانی ئیسلامی له‌و شو‌ینه کو‌ ببونه‌وه و ئاماده‌ بوون، منیش له‌و وتاره‌دا پي‌م ووتن: ((اتفق السلف والخلف وجميع الفقهاء والمحدثين في جميع العصور الإسلامية؛ أنه إذا اعتدي على شبر من أراضي المسلمين أصبح الجهاد فرض عين على كل مسلم ومسلمة، بحيث يخرج الولد دون إذن والده، والمرأة دون إذن زوجها)). واته: ته‌واوی پيشينان (سه‌له‌ف) و(خه‌له‌ف) و ته‌واوی فو‌قه‌هائو فه‌رمووده‌ ناسان، له‌ هه‌موو چاخه‌کانی ئیسلامیدا هه‌موو پي‌که‌وه له‌سه‌ر ئەوه پي‌ک هاتوون و کو‌را و يه‌ک ده‌نگن، که ئەگه‌ر بستي‌ک له‌ خاکی موسولمانان ده‌ست دري‌ژی کرایه‌ سه‌ری، ئەوه جه‌نگ و جيهاد ده‌بي‌ته فه‌رزی عه‌ین له‌سه‌ر ته‌واوی هه‌موو موسولمانانی ني‌ر و مي‌، به‌و جو‌ره‌ی کو‌ر به‌بی پرس و رو‌خسه‌تی بابی و ئافه‌رت به‌بی پرس و ره‌خسه‌تی هاوسه‌ره‌که‌ی، ده‌چن بو‌ جه‌نگ و جيهاد)). وه من لي‌رده‌ا و له‌ به‌رده‌م ئەمیری مو‌جاهيده‌کان، (سه‌یاف) بري‌ار ئەده‌م، که له‌ماوه‌ی ژيانم له‌گه‌ل جيهادی ئەفغانیدا بو‌ ماوه‌ی (٣) سال، ده‌لي‌م جه‌نگ و جيهادی ئەفغانی پي‌ويستی به‌ پياو (رجال) هه‌یه، ئیوه‌ش ئەی زانایان (علماء) ئەگه‌ر که‌سي‌ک له‌ ئیوه هه‌ر ره‌خنه‌و پيشنيار‌ي‌کی هه‌یه با قسه‌ بکات، به‌لام هي‌چ کام له‌ زانایان قسه‌يان نه‌کرد، به‌لکو شي‌خ ئیدريس فه‌رمووی: (يا أخي هذا الأمر لا خلاف فيه). واته: ئەی برام ئەو شته‌ هي‌چ خيلاف و جياوازيه‌کی تي‌دا ني‌يه)). له‌ پي‌ناو ئەمه‌دا ئەم فه‌توام چاپ کرد، داوام وایه له‌ خوای گه‌وره، سوود به‌خش مان بکات پي‌ی له‌ هه‌ردوو دونیادا، وه ته‌واوی موسولمانانیش لي‌ی سوود مه‌ند بين.... عبدالله عزام

وتهی شیخ عومەر سهییف

بسم الله الرحمن الرحيم

برای خوّم (فی الله) شیخی پایه بهرزی راستگو و تیکۆشەر، دکتۆر عبدالله عزام، ئەم فەتوا گەورە و ئامۆژگارییه به نرخەیی پیشاندام له بارەیی جەنگ و جیهاد و حوکمی جیهاد، وه ئایا کەیی جیهاد فەرزە عەینە، وه منیش هەموویم خویندەوه، بینیم ئەم پەرتوکه هەق و صەوابە و هیچ پێچو پەنایەکی تیا نییە، وه هەرکەس زەرەیهک ئیمان له دڵیدا هەبێت بەم بەلگانە تەسلیم دەبێت کە شیخ باسی کردوون، له کیتاب و سوننەتی پێغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) و تیکرا و ئیجماعی زانیان (علماء)....

دەلێم: هەولدان بۆ بەدەمهوه چوون و یارمەتی و نهفیر بۆ جیبه جی کردنی ئەم فەریزەیه ناوه ستییت، مەگەر ئەو کەسانە نهبن کە خوای گەورە له بارەیانەوه دەفەرمویت : ﴿ فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ﴾ (محمد ۲۰).

خوای گەورە پاداشتی شیخ عبدالله بداتهوه چاکترین پاداشت، به نییەت و ئاگا بوونی، وه هەموومان بۆ رەزامەندی خووی مۆفەق بکات ...

والحق أن الجهاد الآن فرض عين ولا إذن لأحد.

الفقير إلى الله عمر سيف /

صنعا ٢٨ / ١٢ / ١٤٠٤ هـ جدة /

مجلس كبار العلماء، اليمن،

وتہی ماموستا سہعید حہوا (سہعید حوی)

بسم الله الرحمن الرحيم

پاش گوئ بیست بوونم لہم نامہی برامان شیخ عبداللہ عہزام، من بہ فہتوایہکی تہواو و پوخت و بہ پیزی دہزانم، وہ دانی پیدا دہنیم لہوہی تیدا ہاتوہ و ، رہزامہندی خوّم لہسہری پیشان دہدم و بانگہوازی بو دہکہم ... سہعید حوی

وتہی شیخ عبداللہ علوان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد قائد الغر المحجلين، وعلى آله وأصحابه الذين حملوا راية الجهاد في ربوع العالمين، وعلى قادة الحق، ودعاة الخير بإحسان إلى يوم الدين.
وبعد:

شیخ عبداللہ عزام خوا بیپاریزیت لہم نوسراوہیدا کہ لہ بارہی حوکمی جہنگ و جیہاد لہ نہفغانستان و فہلہستین و جگہ لہ وانیش لہ خاکی ئیسلام، نیشانی دام ہہتا بیخوینمہوہ و ہہلی بسہنگینم، منیش بہ تہوفیقی خوای گہورہ دہلیم :

ہہموو نہوانہی کہ نویونی و فہتوای لہسہر داون، لہ زانایان و پیشہواییانی سہلہف و خہلہفی و ہرگرتوہ و ہیناوییہتی لہم نوسراوہدا، وہ ہہمووی راستن، چونکہ ہر ولاتیکی ئیسلامی کافر و بی باوہران داگیری بکہن -وہک زانایان بریاریان لہسہر داوہ- جہنگ و جیہاد و پوہہرو بوونہوہ و شہر کردن دژی نہو داگیر کہرہ فہرز دہبیت لہسہر ہہموو دانیشتوانی نہو خاکہ، ئافرہت بہبی پرس و روخسہتی ہاوسہرہکہی و کور بہبی پرس و روخسہتی باوکی، دہچن بو نہو جہنگ و جیہاد، ئیر بہو جوہرہ

جہنگ و جہاد دہيټہ فہرزي عہين، لہسہر ھہموو ټہو شار و ديټانہي کہ نزيکن لہو خاکہوہ، ھہتا ټہو خاکہ ئيسلامي يہ رزگار دہکريټ، لہ دہستي کافران و بيټ باوہران، خو ټہگہر ټہو رپټزہ يہ نہچوہ جټي فہرزي يہتہکہ، واتہ ټہگہر سہرکہوتوو نہبوون و ټہو خاکہ بہو رپټزہ رزگار نہکرا کہ بوي کوټونہتہوہ، ټہوہ ټہو فہرزي يہتہ دريټ دہيټہوہ بو سہر ھہموو ټہو شويټہ نزيکانہي ديکہ لہو خاکہ داگير کراوہوہ، خو ټہگہر بہوانہش تہواو نہبوو، يان ھہر کہم بوون و بيټ دہسلټ و کہمتہرخہم بوون بہرامبہر ټہو دوژمنہ داگير کہرہ، ټہوہ جہنگ و جہاد و بہدہمہوہ چووني ټہو خاکہ لہسہر تہواوي دانيسټواني زہوي فہرز دہيټ، کہ بچن بہدہم نوصرت و سہرخستني ټہو گہل و خاکہوہ، ھہتا دوژمن دہشکي و دہدوپټ و، دہر دہکريټ لہ خاکی ئيسلام و موسولمانان....

وہ ئيستاش لہم زہمانہدا دہبينين زوربہي موسولمانان لہ تہواوي ولټاني ئيسلامي کہم تہرخہم و خہم سارد و دانيسټوون لہ ھہق و مافي خاکی ټہفغانستان و فہلہستين و غہيري ټہوانيش لہ خاکہ داگير کراوہکاني ولټي موسولمانان (وہک عيراق و صومال و مہغريب و ټہواني ديکہش)، بويہ ټہمرؤ جہنگ و جہاد فہرزي عہينہ، لہسہر ھہموو کہسيک کہلہسہر خاکی موسولمانان و ئيسلام نيسټہجټيټ، چونکہ بيټويستي و پياو (رجال) بہشي خوټي ټامادہ نہبووہ....

وہ لہسہر ټہمہش، ټہمرؤ فہرزہ لہسہر ھہموو موسولماننيک کہ تواناي ھہلگرتني چہک و سيلاحي ھہيہ بروات بو جہنگ و جہاد، بو يارمہتي و بہدہمہوہ چووني براياني موسولماني لہ ټہفغانستان و ھہموو شويټہکاني ديکہي دونيا و ولټاني ئيسلامي، ھہرچہنلہ و با دايک و باوکيشي ئيزن و روخسہتي نہيہن، ھہر دہيټ بروات، ھہتا بيټويستي و کيفايہتي ټہو کارہ جيټہجټيټ دہيټ (حتي تتحقق الکفايہ)....

عبدالله ناصح علوان جامعہي مہليک عبدالعزير، جہد

وتهى شيخ محمد الطيعي

بسم الله الرحمن الرحيم

فإن الجهاد في سبيل الله طلبا للشهادة التي بشر الله بها من اصطفاهم لها بقوله تبارك وتعالى: ﴿وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ إنما هو انتقال من دار إلى دار ومن حياة ضيقة إلى حياة أخرى مطلقة، ومن حياة النكد والغش والخداع والنهب إلى حياة السعادة والبلهنية والرضوان.

في هذه العجالة التي كتبها الأخ الكريم المجاهد العريق الدكتور عبد الله عزام حاضا على الجهاد، ومبصرا به، ناهجا النهج الصحيح بإعطاء الأمر حظه الوافر من الفقه والحديث والتفسير مناقشا ومستدلا بحجج هي شجى في حلوق الخالفين وقذى في عيون الجبناء والمنافقين، أقول فيها من الدعوة إلى السبيل الذي لا سبيل غيره في هذه الآونة الحرجة لرفع الحرج عن الأمة، والذود عن الملة، وإنما هي في الجملة حياة واحدة، فلتكن في سبيل الله ورسوله وكتابه وأمته لتكون أشرف وأرفع، وأبقى وأدوم، وإنما يجاهد المؤمن في الله جهاده، إن أخفق إفادة أو أؤذي إفارادة، أو نفي فريادة، أو سجن فعبادة، أو عاش فقيادة، أو مات فشهادة، فله الحسنى وزيادة.

وسلام على الذين سمعوا النداء فلبوا ((وإذ استنفرتم فأنفروا)) ورحمة الله وبركاته.

محمد نجيب الطيعي

جدة، ناحية شارع الجهاد

خادم السنة بالأسانيد العالية

وصاحب تكملة المجموع شرح المذهب

وعضو اتحاد الكتاب في جمهورية مصر العربية

(الدفاع عن أراضي المسلمين أهم فروض الأعيان) به‌رگریکردن له خاکی موسوئلمانان گه‌وره‌ترین فه‌ریزه‌ی سه‌رشانی موسوئلمانانه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوب إليه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه وسلم، وعلى آله وصحبه أجمعين.

وبعد:

خوای گه‌وره به ره‌حم و به‌زه‌یی خو‌ی ئهم ئاینه‌ی هه‌ل‌ب‌زارد هه‌تا بب‌یته‌ مایه‌ی ره‌حمه‌ت و به‌ره‌گه‌ت و خو‌شی بو‌ هه‌موو جیهان، وه سه‌ییدی نی‌ردراوانی نارد (صلی الله علیه وسلم) هه‌تا بیکاته‌ گۆتا نی‌ردراو و پی‌غه‌مبه‌ر به‌م ئاینه‌، وه ئهم ئاینه‌ی به‌ شم‌شیر (سه‌یف) و (سینان) نی‌زه سه‌ر خست، پاش ئه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌ به‌لگه‌ و به‌یان به‌ خه‌لکی راگه‌یانند، هه‌ر بو‌یه‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت: ((بُعِثَ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ تَعَالَى وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ جُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي وَجُعِلَ الدَّلَّ وَالصَّغَارَ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي، وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^٥. واته‌: من نی‌ردراوم به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا، که هه‌تا دوا رۆژ به‌

^٥ (صحیح: رواه احمد في المسند برقم (٤٩٤٤) و (٥٨٩) عن عبدالله بن عمر بن الخطاب القرشي، و رواه الطبراني في (مسند الشاميين) برقم (١٢١١) ، و رواه البيهقي في (شعب الايمان) برقم (١١٩٨) ، و رواه (ابن شيبه) برقم في (المصنف) برقم (١٩٠٠٦) و (١٩٠٤٢) و (٣٢٣٦١)، و رواه الطحاوي في (المشكاة الاثار) برقم (١٩٨) ، و رواه أيضا الامام (ابن المبارك) و (خطيب البغدادي) في كتاب (الجهاد) و (الفقيه والمتفقيه) عن طاوس بن كيسان اليماني، وأيضا عن انس بن مالك بن نضر بن ضمضم البخاري، برقم (٧٥٨). و (١٠٤). و صححه الالباني رحمه الله في (صحیح الجامع الصغير للسيوطي) برقم (٢٨٣١) و (مشكاة الفقر) برقم (٢٤) و (صحیح الجامع الصغير) برقم (٢٨٢٨)

شمشیر (سەیف) جەنگ و جیهاد و کوشتار بکەم، هەتا خۆی گەورە بە تەنھا بپەرسرێت و شەریکی بۆ بپار نەدرێت، واتە هەتا بە تەواوەتی تەوھید و یەکتا پەرسی لەسەر ڕووی زەوی بەرفەرار دەبێت و حوکم هەر بۆ خۆی گەورە دەبێت، وە ڕزق و ڕۆزیشم بۆ کراوەتە ژێر سیبەری نیژە (ڕمەح) کەمەو، واتە (فەینو غەنیمەت)، وە هەرکەسێش پێچەوانەم بکات لەم کاردا و لەم ڕێگای من لابدات، تەنھا ڕیسوای و زەلیلی بۆ دەمێنێتەو، وە هەرکەس خۆی بچوینێت بە هەر گەل و ھۆزێکی دیکەو، ئەویش لەوانە، واتە لەمن نییە ((.

حیکمەتی کارەکانی خۆی گەورە بەو جۆرە یە کە، ئیصلاح و چاکسازی زەوی لەسەر بنەمای (دەفع) بێت، واتە ھەموو کات کۆمەڵێک لە خەڵکانی یەکتاپەرست (موەحید) و شوێن کەوتە ی ھەق، ڕووبە ڕووی شوێن کەوتووای (شیرک) و ناھەق و باطل ببنەو، و ڕایان بمائ و لەناویان بەرن، لەسەر ئەمەش چیرۆکەکی سوپای (طالوت) و (جالوت) کە خۆی گەورە لە قورئاندا لە بارەیانەو دەفەرموێت بەلگە یەکی ئاشکرایە: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة ۲۵۱) واتە: ئەگەر خۆی گەورە ھەندێک لەو خەڵکە بێ باوەردی بە کۆمەڵێک بەندە ی خۆی لەناو نەبردایە، ئیستا ئەم زەوی یە فاسید و وێران دەبوو، بەلام خۆی گەورە فەزل و چاکە ی بەسەر گشت جیھانەو ھە یە ((.

زانایانی تەفسیر وەك ئیبن عەباس و غەیری ئەویش دەفەرموون:

﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ: أَي كَمَا دَفَعَ بَدَاوِدَ شَرَّ جَالُوتَ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ بآھلھا، دافع اللہ بالنبیین عن

وقال الالبانی وهذا حدیث صحیح و رجاله کلهم ثقات، و صححه شیخ المحدثین احمد شاکر المصري في تخريجه لكتاب مسند امام أحمد بن حنبل رحمهم الله تعالى أجمعين

المؤمنين شر أعدائهم، وبالمجاهدين عن القاعدين بالجهاد شر أعدائهم ولولا ذلك لفسدت الارض بأهلها)).

واته‌خوا‌ی‌گه‌وره‌فه‌زلی‌داوه‌به‌سه‌ر‌مرو‌فه‌کاندا‌به‌وه‌ی‌که‌ئه‌م‌یاس‌ی‌(ده‌فع‌)‌ی‌بو‌دان‌اون‌،‌یان‌به‌شی‌وا‌زی‌کی‌دی‌که‌،‌مل‌مل‌انی‌نی‌نی‌وان‌ه‌ه‌ق‌و‌باط‌ل‌،‌له‌پ‌ین‌او‌چ‌اک‌س‌ازی‌و‌نی‌ص‌لاح‌ی‌م‌رو‌ف‌ای‌ه‌تی‌و‌،‌وه‌ر‌گر‌تن‌ه‌وه‌و‌سی‌اده‌ی‌ه‌ه‌ق‌و‌ب‌لا‌و‌کرد‌نه‌وه‌ی‌خی‌رو‌چ‌اک‌ه‌،‌به‌ل‌کو‌ج‌گ‌ه‌له‌مان‌ه‌ش‌ته‌نان‌ه‌ت‌د‌رو‌شم‌و‌شه‌ع‌ائ‌یره‌کان‌ی‌پ‌ه‌رس‌ت‌ش‌و‌به‌ند‌ای‌ه‌تی‌له‌سه‌ر‌ئه‌م‌یاس‌ا‌و‌پ‌ی‌وه‌ره‌خوا‌یی‌و‌ره‌بان‌یی‌ه‌وه‌ستا‌وه‌،‌وه‌ک‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ده‌فه‌رم‌وی‌ت‌: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (الحج ٤٠) واته: ئه‌گه‌ر‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ه‌ه‌ند‌یک‌خ‌ه‌ل‌کی‌به‌ه‌ه‌ند‌یک‌ی‌دی‌که‌پ‌ال‌پ‌ی‌وه‌نه‌نا‌یه‌و‌،‌فه‌ر‌مان‌ی‌به‌جه‌نگ‌و‌ج‌یه‌اد‌نه‌گر‌د‌ای‌ه‌،‌ه‌ه‌ر‌چی‌پ‌ه‌رس‌ت‌گ‌ای‌(روه‌بان‌)‌ه‌کان‌که‌ل‌ای‌نه‌صار‌اک‌ان‌پ‌ی‌ی‌ده‌ل‌ئ‌ین‌(د‌یر‌)‌و‌،‌(ب‌یی‌ه‌)‌که‌نی‌سه‌ی‌یه‌هود‌ی‌یه‌کان‌و‌،‌(صل‌وات‌)‌مال‌له‌ئا‌گر‌ینه‌کان‌ی‌مه‌ج‌وس‌یی‌ه‌کان‌و‌،‌(مس‌جد‌)‌مز‌گ‌ه‌وته‌کان‌که‌نا‌وی‌خوا‌یان‌ت‌یدا‌ده‌بر‌یت‌،‌و‌یر‌ان‌ده‌بو‌ون‌،‌واته‌ته‌وا‌وی‌بی‌با‌وه‌ران‌و‌ف‌اس‌ید‌ان‌زال‌له‌ده‌بو‌ون‌به‌سه‌ر‌ته‌وا‌وی‌ئا‌یی‌نه‌ئا‌سم‌ان‌یی‌ه‌کان‌دا‌و‌گ‌شت‌پ‌ه‌رس‌ت‌گ‌اک‌ان‌یان‌و‌یر‌ان‌ده‌کرد‌،‌وه‌بی‌گو‌مان‌خوا‌ی‌گه‌وره‌یار‌مه‌تی‌ئه‌وه‌که‌سان‌ه‌ده‌د‌ات‌و‌سه‌ری‌ان‌ده‌خ‌ات‌که‌یار‌مه‌تی‌ئا‌ینه‌که‌ی‌ئه‌وه‌بد‌ن‌و‌،‌ه‌ه‌ول‌ی‌سه‌رخ‌ست‌نی‌بل‌دن‌،‌به‌جه‌نگ‌و‌ج‌یه‌اد‌کرد‌ن‌،‌وه‌ح‌یک‌مه‌تی‌کار‌ه‌کان‌ی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ش‌وا‌یه‌یار‌مه‌تی‌خ‌و‌لا‌واز‌که‌رو‌س‌ست‌و‌ته‌مه‌له‌کان‌ناد‌ات‌،‌به‌ل‌کو‌ته‌نها‌یار‌مه‌تی‌ئه‌ه‌لی‌گو‌ره‌پ‌ان‌و‌شه‌ر‌که‌ران‌ئه‌د‌ات‌،‌به‌راس‌تی‌خوا‌خ‌وی‌ز‌و‌ر‌به‌ه‌یز‌و‌ده‌سه‌ل‌اته‌)).

ئه‌م‌یاس‌ا‌خوا‌یی‌ه‌(ره‌بان‌یی‌ه‌)‌که‌پ‌ی‌ی‌ده‌وتر‌یت‌(ده‌فع‌)‌یان‌به‌جو‌ری‌کی‌تر‌بل‌ه‌ین‌جه‌نگ‌و‌ج‌یه‌اد‌،‌لا‌پ‌ه‌ره‌ی‌ز‌و‌ری‌له‌پ‌ه‌رت‌وک‌ه‌که‌ی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌(ق‌ور‌ئ‌ان‌)‌دا‌گیر‌کرد‌وو‌ه‌،‌چ‌ون‌که‌ده‌بی‌ت‌ئ‌ی‌لا‌ه‌یز‌و‌ق‌وه‌ت‌یک‌ه‌ه‌بی‌ت‌ئه‌م‌ح‌ه‌قه‌ه‌ه‌ل‌ب‌گر‌یت‌،‌ئا‌یا‌نه‌مان‌ب‌ینی‌چ‌ه‌ند‌ح‌ه‌ق‌ه‌ه‌بو‌و‌که‌به‌ه‌و‌ی‌خ‌وز‌لان‌و‌پ‌شت‌ت‌یک‌رد‌ن‌و‌ه‌ه‌ول‌نه‌دان‌بو‌ی‌بو‌و‌به‌ژ‌یر‌پ‌ی‌وه‌،‌وه‌

چەند ناحەق و باطل بەرز بوونەووە بەهۆی ئەوێ شوێن کەوتوان و پیاوانێک خۆيان کردە فیدای لە پێناويدا و تەضحی یەيان بۆدا .

وێ جەنگ و جیهاد لەسەر دوو بنەمای بنەرەتی و ئەساسی بنیات نراوہ :

- (١) صەبر و ئارامگرتن : کە نازايەتی دڵ و دەرون (الجنان) دەردەخات.
- (٢) دەست گوشاردی و میهرەبانی، کە پێی دەئێن (کەرەم) : کە ئەویش بریتییە لە خستنه گەر و بەکارهێنانی مال و گیان، بۆیە لە فەرموودەيەکی صەحیحدا کە ئیمامی (ئەحمەد) ريوایەتی دەکات، پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((الإيمان الصبر والسماحة)). وە لە ريوایەتیکی تردا هاتووہ دەفەرمویت: ((أفضل الإيمان الصبر والسماحة)).^١ واتە باشترین و ئەفزەلترین ئیمان بریتییە لە خۆراگرتن (صەبر) و پیاوہتی، یان جوان مەردی (().

شیخی ئیسلام ئیبن تەیمییە (رحمہ اللہ) دەفەرمویت:

((ولما كان صلاح بني آدم لا يتم في دينهم ودنياهم إلا بالشجاعة والكرم بين الله سبحانه أن من تولى عن الجهاد بنفسه أبدل الله به من يقوم بذلك ﴿إلا تنفروا يعذبكم عذاباً أليماً و يستبدل قوماً غيركم ولا تضره شيئاً والله على كل شيء قدير﴾ التوبة ٣٩).^٢ واتە: لەبەر ئەوێ صەلاح و چاکی بەندە لە دونیاو دوا رۆژدا بەبێ نازايەتی و جوامیری نەبێت نایەتەدی، ئەوہ خوای گەورە ريوونی کردۆتەووە بۆمان و ئاگاداری کردوین کە ھەرکەس پشت بکات لە جەنگ و جیهاد بە گیان (رۆح)ی خۆی، ئەوہ خوای گەورە

^١ (صحیح: رواه احمد في المسند برقم (١٩٠٠٢) و في كتاب (الزهد) و رواه حافظ ابن حجر العسقلاني في (المطالب العالیة) برقم و رواه ابن ابي شيبة في المصنف و ابن ابي شيبة في (المسند) والبيهقي في (الشعب الايمان) والطبرانی في (مكارم الاخلاق) عن طريق عمير بن قتادة و جابر بن عبدالله و عمر بن عيس، وصححه الالباني في السلسلة الصحيحة برقم (٥٥٤) و (٤٨٢) و صحيح الجامع الصغير و مشكاة المصابيح و قال حديث صحيح .

^٢ (مجموعة الفتاوى لشيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله (ج٢٨ / ص ١٥٧).

کەسێکی تر دەکاتە جینگەي له جیي ئەو، هەتا هەستيت بەو کارە، خواي گەورە دەفەرموييت: ﴿ئەگەر ئیوه هەمووتان بە جاري لهگەل پيغەمبەري خوا بەرەو مەيدانی جەنگ و جيهاد دەرئەچن و رانهکەن، خواي گەورە عەزاب و سزايەکی بەئيشتان ئەداو، دوژمنيش زال ئەکات بەسەرتاندا، پاشان ئیوه لادەباو خەلکانیيکی تر دەکاتە جینگاتان، پاشان ئەوان وەکو ئیوه نابن و بەرگري دەکەن له پيغەمبەر (صلی الله عليه وسلم) و وەلامی دەدەنەو و دچن بە دەمیەو و بۆ جەنگ و جيهاد، خو بە دانیشتن و دوا کەوتنتان له جيهاد هيچ زيانیک لەم نايە ناکەوئیت، يان ناتوانن بە هيچ جوړیک هيچ جوړە زيانیکی پي بگەيەنن، وە خواي گەورەش بەسەر هەموو شتيکدا بە توانايە﴾.^۸

بۆيە پيغەمبەري خوا (صلی الله عليه وسلم) ئاماژەي کردوو بە شەرو خراپەي ئەو سيفەتانە، ئەويش بریتين له چروکی و ترسنوکی (البخل والجبن)، کە دەبنە مايە و هۆکاری خراپ کردن و فاسید کردنی نەفسی مروف و رووخاندن و تيکدانی کۆمەلگاکان، وە له فەرموودەيەکی صەحیحدا کە ئەبو هورەيرە خواي لی رازی بيئت دەگيرپتەو پيغەمبەري خوا (صلی الله عليه وسلم) فەرموويەتی: ((شر ما في رجل شح هال و جبن خال)).^۹ واتە: خراپترین شەريک کە له پياویدا هەبيت بریتيە له: دونيا خو شەويستیکی بەرچاو و دل تەنگ و خەفەتبار، لەگەل ترسنوکیي بی دل و ئیرادە و روخاو)).

روژانیك روشت و تيپەري بەسەر (سەلەف) پيشيني صالحدا، کە بەم بەرنامە (دەفع) کاریان کردوو بونە سادە و پيشەواي دونيا، وەك خواي گەورە دەفەرموييت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾. (السجدة ۲۴) واتە:

^۸ ئەم نايەتە لەسەر ئەوانە دا بەزی کە دواکەوتن له جەنگی تەبوک.

^۹ (صحیح: رواه احمد في المسند برقم (۷۸۰۳) و ابو داود و ابن حبان و ابن ابي شيبة وابن المبارك في كتاب (الجهاد) و صححه الالباني رحمه الله في سنن ابي داود و صحيح الجامع الصغير للسيوطي، و صحيح الترغيب والترهيب للمندري و قال حديث صحيح .

چەند کەسێکمان ئی کردنە سەرکردە و پێشەوا، چونکە لە ئاینەدا بە فەرمانی خوێمان
پێنمویی خەلکیان دەکرد و صەبر و ئارامیان گرت و، دانیان بەسەر هەموو نارەحەتی و
نازارەکاندا گرت کە هاتە پێیان، وە یەقینیشیان بە ئایەتەکانی ئیمە هەبوو ^{۱۰}.

وہك عبدالله ی كوری عەمرو خۆای ئی رازی بێت دەگیرێتەوێ جارێکیان پێغەمبەری
خو (صلی اللہ علیہ وسلم) وتاری بۆ ئەداین و بە دەنگی بەرز هاواری دەکرد و
دەیفەرموو: ((صَلَاةُ أَوَّلِ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِالزَّهْدِ وَالْيَقِينِ وَ يَهْلِكُ آخَرُهَا بِالْبَخْلِ وَالْأَمَلِ)).
واتە: پزگەر بوون و چاکی یەكەمی ئەم ئوممەتە بە زوهد و یەقینە، و كۆتاییەكەشی بە
رەزلی و دنیا خۆشەویستی و هیوای زۆر بە دنیا، تیا دەچیت و بەهەلاك دەچیت ^{۱۱}.

پاش ئەوێ خۆشەویستی دنیا لەناو موسولماناندا سەری دەركرد و بالی كیشا و،
بەرنامە و قەوانینەکانی خۆای گەورە پشت گوێ خراو لەبەر کرا، حوكمەکانی خۆای
گەورە لەکار خراو فەوتان، خۆای گەورە دەفەرموێت: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا
الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَا﴾. واتە: لەدوای ئەو پێغەمبەرانی کۆمەڵێک لە
کەسانی خراپ و لاسار بوونە جیگیریان، ئەمانیش یەهودی یەکان بوون، وازیان لە نوێژ
هیناوی بێ باوەر بوون بە خۆای گەورە، وە شوێن هەواو هەودەس و ئارەزوو کەوتن، ئابەو
جوێرش دەکەونە (غەی) کە دۆلیکە لە ئاگری دۆزەخدا ^{۱۲}.

^{۱۰} ئەم ئایەتە لەسەر هەندێک لە خوا ترسەکانی بەنو ئیسرائیل دابەزی کە خۆای گەورە باسی چاکە و برۆا
کردنیان بە پێغەمبەرێتی محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) دەکات (ابن عەباس).

^{۱۱} صحیح: رواه احمد في الزهد برقم (۵۲) و السيوطي في صحيح الجامع الصغير والطبرانی والبيهقي، و صححه
الالباني في صحيح الجامع الصغير برقم (۳۷۳۹).

^{۱۲} ئیمامی مەناوی رەحمەتی خۆای ئی بێت لەسەر فەرموونەكە لە فیض القدیر (۴/ ۳۰۱) دا دەفەرموێت:
(والمراد غلبة البخل والأمل في آخر الزمان يكون من الأسباب المؤدية للهلاك؛ بكثرة الجمع، والحرص، وحب
الاستئثار بالمال المؤدي إلى الفتن والحروب والقتل وغير ذلك ذكره بعضهم)).

واته کاره خراپه‌کانیان بۆ جوان و رازابووه و شوین شه‌هوه‌ت و هه‌واو هه‌وه‌سى خۆيان كه‌وتبوون، وه له فه‌رموو‌ده‌یه‌كى سه‌حیحا هاتوو كه پێغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تى: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْغُضُ كُلَّ جَعْظَرِي جَوَاضٍ، سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ، جِيفَةٍ بِاللَّيْلِ حِمَارٍ بِالنَّهَارِ، عَالِمٍ بِالْدُنْيَا جَاهِلٌ بِالْآخِرَةِ)).^{١٣} واته: خواى گه‌وره رقی له هه‌موو ئه‌ده‌ب ناشرینیكى خۆ به‌زل زانو، په‌زیل و چروکیكى ده‌ست قونجاو ده‌بیته‌وه، كه به‌رده‌وام له ناو بازا‌ره‌كاندا خه‌ریكى چه‌نه بازی و هاوار هاواره، شه‌و پاڻ ده‌بیته‌وه وهك لاکه تۆپیو یان وهك گا، وه رۆژیش وه‌كو كه‌ر، زانایه به‌ کارو بارى دونیا، وه نه‌زان و جاهیه‌له به‌ دوا‌رۆژ)).

وه له گه‌وره‌ترین و گرنگترین ئه‌و فه‌ریزه نادیا‌ره‌و وا‌جبه له‌بیر کراوانه، فه‌ریزه‌ی جه‌نگ و جیهاد کردنه، كه ئیستا له واقیعی موسوئلماناندا نه‌ماوه و وون بووه، وه له ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش (وازه‌ی‌نان و ته‌رك کردنى جه‌نگ و جیهاد) بوونه‌ته كه‌فى سه‌ر ده‌ریا، وهك له فه‌رموو‌ده‌كه‌دا هاتوو (غُثَاءُ السَّيْلِ)، ته‌وبان له پێغه‌مبه‌رى خوداوه (صلی الله علیه وسلم) ده‌گێرپێته‌وه فه‌رموو‌یه‌تى: ((يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ إِلَى قُصْعَتِهَا فَقَالَ قَائِلٌ: وَمَنْ قَلَّةٌ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنْ كَمُ غُثَاءِ كَفْثَاءِ السَّيْلِ وَلَيَنْزَعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْقِتَالِ أَوْ الْمَوْتِ)).^{١٤} واته: زه‌مانیك دیت به‌سه‌رتاندا، یان خه‌ریكه دیت به‌سه‌رتاندا، كه ئومه‌تانی

^{١٣} صحیح: رواه احمد في المسند و ابن حبان في صحيحه و الحاكم في المستدرک والسنن الكبرى للبيهقي، و صحيح الجامع الصغير للسيوطي (١٨٧٤) وصححه الالبانى رحمه الله في صحيح الجامع الصغير / جعظري: فض غليظ مستكبر، جواض: جماع مناع، سخاب: ثرثار، زور بلى و چه‌نه باس .

^{١٤} صحیح: رواه امام احمد في مسند الانصار) برقم (٢١٨٠٣) و ابن ابي شيبة في (المصنف) و الطيالسي في (مستنده) و شعب الايمان للبيهقي، و مسند الشاميين للطبراني، و ابو داود في سننه كتاب الملاحم برقم (٤٢٩٧) ،

ديكه زال د دین به‌سەرتاندا، وهك چۆن گەله سهگ زال د دین به‌سەر سەرە مه‌ردا، يه‌گيڤك پرسى ئەى پيغه‌مبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو له‌بەر كەمى مانە له‌و رۆژەدا؟ فەرمووى: ئیوه ئەو رۆژە زۆرن، وهك زۆرى كه‌فى سەر دەريا، وه خواى گەوره هەيبەت و سامى ئیوه له دلى دوژمنه‌كانتاندا دەرده‌يئيٓت و وه‌ن دكاته دلتانەوه، كه‌سيك پرسى وه‌ن چييه ئەى پيغه‌مبەرى خوا؟ فەرمووى: خۆشه‌ويستى دونياو پشت هەلكردن يان رڤ لي‌بونەوه له شەر يان مردن ((.

وصححه الالبانى رحمه الله في السلسلة الصحيحة برقم (٩٥٨) و سنن ابى داود و مشكاة المصابيح (٥٣٦٩) و صحيح الجامع الصغير للسيوطي برقم (٨١٨٣). وقال الالبانى حديث صحيح .

و جهاد الكفار نوعان :

وه ټيکوښان و جهادکردن دژى بى باوهران (کوفار) دوو جوړه :

(١) **جهاد الطلب:** كه پيى دهووتريت جيهادى دهست پيشخهري و داوا كردن و خواستن به نيازى به دهست هيڼانى مهبهست و ويستيك، وهك پيى دهلئين هيرش بهري: ټهويش به جهنگ و جيهاد كردن دژى كافر و بى باوهران له خاك و ټهرزى خوځاندا، (طلب الكفار في بلادهم) بهو جوړه بى باوهران له بارو دوځيكدان بن كه په رته وازه بن و خوځان ناماده نه كړد بىټ بو جهنگ و كوشتار كردن له دژ موسولمانان، ئا له م كاته دا جهنگ و جيهاد فهرزى كيفايه ته، وه كه م ترين فهرزى كيفايه تيش لا بردنى مه ترسى يه له سهر موسولمانان، ټهويش به ترساندن و توځاندنى (ټيرهابى) دوژمنانى خواى گه وړه، وه ناردن و ره وانه كړدى هيژو سوپا هه موو سهرى ساليك به لايه نى كه مى يه وه، وه پيوسته له سهر ئيمام و پيشه وای موسولمانان كه هيژو سوپا و سريه بنيريت بو (دار الحرب) خاكى جهنگ و كوشتار، هه موو ساليك جاريك يان دوو جار، وه پيوسته له سهر ره عيه و ژير دهسته كانيش كه گوپرايه لى و ئيطاعه ي بكهن، خو ټه گهر ئيمام كه م ته رخه مى كړدو و هه ټنه ستا بهم كار، ټه وه تاوان بارده بىټ، واته ئيمام ده بىټه ئيماميكى تاوانبار و ياخى له فرمان و داوا كاريه نى شهرع.^{١٥} وه زانو فوقه هاكان ټه م حوكم و برياره يان قورستر كړدو وه له سهر پيدانى (جزيه)، ههر بو يه ئوصوليه كان ده لئين:

((الجهاد دعوة قهرية، فتجب إقامته بقدر الإمكان حتى لا يبقی في الأرض إلا مسلم أو مسالم))^{١٦} واته: جيهادو ټيکوښان بانگه وازيكي ئيجبارى يه، واجبه بانگه وازى

^{١٥} (حاشية ابن عابدين (١٣٨/٣).

^{١٦} (حاشية الشرواني وابن قاسم على تحفة المحتاج على المنهاج (٢١٣/٩).

بۆ بکريّت و جيبه جيّ بکريّت به پيّي توانا، ههتا که سيک نه ميّنيتته وه له سهر رووی زهويدا ئيلا موسوڵمان يان (موساليم) جزیه در بيت ((.

(۲) جهاد الدفع: ئەم جوړه يان پيّي ده ليين جهنگ و جيهادی بهرگری و دوورخستنه وه: ئەويش به روو بهروو بوونه وه ی کافران و بيّ باوه ران له ئهرز و خاکی خو ماندا (واته خاکی موسوڵمانان)، که ئەمه شيان ده بيتته فەريزي عهين، به لکو گه وره ترين و گرنگترين فەريزي سەرشانه، وه ئەم هوکمه ش له چەند کات و حاله تيکدا ده چه سپيّت و ديارى ده کريّت :

(ا) إذا دخل الكفار بلدة من بلاد المسلمين: واته ئەگەر بيّ باوه ران چوونه ناو خاك و ئهريک له خاکی موسوڵمانان .

(ب) إذا التقى الصفان و تقابل الزحفان: ئەگەر ههردوو ريز (صهف) ی موسوڵمانان و بيّ باوه ران به يهك گه يشتن و تيک رژان و (زهحف) يان بهره و رووی يهك کرد، يان روو به يهك .

(ج) إذا استنفر الإمام أفراد أو قوما وجب عليهم النفير: ئەگەر پيشهواو ئيمامی موسوڵمانان نه فيرو ده رچوونی به ره و به ره کانی جهنگ و جيهادی راگه ياند، به سهر که سانيکدا يان تاقميک يان گه ليکدا، ئەوه روشتن و ده رچوون بۆ جهنگ و جيهاد واجب ده بيت له سهر يان .

(د) إذا أسر الكفار مجموعة من المسلمين: ئەگەر بيّ باوه ران کو مه ليک له موسوڵمانان يان به ديل (ئهسير) گرت .

الحالة الأولى: دخوا الكفار بلدة من بلاد المسلمين:

حاله‌تی یه‌که‌م:

داگیر کردن و چوونه ناو خاکیک له‌خاکي موسولمانان له‌لایان بی‌باوه‌رانه‌وه :

له‌م کاته‌دا، تی‌کرای سه‌له‌ف و خه‌له‌ف و زانا و فو‌قه‌هاکانی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که و فه‌رمووده ناسان (محدثین) و مو‌فه‌سرین و ته‌واو و تی‌کرای زانایانی هه‌موو چاخه‌کانی ئیسلامی پی‌که‌وه، مو‌ته‌فیک و کو‌راو یه‌ک ده‌نگن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌م کاته‌دا جه‌نگ و جیهاد کردن فه‌رزی عه‌ینه، واته‌ فه‌رزی سه‌ر شانه، له‌سه‌ر تی‌کراو ته‌واوی دانیش‌توان و ئه‌هلی ئه‌و خاک و شار و ولاته‌ _ که بی‌باوه‌ران هی‌رشیان بو‌ بردووه _ وه له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ش که له‌و خاک و ولاته‌وه نزیکن، هه‌تا به‌و جو‌ره‌ی کو‌ر به‌بی‌پرس و رو‌وخسه‌تی باوکی و ئافه‌رت به‌بی‌پرس و رو‌وخسه‌تی هاوسه‌ره‌که‌ی و فه‌رزدار به‌بی‌پرس و رو‌وخسه‌تی خاوه‌ن فه‌رز ده‌چن به‌ده‌م ئه‌م فه‌ریزه شه‌رعیه‌وه، که ئه‌ویش جه‌نگ و جیهاد کردنه دژی داگیر که‌ر و، به‌رگری کردنه له‌و خاک و ولاته‌ (خاکي موسولمانان)، خو‌ ئه‌گه‌ر ته‌واوی دانیش‌توانی ئه‌و خاک و ئه‌رزه که‌م بو‌ون و بری پی‌ویست نه‌بو‌ون بو‌ ئه‌و کاره، یان نه‌یان توانی یان که‌م ته‌رخه‌م بو‌ون و دانیش‌تن و پشتیان هه‌ل‌کرد له‌و کار و فه‌ریزه شه‌رعیه‌وه، ئه‌وه هوکمی فه‌ریزه‌تی جه‌نگ و جیهاد کردن بال‌ده‌کی‌شی و درێژ ده‌بی‌ته‌وه بو‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه و شوینه نزیکه‌کانی ئه‌و خا‌که داگیر کراوه، خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش که‌م بو‌ون و به‌شی پی‌ویست نه‌بو‌ون، ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان و نزیکي ئه‌وان فه‌رز ده‌بی‌ت، خو‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش نه‌یان توانی ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وانی دوا‌ی ئه‌وان فه‌رز ده‌بی‌ت، هه‌تا به‌و جو‌ره‌ی له‌سه‌ر ته‌واوی دانیش‌توانی زه‌وی فه‌رز ده‌بی‌ت که به‌چن به‌ده‌م ئه‌و فه‌ریزه شه‌رعیه‌وه، ئه‌ویش بریتیه له‌ به‌رگری کردن له‌خاکي موسولمانان و رو‌و به‌رو بو‌ونه‌ی دو‌ژمنان و داگیر که‌ران .

هه‌ر بو‌یه شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه (ره‌حه‌تی خوا‌ی لی بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌یت:

((وأما قتال الدفع فهو أشد أنواع دفع الصائل عن الحرمه والدين واجب إجماعاً، فالعدو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لا شيء أوجب بعد الإيمان من دفعه، فلا يشترط له شرط - كالزاد والراحلة - بل يدفع بحسب الإمكان، وقد نص على ذلك العلماء أصحابنا وغيرهم)).

واته: شه‌ر و کوشتاری به‌رگری و ده‌فع، له‌تون‌دترین و سه‌خت‌ترین جو‌ره‌کانی به‌رگری و دو‌ور خسته‌وه‌ی دو‌ژمنی (صائیل) خراپه‌کار و فاسیده، له‌حورمه‌ت و ئاین، که‌واجبه‌به‌کو‌را و ئیجماع، چونکه‌ئه‌و دو‌ژمنه‌فاسیدو صائیل‌ه‌ی که‌دین و دونیا فاسید ده‌کات هیج شتیک واجب‌ترینیه‌له‌دوای ئیمان له‌پو‌وبه‌پوو بو‌ونه‌وه‌ی و دو‌ور خسته‌وه‌ی، وه‌هیج مه‌رجیک له‌مه‌رجه‌کان نه‌کراوه‌ته‌مه‌رجی ئه‌و کاره، وه‌ک ئامرازی گواسته‌وه‌و و تو‌یشو، به‌لکو به‌رگری ده‌کری‌ت له‌دژی به‌و په‌ری هی‌ز و توانا و ده‌سه‌لات، وه‌ئه‌مه‌ش زانیانی هاوه‌لمان و غه‌یری ئه‌وانیش ئامژه‌یان پی‌داوه‌و و بریو یانه‌ته‌وه‌و)).

وه‌هه‌روه‌ها شیخی ئیسلام ئیبن ته‌میمه‌ (ره‌حه‌متی خوای لی بی‌ت) بو‌چونی وایه‌که‌ئامرازی گواسته‌وه‌و و په‌رینه‌وه‌و مه‌رج نییه‌بو ئه‌و کاره‌و، پی‌داگری له‌سه‌ر کردووه‌و، ئه‌مه‌ش له‌وه‌لام و په‌دی بو‌ (القاضی) که‌وتوو‌یه‌تی: ((إذا تعین فرض الجهاد علی أهل بلد فمن شرط وجوبه الزاد والراحلة إذا كانوا علی مسافة القصر قیاساً علی الحج))، به‌لام شیخی ئیسلام وه‌لامی ده‌داته‌وه‌و و ده‌فه‌رمو‌یت:

((ئه‌وه‌ی (القاضی) ده‌ی‌ل‌یت له‌قیاس کردنی جیهاد به‌حه‌ج، له‌هیج که‌سه‌یکه‌وه‌و شتی‌وا نه‌ووتراوه‌و نه‌هاتوووه‌و، وه‌ئه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی لاوازه‌و، چونکه‌واجبی جه‌نگ و جیهاد بو‌دو‌ورخسته‌وه‌و و به‌رگری کردن له‌دو‌ژمن واجب‌تره‌له‌هیج‌ره‌ت و کو‌چ کردن، پاشان هیج‌ره‌ت و کو‌چ کردن‌وا دانان‌ری‌ت ئامرازی گواسته‌وه‌ی تی‌دا بی‌ت، واته‌ئامرازی گواسته‌وه‌و مه‌رج نه‌کراوه‌بو‌هیج‌ره‌ت و کو‌چ کردن، وه‌هه‌ندی‌ک جه‌نگ و جیهاد ئه‌ولا ترو له‌پیش‌تره‌و، وه‌به‌سه‌حیحی سابت بو‌وه‌له‌فه‌رموو‌ده‌که‌ی ئه‌بو هوره‌یره‌وه‌و،

ئەویش له پيغەمبەری خوداوە (صلی اللہ علیہ وسلم) دەگیرێتەوہ فەرموویەتی: ((بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع والطاعة في العسر واليسر ، والمنشط والمكره ، وعلى اثرة علينا ، وعلى أن لا ننازع الأمر أهله ، وعلى أن نقول بالحق أينما كنا ، لا نخاف في الله لومة لائم)).^{١٧} واتە: ئیئە بەیعت و پەیمان ماندا بە پيغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لەسەر گوێرایەتی و سەمع و طاعت، لە خوێ و ناخوێدا، وە لەو شتانەی کە پیمان خوێ و کە پیمان ناخوێ و لەسەرمان قورس و گرانه، و لەسەر هەموو ئەو شتانەی کە بە تايبەت دەدرێت بەسەرماندا، وە هەروەها دووبەرەکی و نیزاع دروست نەکەین لەگەڵ خاوەن بڕیارەکان، وە هەروەها لە هەر شوێنێک بووین تەنھا هەق بلەین، وە لەسەر فەرمانی خواي گەورە لە لۆمەي هیچ کەسێک نەترسین))، وە واجب ترين گوێرایەتی و ئیطاعت کۆڵەکەکەي بریتیه لە روشتن و بەدەمەوہ چوون (الاستنفار) لە خوێ ناخوێدا، وە لیڕەدا (جیهادی بەرگری) لەگەڵ نارەحەتی و عوسریدا واجبە بە پيچەوانەي حەج کردنەوہ، ئەمەش بو جەنگ و جیهادی (الطلب) خواستن، بەلام جەنگ و جیهادی بەرگری (دفع) ئەوہیان توند ترين و سەخت ترين جۆرەکانی دوور خستەوہ و ڕوو بەڕوو بونەوہي صائیلە لە حورمەت و دین، کە بە کۆرا و ئیجماع واجبە، چونکە دوژمنی خراپە کارو فاسد (صائیل) کە دین و دنیا فاسیدەکات، هیچ شتێک نییە واجب تر نییە لە پاش ئیمان لە دوور خستەوہ و ڕوو بەڕوو بونەوہي و دەفە کردنی)).^{١٨}

^{١٧} (صحیح : رواه مسلم - كتاب الإمارة باب وجوب طاعة الأمراء في غير معصية - برفم : (٢٥١٥).

^{١٨} (من كتاب الاختيارات العلمية لابن تيمية ملحق بالفتوى الكبرى (٤/ ٦٠٨).

تەواوی فەتواکە بە زوو بانی عەرەبی بەم جۆرە یە :

((وما قاله القاضي من القياس على الحج لم ي نقل عن أحد وهو ضعيف، فإن وجوب الجهاد يكون لدفع ضرر العدو فيكون أوجب من الهجرة، ثم الهجرة لا تعتبر فيها الراحة، فبعض الجهاد أولى، وثبت في الصحيح من حديث عبادة بن الصامت عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: على المرء المسلم السمع والطاعة في عسره ويسره ومنشطه ومكرهه وأثره عليه فأوجب الطاعة عمادها الإستنفار في العسر واليسر، وهنا نص في وجوبه مع

نصوص مذاهب الفقهاء الأربعة التي تجمع على هذه القضية:

وته و نصوصی زانیانی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که که له‌سه‌ر نه‌م باسه‌ پیکهاتوون و کوران:

یه‌که‌م: فوقه‌هاو زانیانی حه‌نه‌فی:

ئیین عابدين له (حاشیه‌ی ئیین عابدين) دا ده‌فه‌رموئیت:

((وفرض عين إن هجم العدو على ثغر من ثغور الإسلام فيصير فرض عين على من قرب منه، فأما من وراءهم ببعد من العدو فهو فرض كفاية إذا لم يحتج إليهم، فإن احتيج إليهم بأن عجز من كان بقرب العدو عن المقاومة مع العدو أو لم يعجزوا عنها ولكنهم تكاسلوا ولم يجاهدوا فإنه يفترض على من يليهم فرض عين كالصلاة والصوم لا يسعهم تركه، وثم وثم إلى أن يفترض على جميع أهل الإسلام شرقا وغربا على هذا التدرج)).

واته: جه‌نگ و جه‌هاد کاتیک ده‌بیته فه‌پزی عه‌ین نه‌گه‌ر دوژمن هی‌رشى برده سه‌ر خاکیک له‌ خاکه‌کانی ئیسلام، له‌م کاته‌دا جه‌نگ و جه‌هاد فه‌رز ده‌بیته له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌و خاکه‌وه‌ نزیکن، به‌لام نه‌وانه‌ی له‌ دوايانه‌وه‌ن به‌ دووری له‌ دوژمنه‌وه‌، نه‌وه‌ جه‌نگ و جه‌هاد له‌سه‌ر نه‌وان فه‌پزی کیفایه‌ته‌، نه‌ویش به‌و مه‌رجه‌ی خه‌لکان و دانیه‌شتوانی نه‌و خاکه‌ پی‌ویستی یان به‌وان نه‌بیته، که له‌و دیو نه‌وانه‌وه‌ن، خو نه‌گه‌ر ئیحتیاج و پی‌ویستی یان پی‌یان هه‌بوو، به‌وه‌ی نه‌وانه‌ی له‌ دووژمنه‌وه‌ نزیکن توانای مقاوه‌مه‌ و به‌رگری و ڕوو به‌ ڕوو بونه‌وه‌ی دوژمنیان نه‌بیته، یان توانایان هه‌بیته به‌لام تاقه‌تیان نه‌بیته و خه‌م سارد بن و پشت هه‌لکه‌ن له‌ به‌رگری و شه‌ر کردن، و جه‌نگ و

الإعسار بخلاف الحج، هذا في قتال الطلب، وأما قتال الدفع فهو أشد أنواع دفع الصائل عن الحرمه والدين واجب إجماعا، فالعدو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لا شيء أوجب بعد الإيمان من دفعه)).

جيهاد نه‌که‌ن، ئه‌وه ئه‌و کاته جهنگ و جيهاد فهرز ده‌بێت له‌سەر هه‌موو ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان، فهرزی عه‌ين، وه‌ك نوێژ و رۆژوو، وه‌ هه‌یج شتيك نابێته به‌هانه بۆ نه‌کردنی و ته‌رك کردنی، وه‌ پاشان وه‌ پاشان، به‌و جوړه هه‌تا فهرز ده‌بێت له‌سەر هه‌موو ئه‌هل و دانیه‌شتوانی ئیسلام، له‌ شه‌رقه‌وه بۆ غه‌رب، واته‌ له‌ رۆژهه‌لاته‌وه هه‌تا رۆژئاوا، له‌سەر ئه‌م پله و قۆناغه))^{١٩}.

وه به‌هه‌مان جوړ و شیواز هه‌ر سی زانایان له‌ شوێن که‌وتوانی هه‌نه‌فی فه‌توایان داوه، ئه‌وانیش:

- (١) ئیمامی که‌سانی (الكسانی) له‌ په‌رتوکی (بدائع الصنائع) / (٧٢/٧)،
- (٢) ئیمامی ئه‌بن نه‌جیم له‌ په‌رتوکی (البحر الرائق) / (١٩١/٥).
- (٣) وه ئیمامی ئه‌بن هه‌مام له‌ په‌رتوکی (فتح القدير) / (١٩١/٥).

دووه‌م: له‌لای فو‌قه‌هائو زانایانی شوێن که‌وته‌ی مالیکی:

له‌ حاشیه‌ی ده‌سوقی (الدسوقي) دا هاتووه ده‌فه‌رموێت: ((ويتعين الجهاد بفتح العدو)، قال الدسوقي: (أي توجه الدفع بفجئ) مفاجأة) على كل أحد وإن امرأة أو عبدا أو صبيا، ويخرجون ولو منعهم الولي والزوج ورب الدين)) . واته: جهنگ و جيهاد کردن به‌ هاتنی کتوپ‌ری دووژمن واجب ده‌بێت، وه ئیمامی ده‌سوقی ره‌حه‌مه‌تی ده‌فه‌رموێت: واته به‌ هاتنی دووژمن به‌ کتوپ‌ری و فوجئه‌ت، مو‌فاجه‌ئه، له‌سەر هه‌موو که‌سیك واجب ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ئافره‌ت یان کۆيله یان منداڵ بێت، وه ده‌چن به‌ده‌م ئه‌و

^{١٩} (حاشية ابن عابدين (٢٣٨/٣).

جه‌نگ و جبهاده‌وه، ئه‌گه‌ر وه‌لی و هاوسه‌ر و خاوه‌نیان رێگریشیان لی‌بکه‌ن، واته‌ گوێپرایه‌لی ناکرێن ئه‌گه‌ر رێگری چونه‌ جیهادیان کرد.^{۲۰}

سی‌یه‌م: له‌لای فوقه‌هائو زانیانی شوێن‌که‌وته‌ی شافعی:

له‌ (نهایه‌ المحتاج) دا که‌ دانراوی شیخی گه‌وره‌مان ئیمامی (ره‌م‌لی) یه‌ هاتووه‌ ده‌فه‌رموێت: ((فإن دخلوا بلدة لنا وصار بيننا وبينهم دون مسافة القصر فيلزم أهلها الدفع حتى من لا جهاد عليهم، من فقير وولد وعبد ومدين وامرأة)) ئه‌گه‌ر داگیر که‌ران هاتن بو‌سه‌ر خاکی ئیمه‌ و ، هاتنه‌ ناوی، وه‌ له‌ نیوان ئیمه‌ و ئه‌واندا هیج ماوه‌یه‌کی کورت نه‌بوو، ئه‌وه‌ به‌رگری و ڕوو به‌‌ڕوو بونه‌وه‌ له‌سه‌ر دانیش‌توان و ئه‌ه‌لی ئه‌و خاکه‌ واجب ده‌بی‌ت، هه‌تا له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ش که‌ جه‌نگ و جیهادیان له‌سه‌ر نییه‌، له‌ هه‌ژار و مندال و به‌نله‌ و قه‌رزدار و ئافه‌رت.^{۲۱}

چواره‌م: له‌لای فوقه‌هائو زانیانی شوێن‌که‌وته‌ی حه‌نبه‌لی:

له‌ په‌رتوکی (المغنی) دا که‌ دانراوی شیخی فه‌قیه‌و شاره‌زای حه‌نبه‌لی (ئیب‌ن قودامه‌ی مه‌قدسی) یه‌ هاتووه‌ ده‌فه‌رموێت: (ويتعين الجهاد في ثلاثة مواضع:

- (۱) إذا التقى الزحفان وتقابل الصفان.
- (2) إذا نزل الكفار ببلد تعين على أهلها قتالهم ودفعهم.
- (۳) إذا استنفر الإمام قوما لزمهم النفير).

^{۲۰} (حاشية الدسوقي (۱۷۴/۲).

^{۲۱} (نهاية المحتاج (۵۸/۸).

واته: جيهاد کردن له سى (۳) کاتدا داده‌زريټ (فہرز) دہبيټ:

- (۱) ئەگەر هەردوو ريزی موسولمانان و بى باوەران بەيەك گەيشتن و تیکرژان و زەحف يان کرد ږوو بەيەك .
- (۲) ئەگەر بى باوەران چونه ناو ولاتیک يان خاکیک له خاکی موسولمانان، ئەو کاته شەر و کوشتار و ږووبه ږوو بونه‌وهی ئەو داگیر کەرە لەسەر تەواوی دانیشتوانی ئەو خاکه فہرز دہبيټ.
- (۳) ئەگەر (ئیمام) پيشه‌وا نەفیر و فەرمانی به دەرچوون و راپه‌رینی گەلیک کرد، ئەوه فہرز دہبيټ لەسەر يان که بچن بەدەم نەفیر و فەرمانی ئەمیرە‌که‌يانەوه.^{۳۲}

وه شیخی ئیسلام ئیبن تەیمیه دہفەرمویت:

((إذا دخل العدو بلاد الإسلام فلا ريب أنه يجب دفعه على الأقرب فالأقرب، إذ بلاد الإسلام كلها بمنزلة البلدة الواحدة، وأنه يجب النفير اليه بلا إذن والد ولا غريم، ونصوص أحمد صريحة بهذا))^{۳۳}.

واته: ئەگەر دوژمن هاته ناو خاکی ئیسلامه‌وه، ئەوه هیچ گومانی تیدا نییه، که ږوو به‌ږوو بونه‌وه و وه‌ستانه‌وه (دفع) دزی واجبه‌ له‌سەر نزیکترین نزیک له‌و خاکه‌وه، چونکه خاکی ئیسلام هه‌موو له‌سەر پله‌و مه‌نزله‌ی یه‌ك خاك و نیشتمانە، وه چوون و به‌دەمه‌وه چوون و راپه‌رینی (نەفیر) واجبه‌ به‌بى پرس و ږوخسته‌ی باوك و دايك و خاوه‌ن قه‌رز بۆ كه‌سى قه‌رزدار، وه وته‌و نصوصی ئیمام ئەحمەد له‌م باره‌وه ږوون وئاشکرايه ((.

وه ئەم حاله‌ته به دەرچوون و راپه‌رینی گشتی (نفیر العام) ناسراوه .

^{۳۲} (کتاب المغني لابن قدامة المقدسي (۳/۴۵۰).

^{۳۳} (مجموعة الفتاوى الكبرى (۴/۶۰۸).

أدلة النفي العام و مبرراته :

به لگه وهوكارهكانى ده رچوون و راهرينى گشتى (نفي العام):

(۱) خواى گه وه (عزوجل) ده فهرمويت: ﴿انفروا خفافا و ثقالا و جاهدوا بأموالكم و أنفسكم في سبيل الله ذلکم خير لكم إن كنتم تعلمون﴾ (التوبة: ۴۱). واته: هه موو تان پيگه وه (پير و گهنج، ئازا و ترسنوك، ده ولهمه ند و هه ژار) به مال و سامان، به دل و به گيان، له رپى خودا ده رچن و جيهاد بکهن، ئه وه خيرتره بو تان (جيهاد) کردن له دانيشتن و مانه وه تان، ئه گهر بزنان و تى بگهن ((^{۲۴}.

پيش ئه م ئايه ته له ئايه تى (۳۹) دا خواى گه وه به ئينى به سزا و عه زاب و گورينى كه سانيك به كه سانيكى تر له جيگه ي ئه وان داوه به وه كه سانه ي كه ته ركى جهنگ و جيهاد کردن ده كهن، وه ئاشكراشه هيچ كات سزا و عه زاب باسناكريت مه گهر له بهر ته رك کردن و پيشت گوئ خستنى واجبيك نه بيت يان له بهر ئه نجام دانى كاريكى حه رام و خراپ نه بيت، ئه وه تا خواى گه وه ده فهرمويت: ﴿إِذَا تَتَفَرَّوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ هَؤُمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾. واته: ئه گهر ئيوه هه مووتان له گه ل پيغه مبه رى خوا به جاريك به ره وه مه يدانى جهنگ و جيهاد ده رنه چن و رانه كهن، ئه وه خواى گه وه عه زاب و سزايه كى به ئيشتان ئه داو، دوژمنيش زال ئه كات به سه رتاند، پاشان ئيوه لانه باو خه لكانيكى تر ده كاته جيگاتان، پاشان ئه وان وه كو ئيوه نابن و به رگري ده كهن له پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) و وه لامى ده ده نه وه و ده چن به ده ميه وه بو جهنگ و جيهاد، خو به دانيشتن و دوا كه وتنتان له

^{۲۴} (ئه م ئايه ته سالى رووداوه كه ي جهنگى ته ببوك نازل بوو، خواى گه وه فهرمانى دا به گشت موسولمانان كه له گه ل پيغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم) به رپى بکهون و بچنه غه زادا دژى سوپاى رومه كان، ئه م فهرمانه ش فهرمانيكى براوه و حه تمى بوو، خولادان و پيچو په نا نه بوو لى ...

جيهاد هيچ زيانك لهم ئاينه ناکهويّت، يان ناتوانن به هيچ جوړيک هيچ جوړه زيانکي پي بگهيهنن، وه خواي گهورهش به سەر هه موو شتيکدا به توانايه ^{٣٥}.

ئيين که تيري موفه سير (ره حمه تي خواي لي بيت) د فەرمويّت:

((أمر الله تعالى بالنفير العام مع رسول الله صلى الله عليه وسلم عام غزوة تبوك لقتال أعداء الله من الروم الكفرة من أهل الكتاب، وقد بوب البخاري (باب وجوب النفير وما يجب من الجهاد والنية) ، وأورد هذه الآية، وكان النفير العام بسبب أنه ترامي إلى أسمع المسلمين أن الروم يتعدون على تخوم الجزيرة لغزو المدينة، فكيف إذا دخل الكفار بلد المسلمين، أفلا يكون النفير أولى؟ قال أبو طلحة رضي الله عنه في معنى قوله تعالى (خفافا وثقالا) كهولا وشبابا ما سمع الله عذر أحد)).

واته: خواي گهوره فەرمان دکات به دەرچوون و راپهريني هه مووان، واته دەرچووني هه موو هاوولان له گهل پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم)، سالي جهنگي (ته بوك) بو شهر و گوشتاري دوژمناني خوا، له رومه بي باوهره کان که له نههلي کيتا بوون، وه ئيمامي بوخاري له (صحيح) کهيدا (باب) يکي داناوه به ناوي : (النفير وما يجب من الجهاد والنية)، وه ئەم ئايه ته ي هيناوه به به لگه، وه نهفير و راپهريني هه موانيش به هوئ نه وه وه بوو که دنگوي نه وه هه بوو له ناو موسولماناندا که رومه کان هيرش ده که نه سەر (جهزيره) نيمچه دوورگه ي عهره بي بو داگير کردني شاري (مهدينه)، نه ي چي به وه ي نه گهر بي باوهران بچنه ناو خاكي موسولمانان؟ ئايا راپهريين و نهفير له پيشت و گهوره تر نييه ؟ وه نه بو طه لحه خواي لي رازي بيت له واتاي وته ي خواي گهوره که د فەرمويّت: ﴿خفافا و ثقالا﴾

^{٣٥} (ئەم ئايه ته له سەر نه وانه دابهزي که دواکهوتن له جهنگي ته بوك.

د‌فه‌رموئیت: واته پیر و گه‌نج، وه‌ خ‌واى گه‌وره گ‌وئ ناگ‌رئیت له‌ به‌هانه‌ی ه‌یج که‌سێک))^{٣٦}.

وه ئیمامی‌ه‌سه‌نى به‌صرى ره‌حه‌مه‌تیش د‌فه‌رموئیت: ﴿خ‌ف‌اف‌ا و ث‌قال‌ا﴾ ئی (فی‌ الع‌سر والیس‌ر). واته له‌ خ‌و‌شى و ناخ‌و‌شیدا ((.

شی‌خى ئیسلام ئیبن ته‌یمیه له‌ (م‌جم‌وع الفتاوى) دا د‌فه‌رموئیت:

((فأما إذا أراد العدو الهجوم على المسلمين فإنه يصير دفعه واجبا على المقصودين كلهم وعلى غير المقصودين، كما قال تعالى (وإن استنصروكم في الدين فعليكم النصر)، كما أمر النبي صلى الله عليه وسلم بنصر المسلم، وسواء كان الرجل من المرتزقة للقتال أو لم يكن، وهذا يجب بحسب الإمكان على كل أحد بنفسه وماله مع القلة والكثرة والمشى والركوب، كما كان المسلمون لما قصدتهم العدو عام الخندق لم يأذن الله في تركه لأحد)).

واته: ئه‌گه‌ر دو‌ژمن و‌یستى وابوو که‌ ه‌ی‌رش بکاته سه‌ر موسولمانان، ئه‌وه ئه‌و کاته‌ رووبه‌روو بونه‌وه‌ی (د‌فع‌ی) واجب د‌ب‌ئیت له‌سه‌ر ه‌ه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ دو‌ژمن نیازی ه‌ی‌رش کردنه سه‌ریانى ه‌ه‌یه‌، وه له‌سه‌ر ه‌ه‌موو ئه‌وانه‌ش که‌ نیازی نییه‌ یان مه‌به‌ستى نییه‌ ه‌ی‌رش بکاته سه‌ریان، واته ئه‌وانه‌ی مه‌به‌ستى دو‌ژمن و ئه‌وانه‌ش که‌ مه‌به‌ستى نین، وه‌ک خ‌واى گه‌وره د‌فه‌رموئیت: ((خ‌و ئه‌گه‌ر دا‌واى یارمه‌تییان لئى‌ کردن و ئیستیعانه‌یان پئى‌ کردن (برا موسولمانه‌کانتان) بو سه‌رخستن و پاراستنى ئایینه‌که‌یان، د‌ب‌ئیت ئی‌وه‌ش یارمه‌تییان بدن و سه‌ریان بخه‌ن به‌سه‌ر دو‌ژمنانى ه‌ه‌ردو‌ولاتاندا)). ه‌ه‌روه‌ها چ‌و‌ن پ‌ی‌غه‌مبه‌رى خوا (صلی‌ الله علیه وسلم) فه‌رمانى داوه به‌ نوص‌ره‌ت و

^{٣٦} (مختصر تفسیر ابن کثیر رحمه الله (١٤٤/٢).

سەرخستنی موسوڵمانان، جا ئەگەر پیاویکی شەڕکەر بێت له (مورته‌زىق) لکان، یان وانەبێت، وه ئەمەش واجب دەبێت به پێی هەموو توانایەك له‌سەر هەموو كەسێك به گیان و مالى، له‌گەڵ زۆرى و كەمى رۆشتن و سوار بوون، واتە ئەوانەى به پیاوه‌ درپۆن وه ئەوانەش كه به سوارى و لاخ و وشتر درپۆن، وه‌ك چۆن موسوڵمانان كاتێك دوژمنان سالى (خەندەق) وىستیان هی‌رش بكەنه سەریان و كردنیانە ئامانج، خواى گەوره ئیزن و روخسەتى هی‌ج كەسێكى نه‌دا بۆ واز هی‌نان له جیهاد كردن و رووبەرۆو بونه‌وه‌ی دوژمنان)).^{٢٧}

وه هه‌روه‌ها ئیمامى زوه‌رى (الزهرى) ره‌حه‌مەتى خواى لى بێت ده‌فه‌رمو‌یت:

((خرج سعيد بن المسيب إلى الغزو وقد ذهب إحدى عينيهِ فقيل له: إنك عليل فقال: استنفر الله الخفيف والثقيل فإن لم يمكني الحرب كثرت السواد وحفظت المتاع)).^{٢٨}

واته: سه‌عیدی كورى موسه‌یب چوو بۆ غه‌زایه‌ك، له‌هه‌مان كاتدا یه‌كێك له چاوه‌كانى كوێر بوو، واته چاویكى نه‌ی ده‌بینی، پێیان ووت: تۆ چاوت ته‌واو نییه و نه‌خۆشى، ئەویش فه‌رمو‌وى: خواى گه‌وره فه‌رمانى ده‌رچوون و راپه‌رىنى كردووه به سوک و قورس، خۆ ئەگەر من توانای شه‌رو كوشتاریشم نه‌بێت، هی‌ج نه‌بێت ره‌شایی سوپای موسوڵمانانم زیاد كردووه، و پێداویستی یه‌كانیشم پاراستووه)).

(٢) خواى گه‌وره (عز وجل) ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة ٣٦). واته: دژی هەموو موشریکه‌كان شه‌ڕ و كوشتار بکه‌ن له هەموو مانگه‌كاندا (به‌حه‌لāl و حه‌رامه‌وه) وه‌ك چۆن ئەوان شه‌ڕ و كوشتارتان ده‌کەن)).

^{٢٧} (مجموعة الفتاوى لشيخ الاسلام ابن تيمية (٢٥٨/٢٨) كتاب الجهاد .

^{٢٨} (الجامع لأحكام القرآن (١٥٠/٨) للقرطبي .

ئیمامی (ابن العربی) ده‌فه‌رمویت: ((کافة يعني محيطين بهم من كل جانب وحالة)). هه‌مووی (کافة) واته هه‌موو ئەوانه‌ش که لی‌پانه‌وه نزیکن، له هه‌موو لایه‌ن و بارێکه‌وه ((.

٣. وه هه‌ر خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الانفال (٢٩). واته: بیان کوژن و له‌ناویان به‌رن و شه‌پرو کوشتار بکه‌ن دژی موشریکه‌کان، هه‌تا نه‌بنه‌ مایه‌ی شیرک و فیتنه‌، وه هه‌تا ته‌واوی دین (حوکم و شه‌ریعه‌ت) هه‌ر بۆ خوای گه‌وره ده‌بی‌ت ((. وه مه‌به‌ست لی‌ده‌دا به‌ (الفتنة) شیرکه‌، وه‌ک ئیبن عباس و سه‌دی و غه‌یری ئەوانیش له‌ سه‌حابه‌ و موفه‌سرین فه‌رموویانه ...^{٢٩}

وه کاتی هێرش و هجومی بی‌باوه‌ران و ده‌ست گرتن یان به‌سه‌ر خاك و دیاری ئیسلامدا، ئوممه‌ت له‌ ژێر هه‌ره‌شه‌ و مه‌ترسی دین دایه‌، وه له‌به‌رده‌م رووبه‌روو بونه‌وه‌ی گومانه‌ له‌ عه‌قیله‌ و بیرو باوه‌ری، بۆیه‌ شه‌ر و کوشتار واجبه‌ بۆ پاراستن و حیمایه‌تی، دین و گیان و ناموس و مال ...

٤. وه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: ((لا هجرة بعد الفتح، ولكن جهاد ونية، فإذا استنفرتم فاتفروا)).^{٢٠} واته: له‌دوای رزگار کردنی مه‌که‌وه هه‌ج که‌س هه‌جهره‌ت ناکات بۆ مه‌دینه‌، به‌لام به‌ مه‌به‌ست و نییه‌تی جهاد ده‌کری‌ت، ئەگه‌ر فه‌رمانتان به‌ راپه‌رین و ده‌رچوون پێکرا بۆ سه‌رخستن و نوصه‌رتی دین، ئەوه یه‌که‌سه‌ر راپه‌رن و ده‌ربچن ((.

ئه‌گه‌ر ئوممه‌ت نه‌فیری کرد، ئەوه نه‌فیر واجبه‌ ده‌بی‌ت، وه له‌کاتی هێرشێ دوژمن بۆ سه‌ر خاکی موسولمانان، ئوممه‌ت هه‌موو له‌ ژێر حوکمی نه‌فیر دایه‌ بۆ پاراستنی

^{٢٩} (القرطبي (٢/٢٥٣).

^{٢٠} (متفق عليه : رواه البخاری في كتاب الجهاد، و رواه مسلم في كتاب الامارة عن عائشة و ابن عباس .

نایینه‌که‌ی، وه‌ ماوه‌و مه‌داری واجبی له‌سەر پێویستی موسولمانان یان فەرمان و نه‌فیری پێشه‌وايه، وه‌ك ئیمامی ئیبن حه‌جهری عه‌سقه‌لانی (رحمه‌ الله) له‌ شهرح و رافه‌ی فەرمووده‌که‌دا فەرموویه‌تی ...

ئیمامی قورطبی (رحمه‌ الله) ده‌فه‌رموێت: ((کل من علم بضعف المسلمین عن عدوهم وعلم أنه یدرکهم ویمكنه غیاثهم لزمه‌ أيضا الخروج الیهم)).^{٣١} واته‌: هه‌رکەس بزانی‌ت به‌ لاوازی و زوعفی موسولمانان، به‌رامبه‌ر دوژمنانیان، وه‌ بزانی‌ت که‌ ده‌توانی‌ت بگات و بچیت به‌ ده‌میانه‌وه‌، و به‌هانیان بگات، ئه‌ویش به‌هه‌مان جوړ واجبه‌ له‌سهری ب‌روات به‌ده‌میانه‌وه‌ بۆ سه‌رخستن و نوصه‌رتیان)).

٥) هه‌موو نایینه‌کان که‌ له‌لای خوای گه‌وره‌وه‌ دابه‌زیوون، هه‌مووی بۆ پاراستنی پینچ شته‌ زه‌روریا‌ته‌که‌ دابه‌زیوون، ئه‌وانیش پاراستنی : دین، گیان، ناموس، عه‌قل، مال.^{٣٢}

له‌به‌ر ئه‌وه‌ پاراستنی ئه‌م زه‌روراته‌ واجبه‌ به‌هه‌ر رێگاوه‌ سیله‌یه‌ك بیت، وه‌ هه‌ر لی‌ره‌دا شه‌ریعه‌تی ئیسلام پ‌وو به‌ پ‌وو بونه‌وه‌ و به‌ گ‌زا چونه‌وه‌ی (صائل)ی داناوه‌ و

^{٣١} (فتح الباری لأبن حجر العسقلانی (٣٠/٦).

^{٣٢} (تیبینی:

خوای گه‌وره‌ له‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا بۆ پاراستنی ئه‌م (٥) زه‌رور یا‌ته (٥) حوکمی داناوه‌، ئه‌وانیش:

- ١) بۆ پاراستنی گیان (نه‌فس) ، حوکمی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ و (قصاص)ی داناوه‌ .
 - ٢) بۆ پاراستنی (دین) ئایین، حوکمی جیهادو قیتالی داناوه‌ .
 - ٣) بۆ پاراستنی (عه‌قل)، حوکمی لی‌دان و داری هه‌دی بۆ خواردنه‌وه‌ی مه‌شروب داناوه‌ .، واته‌ بۆ که‌سی مه‌شروب خۆر.
 - ٤) بۆ پاراستنی (ناموس) حوکمی لی‌دان و داری هه‌دو ره‌جمی زینا کاری داناوه‌ .
 - ٥) بۆ پاراستنی (مال)و سامان حوکمی ب‌پینی ده‌ستی دزی داناوه‌ .
- وه‌رگێڕ.

شەرعاندوو...^{٣٣} / وه (صائل) ئەو كەسەيە كە خۆي دەسەپيئيٽ بەسەر كەسانی تردا بە زۆر و ستم و، دەيهويٽ مال يان گيان يان ناموسی زەوت بكات...

(أ) الصائل على العرض، واتە صائل لەسەر ناموس:

ئەگەر موسولمانێك دەست دريژي بكاتە سەر ناموسی موسولمانێكي ديكه، پيويستە دەفع بکريٽ و پيگري لى بکريٽ، بە کۆرا و ئيجماعی زانا و فوقههاکان، ئەگەر کار بگاتە سەر کوشتنیشی، وه هەر لەبەر ئەمەشە فوقههايان وتەيان لەسەر ئەو یە كە نابيٽ بۆ ئافەرت تەسليم ببیٽ بە ديلي، هەتا ئەگەر كۆژراش، ئەگەر ترسی هەبوو لەسەر ناموسی..

(ب) الصائل على المال والنفس، دەست دريژ كار لەسەر مال و گيان:

واجبە بەرگري و بە گژا چۆنەو بکريٽ دژ بەو كەسەي كە دەيهويٽ دەست دريژي بكاتە سەر مال و گيانى موسولمانان، بەلای کۆرا و ئيجماعی زانا و فوقههاکان، وه يەك دەگريٽەو لە راپەكدا لەگەڵ مەزەهەبي (مالکی و شافعی)، ئەگەر ببیٽە هوکاري کوشتنی (صائل)ی موسولمان، وه ك لە فەرمووده يەکی صەحیحدا هاتوو کە سەعیدی کوری یەزید دەگريٽەو پيغەمبەری خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموویهتی: ((من قتل دون دينه فهو شهيد ومن قتل دون دمه فهو شهيد ومن قتل دون ماله فهو شهيد ومن قتل دون أهله فهو شهيد)).^{٣٤} واتە : هەرکەس لەسەر دینی بکۆژيٽ ئەو شەهیدە، وه هەرکەس لەسەر خويینی

^{٣٣} (جامع الأحكام (١٥٠/٨).

^{٣٤} (صحیح: حديث صحيح رواه أحمد وأبو داود والترمذي والنسائي، حاشية ابن عابدين (٢٨٣/٥)، والزيعلی (١١٠/٦)، ومواهب الجليل (٢٢٣/٦)، تحفة المحتاج (١٢٤/٤)، الإفتاع (٢٩٠/٤)، والروضة البهية (٣٧١/٢)، والبحر الزخار (٣٦٨/٦)، وتاج العروس صحيح الجامع الصغير للألباني (٦٣٢١).

بكوژریت ئه‌وه شه‌هیده، وه هه‌رگه‌س له‌سه‌ر مائی بكوژریت ئه‌وه شه‌هیده، وه هه‌رگه‌س له‌سه‌ر كه‌س و خیزانی بكوژریت ئه‌وه شه‌هیده ((^{۳۵}.

ئیمامی جه‌صاص (رحمه الله) له‌ دوا‌ی ئه‌م فه‌رمووده ده‌فه‌رمویت:

((لا نعلم خلافا أن رجلا لو شهر سيفاً على رجل ليقبلته بغير حق أن على المسلمين قتله))^{۳۶}.

واته: وا نازانم هیچ خیلاف و جیاوازییه‌ك هه‌بی‌ت له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر پیاوی‌ك شم‌شیرێ‌کی له‌ پیاوی‌کی تر راکیشا هه‌تا بیکوژیت به‌ ناهه‌ق، ئه‌وه له‌سه‌ر موسولمانانه كه‌ بیکوژن و له‌ناوی به‌رنه‌وه ((.

له‌م کاته‌دا ئه‌گه‌ر ده‌ست درێژ کار (صائل) کوژرا ئه‌وه له‌ ئاگر دایه، ئه‌گه‌ر موسولمانیش بی‌ت، خو ئه‌گه‌ر كه‌سه سته‌م لێ‌کراوه‌كه‌ش کوژرا ئه‌وه شه‌هیده...^{۳۷}

^{۳۵} (هه‌روه‌ها ئیمامی موسلیم له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیح‌دا (۱۴۰) له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه بۆمان ده‌گێڕێته‌وه: ((جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله، أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال: فلا تعطه مالك. قال: أرأيت إن قاتلني؟ قال: قاتله؟ قال: أرأيت إن قاتلني؟ قال: فأنت شهيد. قال: أرأيت إن قاتلته؟ قال هو في النار)) واته: جارێ‌کیان کابرایه‌ك هات بۆ‌لای پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ووتی: ئه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ئه‌گه‌ر بینیت كه‌سێ‌ك هات و ویستی ماله‌كه‌م زه‌وت بکات چی بکه‌م؟ فه‌رمووی: مال و پاره‌كه‌تی پێ‌ نه‌ده‌یت، ووتی: ئه‌ی ئه‌گه‌ر دژم جه‌نگا؟ فه‌رمووی: تۆش دژی بجه‌نگه، ووتی: ئه‌ی ئه‌گه‌ر کوشتمی؟ فه‌رمووی: ئه‌وه تۆ شه‌هیدی، ووتی: ئه‌ی ئه‌گه‌ر من ئه‌وم کوشت؟ فه‌رمووی: ئه‌وه ئه‌و له‌ ئاگری دۆزه‌خ دایه)).

^{۳۶} (احکام القرآن للجصاص (۲۴۰/۱).

^{۳۷} (قال النووي رحمه الله في شرح مسلم :

((ففيه جواز قتل القاصد لأخذ المال بغير حق سواء كان المال قليلاً أو كثيراً لغنوم الحديث . وهذا قول لجماهير العلماء . وقال بغض أصحاب مالك لا يجوز قتله إذا طلب شيئاً يسيراً ، كالثوب والطعام ؛ وهذا ليس بشيء ، والصواب ما قاله الجماهير . وأما المدافعة عن الحريم فواجبة بلا خلاف . وفي المدافعة عن النفس بالقتل

ئه مه ه حوكمی موسوئلمانیهكی (صائل) ده ست دره ژ كاره ، ئه ی باشه چ ی ئه گه ر ب ی باوه ران ده ست دره ژ ی بكه نه سه ر خاك ی موسوئلمانان ، كه دین و ناموس و گیان و مال ده رۆن به ره و تیا چوون ، ئایا له م كاته دا واجب نییه له سه ر موسوئلمانان كه رۆو به رۆوی ده ست دره ژ كاری ب ی باوه ر و ده و له تی ب ی باوه ران ببه وه ؟!

٦) كردنی گیراوه كانی موسوئلمانان به قه لغان (سو په ر) له لایه ن ب ی باوه رانه وه : ئه گه ر كافر و ب ی باوه ران ئه و دیل و بارمه ته موسوئلمانانه ی لایانه كردیانه قه لغان رۆوبه موسوئلمانان ، واته كردنیانه پ ی ش خۆیان ه وه بۆ پاراستنی خۆیان له ه ی رشی موسوئلمانان ، وه هاتنه پ ی شه وه رۆو به خاك ی موسوئلمانان بۆ داگیر كردنی ، ئه وه شه ر و كوشتار و رۆوبه رۆو بونه وه ی ب ی باوه ران واجب ه ، هه رچه نده بب ی ته مایه ی تیا چوون و كوشتنی موسوئلمان ه بارمه ته كانی ژیر ده ستی ب ی باوه ران (واته ئه وان ه ی كه ب ی باوه ره كان كردویانن به قه لغان ی خۆیان) .

شیخی ئیسلام ئیبن تهیمیه (رحمه الله) له (مجموع الفتاوی) دا ده فه رمو ی ت:

((بل لو فیهم — الكفار - قوم صالحون من خيار الناس ولم يمكن قتالهم إلا بقتل هؤلاء لقتلوا أيضا، فإن الأئمة متفقون على أن الكفار لو تترسوا بأسرى المسلمين

خلاف في مذهبتنا ومذهب غيرنا . والمدافعة عن المال جائزة غير واجبة والله أعلم . وأما قوله صلى الله عليه وسلم : (فلا تعطه) فمعناه لا يلزمك أن تعطيه وليس المراد تخريم الإعطاء)) انتهى

وجاء في "الموسوعة الفقهية" (٣٨/٣٢) تحت عنوان : القتال دفاعا عن العرض والنفس والمال : " إذا تعرّض شخص لإنسان يريد الاعتداء على نفسه أو أهله أو ماله : فإن أمكنه ردّه بأسهل طريقة ممكنة فعل ذلك ، وإن لم يمكن ردّه إلا بالقتال قاتله ، فإن قتل المعتدي عليه فهو شهيد ، وإن قتل المعتدي فلا قصاص ولا دية . وهذا في الجملة ... " . اهـ وهذا تلخيص مذاهب الفقهاء ، من حيث الجملة ، ولهم - بعد ذلك - تفاصيل فيما يتعلق بالدفع عن النفس أو العرض أو المال من أحكام .

وخيف على المسلمين إذا لم يقاتلوا فإنه يجوز أن نرميهم - ونقصد الكفار - ولو لم نخف على المسلمين جاز رمي أولئك المسلمين أيضا على أحد قولي العلماء))^{٢٨}.

واته: به‌لکو نه‌گه‌ر له ناو بێ باوه‌ر په‌کاندا گه‌لێکی چاک و صالح و هه‌لب‌زار ده‌یان له چاکترین که‌س تێدا بێت، به‌لام شه‌ر و کوشته‌ری بێ باوه‌ران نه‌که‌ریت ته‌نها ئیلا به کوشتن و له ناو بردنی ئه‌و کۆمه‌له‌ چاک و صالحه نه‌بێت، ئه‌وه ئه‌وانیش له‌گه‌ڵ بێ باوه‌ران ده‌کوژرێن—واته به ناچاری، چونکه هه‌موو پێشه‌وا و ئه‌ئیمه‌کان پێک هاتوون و موته‌فیقن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بێ باوه‌ران موسوڵمانه بارمه‌کانی ژێر ده‌ستی خۆیان کرده فه‌ل‌غان (سوپه‌ر) بۆ پاراستنی گیانی خۆیان، وه موسوڵمانه‌کان مه‌ترسی یان له‌سه‌ر بوو، ئه‌گه‌ر شه‌ر نه‌که‌ن، ئه‌وه دروسته‌ بۆردومان بکه‌رێن به‌ نیاز و مه‌به‌ستی بێ باوه‌ران، خۆ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر مه‌ترسی نه‌بێت له‌سه‌ر موسوڵمانان، ئه‌وه به‌هه‌مان جو‌ر بۆردومان کردنی ئه‌و موسوڵمانانه‌ش پێگه‌ پێدراو بوو، له‌سه‌ر یه‌کێک له‌ وته‌کانی زانیان)).

هه‌روه‌ها له لاپه‌ره‌ی (٤٥) دا ده‌فه‌رمو‌یت: ((والسنة والإجماع متفقان على أن الصائل المسلم إذا لم يندفع صوله إلا بالقتل قتل، وإن كان المال الذي يأخذه قيراطا من دينار، ففي الصحيح: "من قتل دون ماله فهو شهيد")).

واته: سونه‌ت و ئیجماع کو‌ران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌ست درێژ کاری موسوڵمان، شال‌او و ده‌ست درێژ کاری یه‌که‌ی ته‌نها به کوشتن نه‌بێت لا نه‌چیت، ئه‌وه ده‌کوژریت، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و مال و پارهی که ده‌یبات ته‌نها (قیراط) ی‌ک دینار بێت، چونکه به‌ سه‌حیحی هاتوو: هه‌ر که‌س له‌سه‌ر مال و سامانی بکوژریت شه‌هیده)).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاراستنی ته‌واوی موسوڵمانان، له‌ فیتنه و شیرک و، پاراستنی دین و ناموس و شه‌ره‌ف و مال و سامانیان، له‌ پێشه‌ره له‌ مانه‌وه‌ی ژبانی هه‌ندێک له موسوڵمانان، وه ئه‌وان بارمه‌ و ئه‌سیر بن به‌ ده‌ستی بێ باوه‌رانه‌وه و بکه‌رینه فه‌ل‌غان ...

^{٢٨} (٥٣٧/٨٢).

٧) شه‌ر و گوشتار کردن دژی ده‌سته‌ی یاخی (باغیه):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات ٩). واته: ئەگەر دوو ده‌سته له باوه‌ر داران پیکه‌وه به جه‌نگ و شه‌ر هاتن، به هه‌موو توانا‌تانه‌وه ناشت یان بکه‌نه‌وه و بانگ یان بکه‌ن بۆ لای فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره، جا ئەگەر ده‌سته‌یه‌کیان ده‌ست درێژێ کرده سه‌ر ده‌سته‌که‌ی تر، ئەوا ئیوه‌ش له‌گه‌ڵ ئەو ده‌سته ده‌ست درێژ کاره به‌شه‌ر بپین، هه‌تا ناچار ده‌بی‌ت و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ برپاری خوا، جا ئەگەر گه‌رانه‌وه بۆ حوکمی خوا ئیوه‌ش به داد گه‌ری و ئینصافه‌وه ناو‌بژییان بکه‌ن ((^{٣٩})).

ئهمه حوکمی ئەو که‌سه شه‌ر گه‌رانه‌یه که موسولمانن، که ته‌واوی موسولمانان ده‌ترسینن و فه‌ساد ده‌نینه‌وه له زه‌ویدا، و یاری به ناموس و مالی خه‌لکی ده‌که‌ن .

هه‌روه‌ها به صحیحی له (بوخاری) و (موسلیم) دا هاتوه که پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چی به هه‌ردوو هۆزی (العربیین و عوکه‌ل) کرد و، که ئەنه‌سی کوری مالیک ده‌گه‌رپته‌وه : ((قَدْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَفَرَ - وَفِي رِوَايَةٍ :

^{٣٩}) ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) و غه‌یری ئەوانیش له هۆکاری دابه‌زینی ئەم ئایه‌ته‌دا به سه‌حیحی له ئەنه‌سی کوری مالیکه‌وه خوای لی‌رازی بی‌ت ده‌گه‌رپته‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به سواری گۆی درێژێک له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک له موسولمانه‌کان دیت بۆلای، جا کاتی‌ک گه‌یشته (عبدالله ی کوری ئوبه‌ی) مونا‌فیک به پێغه‌مبه‌ری خوای ووت: ((الیک عني، فوالله لقد آذاني نتن حمارك)). واته لیم دوورکه‌وه، سویند به خوا بۆگه‌نی که‌ره‌که‌ت ناره‌حه‌تی کردم، له‌ولاوه (عبدالله ی کوری ره‌واحه) هه‌لی دایه و فه‌رمووی: ((والله لنتن حمار رسول الله صلى الله عليه وسلم أطيّب ريحا منك)). سویند به خوا بۆگه‌نی که‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زۆر له بۆنی تۆ خوشتره‌))، له‌و لاشه‌وه پیاویکی خزمی عبدالله ی کوری سه‌لول هه‌لی دایه و له‌گه‌ڵ پیاویکی خزمی عبدالله ی کوری ره‌واحه بوویه ده‌مه بۆله‌یان و ده‌ره‌نجام به پیلای و تاکه نه‌هل و مسته کۆله هاتن به یه‌کدا و خه‌ریک بوو شته‌که گه‌وره ببی‌ت، ئیتر خوای گه‌وره ئەم ئایه‌ته‌ی نارد ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ...﴾.

رَهْط- مَن عَکَل او عَرِيَّة فَاسْلَمُوا وَاجْتَوُوا الْمَدِيْنَةَ ، فَاَمَرَهُمْ اَنْ يَّاتُوا اِبْلَ الصَّدَقَةِ فَيَسْرِبُوا مِنْ اَبْوَالِهَا وَالْاَبْنَاهَا فَمَفَعَلُوا فَصَحُوا ، فَارْتَدُّوا وَقَتَلُوا رُعَاتَهَا وَسَتَاقُوا الْاِبْلَ، فَبَعَثَ فِي اَنَارِهِمْ فَاتِيَّ بِهِمْ فَقَطَّعَ اَيْدِيَهُمْ وَارْجُلَهُمْ وَ سَمَلَ اَعْيُنَهُمْ ، ثُمَّ لَمْ يَحْسِمَهُمْ حَتَّى مَاتُوا ، قَالَ أَبُو قَلَابَةَ هَؤُلَاءِ هُمُ سَرَقُوا وَقَتَلُوا وَكَفَرُوا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ، وَحَارَبُوا اللهَ وَرَسُوْلَهُ))^{٤٠} .
واته: نه‌فه‌ریک یان کۆمه‌لیک که شه‌ش یان چه‌وت که‌س له‌هۆزی عوکه‌ل یان عوره‌ینه هاته‌نه مه‌دینه ، به‌لام ئاو و هه‌واى مه‌دینه‌یان پێ نه‌که‌وت و توشی ژانه‌ سک (سکچون) بوون ، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله‌ علیه وسلم) فه‌رمانی پێدان که‌ بچن له‌ شیر و میزی ئه‌و وشتره‌ بخۆن که‌ هی خێر بوو (غه‌نیمه‌ت) کرابوو، وه‌ له‌ژێر ئه‌مری پێغه‌مبه‌ردا بوو ، پاشان چون‌ میز و شیرى وشتره‌که‌یان خوارد هه‌تا چاک بوونه‌وه ، که‌ چاک بوونه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ نیعمه‌تى خویان گۆرپی به‌ کوفر و ، شوانه‌که‌یان گوشت و شیشیکی ئاگراویشیان کرد به‌ چاویدا و، وشتره‌که‌ش یان دزی و رایان کرد و له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچوون، پێغه‌مبه‌ری خواش هه‌ر پاش نوێژی به‌یانی سهریه‌یه‌کی نارد و پێش ئه‌وه‌ی خۆر هه‌لبێ ده‌ست گیرى کردن ، پاشان ده‌ست و قاجی هه‌ر هه‌موویانی ب‌پ‌ری و چاویانی ده‌ره‌ی‌نان و کردنییه‌ ناو پێسته‌ی چه‌یوانه‌وه‌ و فرپی دانه‌ به‌ر گه‌رمای تیشکی خۆر هه‌تا له‌ به‌ر ئازار و تونییه‌تى مردن ،،،، ئه‌بى قه‌لابه‌ش فه‌رمووی : ئه‌وانه‌ تاقمێک بوون که‌ له‌ ئیسلام (مورته‌د) هه‌لگه‌رانه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی ئیمان یان هی‌نا ، وه‌ دزایه‌تى خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان کرد))^{٤١} .

ئهمه‌ بۆ تاقمێک بوون، ئه‌ی چی به‌ ده‌وله‌تیکی کافر و بێ باوه‌ر، که‌ دین و دونیا و ناموس و مائی خه‌لکی فاسید ده‌کات، ئایا شه‌ر و کوشتاریان واجب‌ تر و له‌ پێش‌ تر نییه‌ له‌ سه‌ر موسولمانان ؟!

^{٤٠} (متفق علیه : رواه البخاری (٦٨٠٢) و (٦٨٠٣) و (٦٨٠٤) و (٦٨٠٥) ، ومسلم (٩) و (١٦٧١) .

^{٤١} (ئیبن‌ چه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی شه‌رحی ئهم فه‌رمووده‌ی زۆر به‌باشی کردووه‌ له‌ (فتح‌ الباری ، به‌رگی ١٢ لاپه‌ری ١٣٢) له‌گه‌ڵ شه‌رحه‌که‌ی شیخ‌ عثیمین (به‌رگی ٩ لاپه‌ره‌ی ١٢٤) ئه‌وه‌ی که‌ پێویست بو‌بێت له‌م باره‌وه‌ بێ ده‌ستکاری کردن نه‌قلم‌ کردووه‌ ، وه‌ ئیمامی شه‌وکانیش شه‌رحیکی جوانی بۆ کردووه‌ .

ئهمانه ههنديک بهلگه و هوکار بوون بۆ دهرچوون و راپهړين (نهفيري) ههموو موسولمانان بۆ جيهاد و تيکووشان، نهگهر بي باوهړان هاتنه ناو خاکی موسولمانان و داگيريان کرد.

دوور خستنه وه و پرووبه پروو بونه وه ی دوژمنی بي باوهړ، واجب ترين کاره پاش ئيمان هيټان، وهك شيخي ئيسلام ئيبين تهيميه (رحمه الله) دهفه رمويټ:

((فالعَدُو الصَّائِلُ الَّذِي يَفْسُدُ الدِّينَ وَالْدُنْيَا لَا شَيْءَ أَوْجِبُ بَعْدَ الْإِيمَانِ مِنْ دَفْعِهِ)).^{٤٢} واته: ئهو دوژمنه فاسيدو دهست دريژر كاره (صائيل) هي كه دين و دونيا فاسيد دهكات هيچ شتيك واجب تر نيه له دواي ئيمان له پرووبه پروو بوونه وه ی و دوور خستنه وه ی و شهرو كوشتار كردن دژي)).

^{٤٢} (الفتاوى الكبرى (٦٠٨/٤).

حکم القتال الآن في فلسطين وأفغانستان:

حوکمی شہرو کوشتارکردن دژی بی باوہران و داگیرکہران له ئیستادا له فہلہستین و
ئہ فغانستان و تہواوی خاکہ داگیرکراوہ کانی دیکہی ئیسلامی وەك (عیراق و صومال و
مہ غریب و جگہ ئہوانیش) .

له پیشدا بۆمان دەرکہوت و ږوون بویہوہ بۆمان، ئہگہر بستیک له خاکی
موسولمانان دەست دریژی کرایہ سہر، ئہوہ جہنگ و جیہاد فہرز دہبیت لہسہر ھہموو
خہلکی ئہو ناوچہ و لہسہر نزیکترین شوینیش لہو ناوچہوہ، خو ئہگہر ئہوان بہشی
پیویست نہبوون یان کہم تہرخہم بوون یان نہیان تہوانی ھہستن بہو کارہ، ئہوہ
حوکمی فہرزی عہین بہسہر تہواوی ناوچہکانی دیکہی دہرووبہری فہرز دہبیت، پاشان
حوکمی فہرزی عہین دریژ دہبیتہوہ، ھہتا تہواوی زہوی دہگریتہوہ بہ ږوژ ھہلات و
ږوژ ئاواوہ ...

ئیتړ لہم کاتہدا ھیچ کام لہ ئافرہت پەرس و ږوخسہت لہ میړدہکە ی و کور لہ
دایک و بابی و قہرز دار لہ خاودن قہرز وەرناگریت، واتہ ھہموویان بہ بی پەرس دہچن
بو جہنگ و جیہاد، دژی داگیر کەری بی باوہر، ھہروہا :

(۱) تاوان ھەر دہمینیتہوہ بہ گہردنی ھہموو موسولمانانہوہ، ھہتا خاکیک یان پارچہ
خاکیک لہ خاکی موسولمانان بہ دەستی بی باوہراندہوہ بیت.

(۲) تاوان زیاد دہکات بہ پیی توانا و ئیمکانیات و دہسہلات، وہ تاوانی زانایان و قادی و
بانگ خوازہ گہورہکان لہ کۆمہلگاکیاندا زور زیاتر و توند ترہ لہ تاوانی نہزان و
خہلکە کە ی دیکہ

(۳) پاشان پشت ھہلگردنی گہنجان لہ دەرچوون و ږاپہرین بو قہزیہ ھاوچہرخہکانی
وہك ئہ فغانستان و فہلہستین و فلیبین و کشمیر و لوبنان و تشاد و اریتریا و (صومال

و مه غريب و عراق و غميري ئهوانيش) زور خراب تره له تاواني روخان و له دست دانی خاګه ئيسلامی يه ګانی پيشو، نه وه يه ګ زیندویان ګردنه وه که روشتن ...
 وه ئيمه بهر د وام ده له ين: پيوسته ئيستا هه وله ګانمان زياتر بګهين له سهر
 نه افغانستان و فه له ستين و، زياتر گرنګ يان پي بلدين، چونکه باس و قه زيبه ګی
 ناوهندی و مهر ګه زيبين، وه دوژمنی داګر ګر بهر نامه يه ګی بهر فراوانی له ته و اوای
 ناوچه ګه دا دارشتووه و ئامانه ګردووه، وه له بهر نه وهی له چاره ګر دیندا چاره يه بو
 زوريك له باس و قه زيبه ګان له ته و اوای ناوچه ی ئيسلامیدا، وه پاراستنی، پاراستنه بو
 ته و اوای ناوچه ګه.

سهره تا له ئه افغانستانه وه:

ههر ګهس له عه ره به ګان توانای هه يه جيهاد بګات له فه له ستين نه وه له سهر يه تی
 دست پي بګات، وه ههر ګه سيش ناتوانيت نه وه له سهر يه تی بچيت بو خاګی ئه افغانستان،
 به لام باقی موسولمانانی دیکه من وای ده بينم ګه سهره تاى جيهاديان له ئه افغانستانه وه
 بيت، ئيمه وای ده بينين سهره تا له ئه افغانستانه وه پيش فه له ستين له بهر نه وه نييه ګه
 نه افغانستان گرنګتر بيت له فه له ستين، به لکو فه له ستين قه زيه ی يه ګه می ئيسلامه، وه
 دلی جيهانی ئيسلامی و خاګيکی پير وزه، به لام ګومه له هو ګاريك هه يه ګه ده بنه مايه ی
 نه وهی جيهاد له پيشدا له ئه افغانستانه وه بګريت پيش فه له ستين، له وانه ش:

(۱) شهر و کوشتر له ئه افغانستان ئيشتا بهر د وامه، وه له توند ترين يان شهر ی چياو
 شاخه ګانی (هندو ګوشه).^{۴۲} له ئه افغانستان، ګه تائيستا ميژوی ئيسلامی له ماوه ی
 چاخه ګانی رابر دوويدا شتی وای به خو يه وه نه بينيوه

^{۴۲} (هندو ګوش: يه ګيکه له و چيا سه ختانه ی باګوری ئه افغانستان ګه له چياګانی کشميره وه دريژر ده بنه وه،
 نه ګر ګه سيك به چاوی خو ی نه م چيا يانه ببينيت نه وه سهری سور ده مينی، ګه نه م زنجيره چيا زور سه خت و
 ساردن ...

(۲) رايہ و پەيداخ لہ ئەفغانستاندا رون و ئاشکراو وازحہ، ئەوېش (لاإله إلاالله محمد رسول الله)، وە مەبەست و غايەکش ئاشکرايە (لتكون كلمة الله هي العليا)، وە لہ دەقی دەستوری يەکیتی ئیسلامی موحاییدەکانی ئەفغانستان لہ مادە (۲) دا ھاتووہ : (مەبەست لہم یەکیتی یە بریتییە لہ دامەزراندن و بنیات نانی دەولەتیکی ئیسلامی یە لہ ئەفغانستان)، وە ھەروەھا لہ مادە (۳) دا ھاتووہ : (مەبەستی ئیمە خۆی لہ و تە ی خۆای گەورە (إن الحكم إلا لله) گرتووہ، حاکمیەتی تەواو بو خۆای ھەموو جیھانەکانہ).

(۳) لہ پێشتریشدا ئیسلامی یەکان و جگە ئەوانیش بونە قیادە و پێشەوای شەرەکان لہ ئەفغانستان، وە ئەوانە ی جیھاد دەکەن لہ ئەفغانستان نەو ی بزوتنەو ی ئیسلامی و زانیان و قورئان خوین و حافیژەکانن، بەلام ئەم شتە لہ فەلەستیندا جیاوازە، لہ پێشتریشدا کە سانی جوړاو جوړ قیادەیان گرتۆتە دەست، کە موسولمانی راستگو یان تێدایە و شیوعی و موسولمانی سادە و ساویلەکش یان تێدایە، وە ئالا و پەیداخی دەولەتی عەلانی یان بەرز کردوہ ...

(۴) ھەتا ئیستاش لہ ئەفغانستان باس و مەسەلەکە کە بەدەستی موحاییدەکانەو یە، وە ھەتا ئیستاش یارمەتی یان لہ دەولەتە شیرکی یەکانەو رەت دەکەنەو، بەلام لہ ھەمان کاتدا شوړشی فەلەستینی ھەمووی پشتی بەستووہ بە یەکیتی سوڤی یەتەو، وە روسیا لہ خراپترین کاتدا پشتی تیکردن کە پرووبەرووی دواړوژی خوین دەبونەو لہبەرەم مۆنامەرە ی جیھانی، وە باس و قەزی یەگەیان بو تە یاری یەک بە دەست دەولەتە زل ھیز و گەورەکانەو، کە یاری و مۆنامەرە بە خاک و ئەر ز و ناموس و گەلی فەلەستینەو دەکەن ...

(۵) ھەروەھا سنوری ئەفغانستان کراو یە بەرووی موحاییدەکاندا، کە زیاتر لہ (۳۰۰۰) کم سنور بەروویاندا کراو یە، لہ گەل ئەو شدا دەوورو بەری ئەفغانستان ناوچە ی

خپله‌کین، که هیچ کات ناکه‌ونه ژیر ده‌سه‌لاتی سیاسی یه‌وه، ئه‌مه‌ش قه‌لغانیکی قایم و پته‌و دروست ده‌کات بو‌ مو‌ج‌اهیده‌کان، به‌لام له‌ فه‌له‌ستین شته‌که جیاوازه به‌ ته‌واو‌ته‌ی، ته‌واوی سنوره‌کان داخراوه، وه‌ دو‌ژمنان ده‌ست یان کراوه‌یه و چاوی به‌رپرسه‌کان به‌سه‌ر هه‌موو نه‌و که‌سانه‌وه‌یه که ده‌یانه‌و‌یت سنوره‌کان به‌ه‌زینن بو‌ شه‌ر و کوشتاری یه‌هودی یه‌کان .

ئیمامی شافعی (رحمه الله) له‌ په‌رتوکی (الام) دا ده‌فه‌رمو‌یت:

((فإن اختلف حال العدو فكان بعضهم أنكى من بعض أو أخوف من بعض، فليبدأ الإمام بالعدو الأخوف أو الأنكى ولا بأس أن يفعل، وإن كانت داره أبعد إن شاء الله تعالى حتى ما يخاف لن بدأ به لما لا يخاف من غيره مثلاً، وتكون هذه بمنزلة الضرورة، لأنه يجوز في الضرورة ما لا يجوز في غيرها، وقد بلغ النبي صلى الله عليه وسلم عن الحارث بن أبي ضرار أنه مجمع له فأغار النبي صلى الله عليه وسلم وقربه عدو أقرب منه وبلغه أن خالد بن أبي سفيان بن شح يجمع له فأرسل ابن أنيس فقتله وقربه عدو أقرب))^{٤٤}.

واته: ئه‌گه‌ر چۆنیه‌ته‌ی حاڵی دو‌و‌ژمن جیاواز بو‌و، به‌وه‌ی هه‌ندیکیان سه‌رسه‌خت و خراپ‌تر بو‌ون له‌ هه‌ندیکی تریان ، یان مه‌ترسی دار‌تر بو‌و له‌ وانی دیکه‌، با پێشه‌وا‌ی موسولمانان له‌ پێشدا ده‌ست بکات به‌ کوشتاری دو‌ژمنه‌ مه‌ترسی داره‌که یان سه‌رسه‌خت تره‌که‌یان، ئه‌مه‌ش کێشه‌ نییه‌ له‌ کامیانه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات، با نه‌و دو‌ژمنه‌ش دو‌و‌ر‌تر بێت، هه‌تا ترسی نه‌بێت به‌وه‌ی که له‌ گیوه‌ ده‌ستی پێ‌کردووه‌، وه‌ک چۆن بو‌و نمونه‌ ناترسی‌ت له‌وی دیکه‌یان، ئه‌مه‌ش له‌ شو‌ین و مه‌نزله‌ی زه‌روریاته‌، چونکه ئه‌وه‌ی له‌ کاتی زه‌روری و ناچاری دروسته‌ له‌ کاتی دیکه‌دا دروست نییه‌، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بیستی که (حارثی کوری أبي ضرار) خه‌لک کۆ ده‌کاته‌وه‌ بو‌ جه‌نگ دژی موسولمانان، بو‌یه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا هێ‌رش‌ی کرده‌ سه‌ر، له‌ کاتی‌کدا دو‌ژمنی نزیک‌تر

^{٤٤} (ج ٤ / ص ١٧٢.

هه‌بوو، هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ري (صلي الله عليه وسلم) بيستي كه (خالد كوري ابي سوفيان) خه‌لكي كو‌ده‌كاته‌وه بو شهر دزي موسوئلمانان، بويه پيغه‌مبه‌ري خوا (ئيبين ئه‌نيسي) ناردو (خالدي كوري ئه‌بي سوفيان) ي كوشت، له كاتي‌كدا كه دوژمني نزيك تر هه‌بوو)).

٦) پاشان گه‌له‌كه‌ي تاك و بي وئنه‌يه له جوامي‌ري و نازايه‌تي و عيزه‌تدا، وهك بله‌ي خواي گه‌وره شاخ و خاكه‌كه‌ي هه‌ر بو جيهاد ئاماده كردوو.^{٤٥}

^{٤٥} (تيبيني:

بي گومان ئه‌مه‌ي شيخ عبدالله عه‌زام نوسيويه‌تي و باسي ده‌كات، شتيكي راسته‌و مي‌زوو شاهيدي ئه‌م راستي يه‌يه، زورمان بيني له سورش و جيهاده‌كاني ولاتاني ده‌ورو به‌رمان، كه زور به‌يان له كو‌تاييدا به‌ره‌مه‌كه‌ي چوو به‌رژه‌وه‌ندي ئه‌و كه‌سانه‌ي كه رۆژي‌ك له رۆژان سه‌عاتي‌ك نه‌چوو بونه سه‌نگه‌رو رو به‌رو بونه‌وه‌ي دوژمناني ئيسلام. / به‌لام خو بيني مان چون ئه‌و شه‌عه‌به به‌فه‌زل و يارمه‌تي خواي گه‌وره توانيان روو به‌رو سوپاي سوفييه‌تي روسي بوه‌ستنه‌وه‌و له خاكي ئه‌فغانستان ده‌ريان بكه‌ن و بيان شكين، ئه‌مه‌ش فه‌زلي خواي گه‌وره‌يه به‌سه‌ر ئه‌و شه‌عه‌به‌وه، پاشان لاي هه‌موو مان ئاشكرايه كه ئه‌وان شوين كه‌وته‌ي ئيمامي ئه‌بو حه‌نيفه‌ن، وه ئه‌وان موقه‌ليدي ئه‌ون، بويه ئه‌گه‌ر شتيك له فيقه و مه‌نه‌جي ئه‌بو حه‌نيفه‌دا هاتبتي لاي ئه‌وان گوريني بو نيبه، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر ته‌واوي دونيا پشت يان تي بكه‌ن ئه‌وان هه‌ر له‌سه‌ر جيهادو تي‌كو‌شاني خو‌يان به‌رده‌وام ئه‌بن، هه‌ر بويه شيخ عبدالله عه‌زام ده‌گيريته‌وه: جاري‌ك له كابرايه‌كي ئه‌فانيان پرسى ته‌مه‌نت چه‌نده؟ وتي (٤٠) ساله، دواي (٤٠) سال لايان پرسیيه‌وه ئيستا ته‌مه‌نت چه‌نده؟ وتي (٤٠) سال، وتيان تو پيش چل سال ته‌مه‌نت ئه‌وه‌ند بوو، ئيستا هه‌شتا سالي‌ت و چل نيت، كابراي ئه‌فغانى وتي نه‌خير، ئه‌فغانى يه‌ك جار قسه ئه‌كه‌ن و نايگورن، من هه‌ر چل ساله!!، وه ئيستاش ئه‌كه‌ر لايان بپرسيت ئيو به‌و تواناو ريزه كه‌مه‌تانه‌وه سه‌رده‌كه‌ون يان دوژمنه‌كانتان؟ ئه‌ئين: ئيمه، چونكه هه‌ق به ئيمه‌يه‌و ئيمه له‌سه‌ر هه‌قين، وه خواي گه‌وره‌ش ته‌نها هه‌ق سه‌رده‌خات، بويه ان شاء الله به يه‌قين هه‌ر ئيمه سه‌رده‌كه‌وين! / ئه‌و شه‌عه‌به‌ي كه له هه‌موو لايه‌كه‌وه مونامه‌ره‌و خيانه‌تي لي ده‌كريت، كه‌چي زور نازاو خو راگرانه هه‌ر له‌سه‌ر جيهاد و شه‌ركردن پيداگرن، خولاي هه‌موومان سه‌رمو سه‌ختي چپاكاني نورستان ئاشكرايه، كه به‌رده‌وام زياتر له (٢٠) پله له ژير سفره‌وه‌يه، هه‌تا به‌و ئه‌ندازه‌ي بزنه كيوي يه‌كان خو‌يان له شاخه‌كانه‌وه فرى ئه‌دنه خواره‌وه و خو‌يان ئه‌كوژن له‌تاو سه‌رماي سه‌خت، به‌لام نه‌مان بيست رۆژي‌ك موجاهيديكي ئه‌فغانى پشت له سه‌ختي و سه‌رماي ئه‌و شاخانه بكه‌ن و له ئه‌مرو فه‌رماني ئه‌مير ده‌ربچن و بيته‌ خواره‌وه، وه به جوتي‌ك پاته‌ي لاسيكي بي گژه‌وييه‌وه شه‌رو كوشتاري سوفييه‌تي روسيان ده‌كرد، ئيستاش زور له جاران نازترانه دزي ئه‌مريكا ...! / وه‌رگير

فەريزه عەين و فەريزه کيفايەت:

فەريزه عەين: ئەو فەريزه يه که پيوسته له سەر هه موو موسولمانیک خوی ئەنجامی بدات، وهك نوێرو رۆزوو .

فەريزه کيفايەت: ئەو فەريزه يه که ئەگەر هه نديک له موسولمانان ههستن پيی له سەر ئەوانی دیکه لاده چيیت، وه واتای فەريزه کيفايەت ئەوه يه ئەگەر ئەوانه ي هه ننه سن به ئەنجام دانی هه تا له سەر ئەوانی دیکه لا بجيیت ئەوه هه موو خه لکی تاوان بار دهن، خو ئەگەر ئەوانه ي هه ستان پيی بو کيفايەت ئەوه له سەر ته واوی خه لکی دیکه لاده چيیت، به لام له سه ره تادا بانگه واز هه موو خه لکی بو فەريزه عەين ده گريته وه، پاشان جيا دهنه وه له وه ي که فەريزه کيفايەت لاده چيیت به ئەنجام دانی هه نديک کهس، به لام فەريزه عەين به ئەنجامدانی کهسانی دیکه لا ناچيیت.^{٤٦}

هه ره له بهر ئەوه ئيمامي فه خري رازی فەريزه کيفايەتي بهم جوړه ناساندووه: ((يقصد حصوله من غير النظر بالذات إلى فاعله)).^{٤٧}

هه روه ها ئيمامي شافعي ده فه رمويت: ((إن الواجب الكفائي مطلوب على العموم ومراد به الخصوص)).^{٤٨} واته: واجبی کيفايەت داوا کراوه له سەر هه مووان، به لام چه ند که سيک ئەنجامی بدات به تايبه تي)).

ئەوه ي که ته واوی (ئوصولی) يه کان له سه ري يه ك دنگ و کوړان، له وانه (ئيبن الحاجب) و (ئامه دي) و (ئيبن عبدالشکور)، ئەوه يه که: ((أن فرض الكفاية يجب على الكل ويسقط بفعل البعض)) . واته: فەريزه کيفايەت له سەر هه مووان واجبه، واته

^{٤٦} (المغني لابن قدامة (٢٤٥/٨).

^{٤٧} (أنظر المحصول للرازي تحقيق الدكتور طه جابر ج أفسم (٢) ص (٣١).

^{٤٨} (أصول الفقه لأبي زهرة.

واجبې سهر شاني ههمو موسولمانيكې موكلهفه، وه به ئه نجام داني ههنديك له موسولمانان له سهر موسولماناني ديكه لاده چيټ و هه لنده گيردريټ)).

به لام ئيستا ههنديك له خه لكې له باره ي حوكمي جيهانده وه موحانده له ده كهن، وه پييان وايه فېرزي كيفايه ته، وه فېرزيش واجب له سهر ههمووان، به لام به ئه نجام داني له لايهن ههنديكه وه له سهر ئه واني ديكه هه لنده گيردريټ و لاده چيټ، ئه گهر له سهر ئه و بوچونه بيت ئه وه فېرزي جيهاد ئيستا له ئه فغانستان (كه ده ئيت فېرزي كيفائي يه)، واجب له سهر ههمو موسولمانان له ته ووي گوي زه ويدا، هه تا فېرزه كه به ته ووي جيبه جي دكرټ، ئه وويش دهر كړدني روس و شيوعى يه كانه له خاكي ئه فغانستان.^{٩٩}، وه تاوان و گونا هيش ملي ههمو موسولمانان دهر كړت، هه تا ئه و كاته ي شيوعى يه كان دهرده كړين، چونكه فېرز له كاتي داگير كړدني خاكي موسولمانان له لايهن بي باوه رانه وه، بريتيه له دهر كړدني بي باوه ران له خاكي موسولمانان ...

قسه يه كه هه يه كه زور به ي خه لكې به رده وام دوور له واقيعى رووداوه كان ده ليئنه وه، ئه وويش ده ئين: (ان الجهاد في أفغانستان بحاجة إلى مال وليس بحاجة إلى رجال). واته ئيستا جيهاد له ئه فغانستان پيويستي به پاره و ماده يه، نه ك به پياو)، وه بي گومان ئه م قسه ش له بنه رده تا دووره له راستى يه وه، چونكه روشتنى ماوه ي شه ش سال به سهر روسه كاندا له خاكي ئه فغانستان و، كوچ كړدني زياتر له پينج مليون موسولمان بو دهرده وه و، كهوت مليون له ناوه وه به رده و شاخ و كيوه كان، به سه بو وه لام دانه وه و رده دانه وه ي ئه م قسه يه ...

هه روه ها وه ك سه ياف ده ئيت: ((چواره ولاټ له پيش ههمووشيانه وه يه كيټى سوقيه ت و، حيلفى وارسو و، شيوعى يه تي نيو ده وله تي، ههموويان پيكه وه ئيمه يان كړدوټه يه كه كه وانه وه، به لام كه چي ئيشتا موسولمانان له جيهاني ئيسلاميدا مونا قه شه ي ئه وه ده كهن، ئايا جهنگ و جيهاد له ئه فغانستان فېرزي عه ينه يان

^{٩٩} (دياره شيخي موحايد (عبدالله عزام) كاتي داگير كړدني ئه فغانستان له لايهن روسى ياوه ئه م كټي به ي نووسيوه، به لام پاش رزگار كړدني خاكي ئه فغانستان له لايهن موحايدانه وه، دووباره سالي (٢٠٠١) له لايهن سوپاى (ئامريكا) و (ناتو) وه داگير كرايه وه . وه رگير.

کيفايه‌ت؟ ده‌با موسولمانان چاوه‌ړي بکه‌ن هه‌تا شه‌هيد بووني کو‌تا پياو له‌ نه‌فغانستان،
ني‌تر نه‌و کاته باوه‌ر ده‌که‌ن که‌ جيهاد فه‌رزي عه‌ينه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا (مع‌ العلم) تا ئيس‌تا
زياتر له‌ (مليو‌نو نيويک) که‌س له‌سه‌ر ځاکي نه‌فغانستان له‌ناو چوون ((.

وه نه‌فغانی يه‌کان به‌رده‌وام ده‌لئين: (وجود عربي واحد بيننا أحب إلينا من
مليون دولار). واته: بووني ته‌نها يه‌ک عه‌رهب له‌ناو ماندا، خو‌شه‌ويستره لامان له
مليونيک دولار...

وه هه‌روه‌ها ماموستا (سه‌ياف) بانگه‌وازيکي کرد بو زانايان و بانگ خوازان، که‌ له
گو‌فاري (جيهاد) ژماره‌ی نو‌يه‌م بلاو کرايه‌وه، نه‌مه‌ش ده‌فه‌که‌يه‌تي:

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن واهتدى بهديه.

أما بعد:

إنكم تعرفون أن الجهاد في أفغانستان ابتداءً ولا زال مستمرا لإعلاء كلمة الله، وإقامة دولة
القرآن، وبما أن تحقيق هذا الهدف يحتاج إلى مجاهدين يعرفون الإسلام على حقيقته
ويستطيعون أن يحافظوا على أصالة الجهاد الإسلامي، فلا بد من وجود علماء ودعاة يقومون
بالتوعية والتوجيه بصفة مستمرة، وللعلم فإن كثيرا من العلماء والإخوة المربين في أفغانستان
استشهدوا في ميادين الجهاد، فنحن بحاجة ماسة إلى رجال يقومون بالتدريس والتوجيه
والتوعية في مدارس المجاهدين ومخيماتهم ومعسكراتهم وجبهاتهم حتى يمكننا الله سبحانه من
تحقيق الأهداف المنشودة، وإن حاجتنا إلى العلماء الدعاة أكثر من حاجتنا إلى أي خبير
ومتخصص آخر، وفقنا الله وإياكم لخدمة الإسلام والمسلمين.

أخوكم عبد رب الرسول سياف

بكتيا، جاجي

٣ شوال ١٤٠٥هـ

مەسەلە ی پەرس وەرگرتن له دايك و باوك و، هاوسەر و، خاوەن قەرەز

حوکمی پەرسکردن پەيوەستە بەم حالەتەنەوه:

(١) واتە: ئەگەر کەسی موسوڵمان له خاکی خۆیدا بێت، وه مەترسیش له ئارادا نەبێت بۆ سەر سەنگەرەکان، وه هیچ داگیر کاری و دەست درێژ کارییەك نەبوو له لایەن دووژمنەوه بۆ سەر خاکی موسوڵمانان، وه سەنگەر و شوینەکانی سوپای موسوڵمانان هەموو پەری بوو له سەرباز، ئالەم کاتەدا جیهاد کردن فەرزێ کیفایەتە، وه دەبێت ئیلا پەرس و روخسەت وەرگیری، چونکە گوێڕایەڵی دایک و باوک و، هاوسەر فەرزێ عەینە، وه جیهادیش لەم کاتەدا فەرزێ کیفایەتە، وه ئاشکراشە کە فەرزێ عەین له پێش فەرزێ کیفایەتەوهیە.

(٢) ئەگەر دووژمن هیڤی کردە سەر پارچەیهك یان بستیك له خاکی موسوڵمانان، یان چونه ناو شارێك یان ولاتیك له ولاتی موسوڵمانان، لێردا وەك باسمان کرد جەنگ و جیهاد دەبێتە فەرزێ عەین، لەسەر تەواوی خەلکی ئەو شارە وه لەسەر ئەوانە ی دووورو بەریشی، وه لەم کاتەدا پەرس و روخسەت لادەچێت و نامینی، هیچ کەس پەرس و روخسەت له هیچ کەسیکی دیکە وەرناگری، هەتا بەو جۆرە کۆر بەبی پەرس و روخسەتی دایک و بابی و، هاوسەر بی پەرس و روخسەتی میڤردەکە ی و، قەرەز دار بی پەرس و روخسەتی خاوەن قەرەزەکە ی دەروات بۆ جەنگ و جیهاد.

وه لاڤەردن و هەلگرتنی پەرس کردنی کۆر بە دایک و باوکی و هاوسەر له میڤردی و قەرەزدار له خاوەن قەرەزێ هەر بەو جۆرە دەمینیئەوه و بەردەوام دەبێت، هەتا دەرکردن و پوشتنی دووژمن له خاکی موسوڵمانان، یان هەتا ئەو کاتە ی پێژە و ژمارە ی موچاھیدان دەگاتە بێ پیویست بۆ دەرکردن و کوشتاری دووژمن، وه لەو ئەگەر تەواوی موسوڵمانانی سەر زەوی کۆبنەوه و ئامانە بن....

وه جیهاد پێش دەخړیت ئەگەر فەرزێ عەین بێت بەسەر گوێڕایەڵی دایک و باوکدا، کە ئەویش (گوێڕایەڵی دایک و باوک) هەر فەرزێ عەینە، چونکە جیهاد بۆ پاراستن و حیمایەتی دینە، بەلام گوێڕایەڵی دایک و باوک بۆ پاراستن و حیمایەتی گیان و نەفسە، چونکە جیهاد (مظنة حزنهما و تعبهما) جیگە ی گومان و چەرمەسەری و

ناره حهتي يانه) وه پاريزگاري له دين پيشتره له پاريزگاري له نهفس وگيان، چونكه جيهاد خوۍ له خويدا دانان و بهخت كردني گيان و نهفسى موحاھيده نهگهر شهيد بېټ، له پيناو پاراستني دينهكهيدا، وه پاراستني دين يهقينه، وه تياچوون و روشتني گيان و نهفسى دايك و باوك تهنها گومانه، وه شتيكي ناشكراشه كه يهقين له پيش گومانه وه يه.

مثال فرض العين والكفاية:

نمونهۍ فھرزي عهين و كيفايهت:

وهك بووني كومه له خهلكيك له ليواري دريايهك، كه مهله نازان و خويان له شويني قول دپاريزن، وه ههنديكي ديكه شيان تيډايه كه مهله وانن و مهله بهچاكي دزانن، وه دهبين منداليك كهوتوته ناو درياكه وه و مهلهش نازان، و خهريكه نقوم ببۍ و بخنكي، وه هاوار دكات : فريام كهون فريام كهون، بهلام هيچ كام له مهله وانهكان ناچن بهدميه وه بو رزگار كردني، بهلام يهكيك له مهله وانهكان ديه ويټ خوۍ فرۍ بداته ناوه كه وه و منداله كه رزگار بكات، كه چي باوكي پيگري لي دكات كه بچيت بو رزگار كردني منداله كه، نيا هيچ فهقيهو شاره زايهك له فهقيهو شاره زاكاني ته واوي چاخه كاني ئيسلامى، دهئين يان وتويانه واجبه له سهر نهوكه سه كه گوپرايه لي باوكي بكات و واز له رزگار كردني منداله كه بهينيت ؟

نهمه نمونهۍ نه فغانستانه نه مړو، ئيستا هاوار دكات، و داواي كومه كي و هاوكاري دكات، منداله كاني له ناو دبرين، وه ناموسى يان نهك دكريت، وه خهلكه مهدهني و داماو كه بهبي تاوان دكوژرين، وه لاشه و جهسته يان له هه موو شوينيك دهبينريت، ناله م كاته دا كومه ليك گهنجي پاكي راستگوۍ صادق ديانه ويټ بجولين بو رزگار كردنيان و بهدمه وه چونيان و هاوكاري كردنيان، كه چي يهكيك له ولاوه هه لهداتي و دهليت: نيا چون دپرون بهبي ئيزن و روخسه تي دايك و باوكتان ؟

رزگار كردني منداليك كه نوقمي ناو بووه واجبه له سهر هه موو نهو مهله وانانه كي كه دهبينن، بهلام پيش نه وه ي هچ كه سيك بجوليت بهره و رزگار كردن و دهره ياننه وه ي منداله كه، نه وه بانگه وازي واجبي رزگار كردني منداله كه روو دكات هه موو ناماده بووه كان، خو نه گهر تهنها كه سيك بجوليت بهره و رزگار كردني منداله كه، نه وه گوناح و

تاوان له‌سەر ئه‌وانی دیکه لاده‌چیت، خو ئه‌گەر هه‌چ که‌س نه‌جولیت بو‌ پرزگار کردنی ئه‌وه گوناح و تاوانه‌که هه‌موو ئاماده بووه‌کان ده‌گریته‌وه، وه پيش ئه‌وه‌ی هه‌چ که‌سیک بجولیت به‌ره‌و پرزگار کردنی منداڵه‌که ئه‌وه ئیزن و پووخسه‌ت له دایک و باب وه‌رناگیردیت، وه له‌وه ئه‌گەر باوک پیرگری کوره‌که‌ی بکات له‌سەر پرزگار کردنی منداڵه‌که، ئه‌وه گوپراپه‌لی و ئیتاعه‌ی ناگریت، چونکه فەريزه‌ی کیفایه‌ت سه‌ره‌تا بانگه‌وازه‌که‌ی بو‌ فەريزه‌ی عه‌ینه، به‌لام له‌کو‌تاییدا جودا ده‌بنه‌وه، ئه‌گەر هه‌ندیك هه‌ستان به‌ ئه‌نجام دانی، ئه‌وه تاوان له‌سەر ئه‌وانه‌ی دیکه لاده‌چیت، به‌لام ئه‌گەر هه‌چ که‌سیک هه‌لنه‌ستا به‌ ئه‌نجام دانی و جیبه‌جی کردنی ئه‌وه هه‌مووان تاوان بار ده‌بن.

شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه‌ی حه‌رانی (رحمه الله) ده‌فهرمویت:

((فأما إذا هجم العدو فلا يبقى للخلاف وجه، فإن دفع ضررهم عن الدين والنفس والحرمة واجب إجماعاً)).^{٥٠} واته: خو ئه‌گەر دووژمن هیرشی هینا، ئه‌وه هه‌چ خیلافیک نامینی بو‌ رووبه‌رو بونه‌وه‌ی، چونکه دووڕ خسته‌نه‌وه و به‌ گزا جوونه‌وه‌ی زه‌ره‌رو خراپه‌یان له‌سەر دین و گیان و حورمه‌تی موسولمانان واجبه به‌ ئیجماع)).

پاشان ده‌فهرمویت:

ده‌فهرمویت: ((فالعدو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لا شيء أوجب بعد الإيمان من دفعه)).^{٥١} واته: ئه‌و دووژمنه‌ فاسیدو ده‌ست درێژکاره (صائیل)ه‌ی که دین و دونیا فاسید ده‌کات هه‌چ شتیک واجب تر نییه له‌ دوا‌ی ئیمان له‌ رووبه‌ روو بوونه‌وه‌ی و دووڕ خسته‌نه‌وه‌ی و شه‌رو کوشتار کردن دزی)).

وه به‌لگه‌ش له‌سەر ئیزن وه‌رگرتن له‌ دایک و باوک بو‌ فەريزه‌ی کیفایه‌ت و، ئیزن وه‌رنه‌گرتن لیان بو‌ فەريزه‌ی عه‌ین، له‌م دوو فەرمووده‌دا کو‌ده‌بنه‌وه:

^{٥٠} (الفتاوى الكبرى ٦٠٧/٤).

^{٥١} (الفتاوى الكبرى ٦٠٨/٤).

فه‌رمووده‌ی په‌که‌م:

فه‌رمووده‌که‌ی ئیمامی بوخاری (رحمه الله) که له عبدالله ی کوری عه‌مروی کوری عاص ره‌زای خوایان لی بی‌ت ده‌گیره‌ته‌وه: جاریکیان پیاویک هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌تا ئیزنی بدات بجی بۆ جیهاد، پیغه‌مبه‌ری خوا پیی فه‌رموو: ((أَحْيِ وَالِدَاكَ)) واته: دایک و باوکت ماون؟ وتی: به‌ئێ، فه‌رموو: ده‌برۆ بۆلایان، چاکه‌ش له‌گه‌ڵ نه‌وان هه‌ر جیهاده ((.

فه‌رمووده‌ی دووه‌م:

ئیبین حه‌بان له (عبدالله بن عمرو) خوای لی رازی بی‌ت. ^{۵۲} ده‌گیره‌ته‌وه: ^{۵۳} جاریکیان کابریه‌ک هات بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پرسپاری لی کرد له‌باره‌ی چاکترین و نه‌فه‌زله‌ترین کاره‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا پیی فه‌رموو: (نویژە)، پاشان وتی چیت؟ فه‌رموو: (جیهاد)، کابرا ووتی: من دایک و باوکت ئیشتا له‌ ژياندا ماون، پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموو: ((أَمْرُكَ بِوَالِدَيْكَ خَيْرًا)) فه‌رمانت پیده‌که‌م که له‌گه‌ڵ دایک و بابتدا چاک بیت، کابراش ووتی: (وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لِأَجَاهِدُنْ وَأَتْرَكْهُمَا) سویندم به‌وه‌ی که تو‌ی به‌هه‌ق ناردووه، نه‌چم بۆ جیهاد و وازیان لی ده‌هینم و لییان ده‌گه‌رپیم، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو: ((فَأَنْتَ أَعْلَمُ)) واته تو‌ نه‌زانیت ((.

^{۵۲} (رواه احمد عن ابن لهيعة عن حويي بن عبدالله، و رواه ابن حبان، سكت عليه الحافظ في الفتح فهو حسن أو صحيح عن عبدالله بن عمرو، أنظر فتح الباري (١٠٥/٦). قال الحافظ وهو محمول على جهاد فرض عين، توفيقاً بين الحديثين.../

^{۵۳} (ئیبین حه‌بان به‌م جو‌ره‌ ریوایه‌تی فه‌رمووده‌که‌ی کردووه:

روی ابن حبان عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما: جاء رجل الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فسأله عن أفضل الأعمال قال: (الصلاة)، قال: ثم مه قال: (الجهاد)، قال: فإن لي والدين، فقال: (أمرك بوالدك خيراً)، فقال: والذي بعثك بالحق لأجاهدن وأتركهما، قال: (فأنت أعلم)، رواه ابن حبان وصححه وسكت عليه الحافظ في الفتح فهو حسن أو صحيح. قال الحافظ: وهو محمول على جهاد فرض العين توفيقاً بين الحديثين

استئذان الشیخ والمربي:

پرسخواستن له ماموستانو په‌روه‌رده‌کار:

هیچ یه‌کێک له زاناو فووه‌هاکان له سه‌له‌ف و خه‌له‌ف، شتی له‌و جو‌رده‌یان نه‌وتوووه که: شیخ یان ماموستانو په‌روه‌رده‌کار ماف و حه‌قی ئه‌وه‌یان هه‌بی‌ت ئیزن و روخسه‌ت بدن به قوتابی، له به‌ندایه‌تی و عیبادته‌کاندا، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ندایه‌تی یه‌ فەرزێ عه‌ین بی‌ت یان کیفایه‌ت، جا هه‌رکەس شتی‌ک له جی‌گه‌ی ئه‌مه ده‌ئیت با به‌ بورهان و به‌لگه‌ی شه‌رعی یه‌وه بی‌ت و بۆمان به‌سه‌لین، هه‌موو مرو‌فقی موسوئلمان بۆی هه‌یه بجی‌ت بۆ جیهاد به‌بی خواستنی پرس و روخسه‌ت له شیخ و ماموستانه‌کی، چونکه روخسه‌ت و ئیزن دانی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان له‌پیش هه‌ر روخسه‌تی‌کی دیکه‌وه‌یه، وه ئه‌و ئیزنی داوه، به‌لکو فەرزێ کردوو ...

ئیبین ئه‌بی (هه‌یره) ره‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت ده‌فه‌رمو‌یت :

((إن من مكائد الشيطان أن يقيم أوثانا في المعنى تعبد من دون الله، مثل أن يتبين له الحق فيقول: ليس هذا مذهبنا، تقليدا لمعظم عنده قد قدمه على الحق)).^{٥٤}

واته: له‌ فرت و فی‌له‌کانی شه‌یتان ئه‌وه‌یه که کۆمه‌ئێک بت داده‌نی‌ت له‌ واتای به‌ندایه‌تی دا له‌جی‌گه‌ی خوای گه‌وره، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌نده حه‌قی بۆ ده‌رکه‌وی‌ت و بۆی روون بی‌ته‌وه که چی ده‌ئیت: ئه‌مه خو‌ مه‌زه‌به‌ی ئی‌مه نی‌یه، چاولی‌کردنی ته‌نها له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئه‌و شته‌یه لای ئه‌و، ده‌یخاته پیش حه‌قه‌وه و سه‌ری ده‌خات به‌سه‌ری دا)).

ئه‌گه‌ر ئه‌و قوتابی یه‌ بیه‌وی‌ت بخوینیت بۆ دیراسه‌ی هه‌نده‌سه یان دکتۆری یان می‌ژوو یان هه‌ر شتی‌کی دیکه له ولاتانی رۆژئاوا (غەرب) دا یان ئه‌مریکا، که فیتنه وه‌ک پارچه‌یه‌ک له تاریکی شه‌و وایه، ئه‌ئیم: ئه‌گه‌ر ئه‌و قوتابی یه‌ به‌بی ئیزن و روخسه‌تی شیخ یان ماموستانه‌کی ب‌روات بۆ خویندن له‌و ولاتانه، که مه‌سکه‌ن و سه‌رچاوه‌ی فیتنه و فه‌سادو رازاندنه‌وه‌ی هه‌واو هه‌وده‌سه شه‌یتانی یه‌کانه، ئه‌وه نه‌ شیخ و ماموستانه‌کی نه‌

^{٥٤} (لعقد الباقوتیه (١٠٤)

هیچ کەسیکی دیکە نكوڼی و لۆمه‌ی ناکات، به‌لام ئەگەر بچیت بۆ رېباط یان دەرېچیت بۆ جیهاد کردن، ئەو د‌ب‌بینیت له‌هه‌موو لایه‌که‌وه زمانی له‌سەر درێژ د‌کریت و لۆمه د‌کریت، و ده‌لێن: ئەو چۆن ب‌ی پرس هەر له‌ خۆیه‌وه رۆشتوو ه؟

ئەو شێخه‌که‌ی له‌ د‌ستی چوو که وته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بب‌یستیت که د‌فه‌رمویت: ((حرس ليلة في سبيل الله تعالى افضل من ألف ليلة يقام ليلها ويصام نهارها))^{٥٥}. واته: يه‌ك شه‌و پاسه‌وانی له‌ پیناوی خ‌وای گه‌وره‌دا، ئەف‌زەل ترو خ‌یرتره له‌ هه‌زار شه‌و به‌ شه‌ونوێژو، رۆژه‌که‌ی به‌ رۆژوو)).

وه هەر له‌سه‌حیحی موس‌لیمدا هاتوو که سه‌لمانی فارسی خ‌وای لی رازی بیت د‌گ‌یریت‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((رباط يوم وليلة في سبيل الله خير من صيام شهر وقيامه وإن مات جرى عليه عمله الذي كان يعمل وأجرى عليه رزقه وأمن الفتان)).^{٥٦} واته: رېباطي رۆژو شه‌وێك له‌ پیناوی خ‌وای گه‌وره‌دا خ‌یرتره له‌ رۆژووی مانگێك و شه‌و نوێژه‌که‌ی، خ‌و ئەگەر ئەو موراب‌یطه‌ بم‌ریت، ئەو خ‌یرو پاداشتی ئەو کاره‌ی هەر بۆ د‌نوس‌ریت که کردوویه‌تی، وه رزقی خ‌وی بۆ د‌نوس‌ریت و له‌ فیتنه‌ د‌پارێزیت)).

له‌سەر شێخ و قوتاب‌یه‌که‌ی پ‌ی‌ویسته که په‌له‌ بکه‌ن له‌کاری چاکه و خ‌یرو پ‌یش برک‌ی بکه‌ن ب‌وی، وه پشت نه‌که‌ن له‌و ئامۆژگارییه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که د‌فه‌رمویت: ((اغتنم خمسا قبل خمس حياتك قبل موتك وصحتك قبل سقمك وفراغك قبل شغلك وشبابك قبل هرمك وغناك قبل فقرك))^{٥٧}. واته: سوود مه‌ند به‌ له‌ (پ‌ینج) شت پ‌یش (پ‌ینج) شت، ژيان‌ت پ‌یش مرد‌نت، وه له‌ش ساغیت پ‌یش نه‌خ‌وشیت، وه د‌ست به‌تالی و فه‌راغت پ‌یش سه‌رقالی و مه‌شغوڵ ب‌ونت، وه لاویتی و گه‌نجیت پ‌یش پ‌یریت، وه ده‌وله‌مه‌ندی و سه‌رمایه‌ت پ‌یش هه‌ژاری و فه‌ق‌یریت)).

^{٥٥} (رواه ابن ماجة والطبراني والبيهقي وصححه الحاكم وأقره الذهبي وقال الحافظ : إسناده حسن أنظر الفتح الرباني (٩٥/١) مختصر صحيح مسلم رقم (١٠٧٥).

^{٥٦} (متفق عليه: رواه البخاري و مسلم .

^{٥٧} (صحيح: رواه الحاكم/ والبيهقي والترمذي برقم (٢٣٣٢) و صححه الالباني رحمه الله في صحيح سنن الترمذي و صحيح الترغيب والترهيب برقم (٣٢٤١) و مشكاة المصابيح (٥١٧٤) و اقتضاء العلم العمل ... وقال حديث صحيح ..

وہ پیوستہ لہسەر شیخ و فوتابیہ کە ی گوی بیستی ئەو فەرموودە صەحیحە بن کە پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەرمویت: ((قیام ساعە فی الصف للقتال فی سبیل اللہ خیر من قیام ستین سەئە))^{۵۸}. واتە: یەك سەعات وەستان لە ریزی شەردا لە پیناوی خوا ی گەورەدا، خیرترە لە شەست سەئەت نوێژ کردن^{۵۹}.

ئیمامی شافعی (رحمہ اللہ) دەرمویت:

((أجمع المسلمون على أن من استبان له سنة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يحل له أن يدعها لقول أحد)). واتە: ھەموو موسولمانان پیک ھاتوون و کۆران، لہسەر ئەوہی ھەرکەس سوننەتیک ی لہ سوننەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فیربوو، ئەوہ بۆی نییە وازی لی بەینیت لہبەر قسە ی کەسیک ((.

^{۵۸} (صحیح: رواه احمد والحاكم والدارمي، وصححه الالباني رحمه الله في صحيح الجامع الصغير (٤٣٠٥). و(٤٤٢٩).

^{۵۹} (ھەرودە ها پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لہ فەرموودە یەکی صەحیحدا ھاتووہ کە دەرمویت:

((موقف ساعة في سبيل الله خير من قيام ليلة القدر عند الحجر الأسود)). واتە: یەك سەعات وەستان لە ریزەکانی شەردا لە پیناوی خوا ی گەورەدا، زۆر خیرترە لە شەونوێژی شەوی قەدر لە بەردەم بەردە رەشە کە ی کەعبەدا)).

صحیح: رواه احمد عن أبي هريرة في مسنده، وصححه الالباني رحمه الله في صحيح الترغيب والترهيب للمندري برقم (١٢٢٢).

الجهاد بالمال:

جيهاد به مال و سامان :

بئى گومان جيهاد به گيان و نهفس گه‌وره‌ترین پله‌ی هه‌یه له جيهاد کردن به مال و سامان، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن مال و سامانه‌کان له زه‌مانی پي‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (صلی الله عليه وسلم) قه‌ت ده‌ست به‌رداری جيهاد کردن نه‌ده‌بوون به نه‌فس و گيانیان، وه‌ك وینه‌و هاوشیوه‌ی عوسمان و عبدالرحمن ی كوری عه‌وف ره‌زای خوايان لئى بئى، چونكه به‌رز راگرتنی نه‌فس و په‌روه‌ده‌ کردنی رۆحه‌كان، كاتى پووبه‌پرو بونه‌وه له ساحه‌كانی جيهادا به‌رز ده‌بئته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه پي‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموئى: ((وعليك بالجهاد فإنه رهبانية الإسلام)).^{٦٠} واته: ده‌ست بگره به جيهاد کردنه‌وه، چونكه روه‌بانیه‌تى ئیسلامه ((.

وه هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه له رپوايه‌تیکی سه‌حیحا كه سه‌عدی كوری راشد ده‌گيریته‌وه: ((ان رجلا قال يا رسول الله ما بال المؤمنین یفتنون فی قبورهم إلا الشهید؟ قال: كفى ببارقة السیوف علی رأسه فتنة)).^{٦١} واته: جارێکیان كابرایه‌ك پرساری کرد له پي‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) ئه‌ی پي‌غه‌مبه‌ری خوا ئه‌وه چیه باوه‌ر داوه‌كان توشی فیتنه و سزای گۆر ده‌بن، كه‌چی ته‌نها شه‌هیده‌كان ده‌پاریزین؟ پي‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: واته ئه‌وه‌ند به‌سه كه ئه‌وان له‌كاتی پوو به‌پوو بونه‌وه به شمشیر له‌سه‌ریان رایان نه‌کرد)).^{٦٢} واته ئه‌گه‌ر مونا‌فق و دوورو بونا‌یه

^{٦٠} (حسن صحيح: رواد احمد، وصححه الالبانی رحمه الالبانی فی صحيح الجامع الصغير (٤٣٠٥)، وسلسلة الصحيحة (٥٥٥).

ته‌واوی فه‌رمووده‌كه به‌م جو‌ره‌یه:

((أوصيك بتقوى الله تعالى فإنه رأس كل شيء وعليك بالجهاد فإنه رهبانية الإسلام وعليك بذكر الله وتلاوة القرآن فإنه روحك في السماء وذكرك في الأرض)).

^{٦١} (صحيح : رواد النسائي (٢٠٥٣) وصححه الالبانی رحمه الله فی صحيح الترغيب والترهيب (١٣٨٠) و صحيح الجامع الصغير للسيوطي (٤٤٨٣).

^{٦٢} (ئیمامی (ترمذی) ده فه رموویت:

ده‌یان توانی کاتی شه‌رو ږوو به‌ږوو بونه‌وه هه‌لبیښ و رابکه‌ن، به‌لام ئه‌وه‌یان نه‌کرد، دیاره ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئیمان و راستگۆی یان (والله أعلم).

وه له‌به‌ر ئه‌وه پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناگاداری داوه له سه‌رقال بوون به دونیاوه و، پشت هه‌لکردن له جیهاد کردن، وه جارێکیان ئاماژه‌ی به داسی‌کی کشتوکال داوه فه‌رمووی: ((لا یدخل هذا بیت قوم إلا أدخل الله الذل))^{٦٣}. واته: ناچیته ناو مائی هیچ گه‌ل و فه‌ومیکه‌وه، ئیلا خوای گه‌وره له‌گه‌یشیدا زه‌لیلی دهنی‌ری٢ ((.

وه له فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحی دیکه‌دا که (عبدالله ی کوری عومه‌ر) ره‌زای خوایان لی بی٢ ده‌گپ‌ریته‌وه پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((إذا تبایعتم بالعینه وأخذتم أذناب البقر ورضیتم بالزرع وتركتم الجهاد سلط الله علیکم ذلاً لا ینزعه حتی ترجعوا إلى دینکم)).^{٦٤} واته: هه‌رکات کپ‌ین و فره‌شتن تان به فیل و فه‌ره‌ج بوو، وه ده‌ست تان گرت به کلکی گاگانه‌وه، وه رازی بوون به کشتوکال و زه‌راعت، واته (به جووت و کشتوکال و مه‌زاره‌وه سه‌رقال بوون) و، وازتان له جیهاد هی‌نا، خوای گه‌وره ږسواتان ده‌کات، ږسوایه‌ک که قه‌ت لی‌ی ده‌رناچن و ږزگار نابن، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ده‌گه‌ږینه‌وه بو‌لای دینه‌که‌تان ((.

وه عبدالله ی کوری مه‌سعود ره‌زای خوایان لی بی٢ ده‌گپ‌ریته‌وه پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((لا تتخذوا الضیعة فترغبوا فی الدنیا)).^{٦٥} واته: ږازی مه‌بن به (حیره و عه‌قار) و دونیاتان لا خو‌شه‌ویست ببی٢ ((.

((قوله علیه السلام فی الشهید کفی ببارقة السیوف علی رأسه فتنة معناه: أنه لو کان فی هؤلاء المقتولین نفاق کان إذا التقی الزحفان، وبرقت السیوف فروا لأنه من شأن المنافق: الفرار والروغان عند ذلك. ومن شأن المؤمن: البذل والتسليم لله نفساً وهيجان حمیه الله، والتعصب له، لإعلاء كلمته. فهذا قد أظهر صدق ما فی ضمیره حیث برز للحرب والقتل، فلماذا یعاد علیه السؤال فی القبر ؟))

^{٦٣} صحیح: رواد البخاری فی صحیحه، سلسله الاحادیث الصحیحه للالبانی (١٠).

^{٦٤} صحیح: رواد احمد و أبو داود (٣٤٦٢) وصححه الالبانی رحمه الله فی السلسله الصحیحه برقم (١١) و صحیح الجامع الصغیر (٤٢٣) و صحیح الترغیب والترهیب (١٣٨٩) و غایه المرام (١٦٠) و قال حدیث صحیح...

^{٦٥} صحیح: رواد الترمذی (٢٣٢٨) و صححه الالبانی رحمه الله فی السلسله الصحیحه (١٢) و مشکاة المصابح (٥١٧٨).

دەبینین لەم فەرموودە صەحیحانەدا پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) مەتاع و خووشی دونیاو، ھۆکارەکانی سەرقال بوون، لە کشتوکال، وە بازرگانی بە سود و حیلە (العینە) فرت و فیل، وە بەرھەمی ئازەلدارێ و، پێشەسازی و، پێشە بە (الضیعة) پێکەووە کۆ کردۆتەوہ..

سەرقال بوون بەمانە، لە کاتی کدا کە ئیسلام ڕوو بە ڕووی شەرو جەنگی یەکلایی کەرەوہ دەبێتەوہ، دەبێتە حەرەم و تاوانی گەرە (موبقە)ی شەری، وە جیھاد کردن بە مال (المال) دەبێتە فەرز، ئەگەر موچاھیدەکان پێویستی یان پێی ھەبێت، وە فەرزە لەسەر ئافرەتان و، مال و پارە منداڵەکان، ھەتا ئەگەر جیھاد فەرزی (کیفایە) تیش بێت، وە شێخی ئیسلام ئیبن تەیمیمە (رحمہ اللہ) بریاری لەسەر ئەمە داوہ...^{٦٦}

لەبەر ئەوہ حەرەمە لەسەر خەلکی شاردنەوہ و گرتنەوہی مال و سامان کاتی پێویستی، بەلکو جاریکیان پرسیاریکیان لە شێخی ئیسلام ئیبن تەیمیمە کرد لەم بارەوہ:

((ولو ضاق المال عن إطعام جیاع والجهاد الذي يتضرر بتركه فقال: قدمنا الجهاد وإن مات الجیاع، كما في مسألة الترس وأولى، فإن هناك - الترس - نقلتهم بفعلا وھنا یموتون بفعلا))^{٦٧}.

واتە: ئەگەر پارەو سامان کەم بوو بۆ دابین کردنی خۆراکی برسی یەکان، وە جیھادیش موسوڵمانان توشی زیان ببو بە ئەنجام نەدان و وازلی ھێنانی، ئەو پارە بۆ کامیان سەرف بکریت؟ فەرمووی: جیھاد پێش برسی یەکان دەخەین، ئەگەر برسی یەکانیش بمرن، وەک لە مەسەلە (تەتەرۆس) دا لە پێشترە، ئەگەر لە (تەتەرۆس) دا بەھۆی ئیمەوہ بکوژرێن و بیان کوژین، ئەوہ لێردا بە فەرمانی خوا ی گەرە دەمرن ((.

ئیمامی قورطبی (رحمہ اللہ) دەفەرمویت:

((إتفق العلماء على أنه إذا نزلت بالمسلمين حاجة بعد أداء الزكاة فإنه يجب صرف المال إليها))^{٦٨}. واتە: ھەموو زانیان یەک ران، لەسەر ئەوہی ئەگەر پێویستی و

^{٦٦} (الفتاوى الكبرى لشيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله (ج/٤/ص٦٠٧).

^{٦٧} (الفتاوى الكبرى (٤/٦٠٨).

ئىحتىياجى يەك ھاتە پيش بۆ موسوڵمانان، پاش پيڤدان و دەرکردنى زەكاتى مائىيان، ئەو ھەيئەتە ئەو پارە و مائەى كە بە دەست يانەو ھاوئەو سەرفى بکەن و بيبەخشن ((.

و ھەر ھەيئەتە ئىمامى مالک (رحمە اللہ) دەفەر مویت:

((يجب على الناس فداء أسراهم وإن استغرق ذلك أموالهم. وهذا إجماع أيضا)).^{٦٨} واتە: واجبە لەسەر خەلکى كە بەند كراوكانيان بە فيديە ئازاد بکەن، ئەگەر بە ھۆيەو ھەموو مال و سامانىشيان خەرج بکەن، ئەمەش بە ھەمان جۆر (ئىجماع) و كۆرايە ((.

جا با دەوڵەتمەند و سەرمايە دارەكان لە ھوكمى خواى گەورە بەسەر مال و سامانىانەو ئاگاداربەن، كە ئىستە جىھاد پيويستى بە زۆرترين يارمەتى ھەيە، وە دين و ديارى موسوڵمانان لە ڤووبەڤوى لەناو چوون دايە، وە دەوڵەتمەندكانيش نغروى ھەو و ھەو ھەو و شەھەواتى خويان بوون، ئەگەر دەوڵەتمەندكان يەك ڤۆز بە ڤۆزوو ببونايە لە خۆشى و شەھەواتى خويان، وە دەست يان بگرتايەتەو لە ئىسراف و بەھەدر دانى مال و پارەيان لە شتە ناپيويستى و رەفاهى يەت و ھاوشيوەيان، و بيان ناردايە بۆ موچاھيدەكان لە ئەفغانستان (يان ھەركام لە جەبھەكانى ديكەى جىھاد)، ئەوانەى كەوا لە سەرمادا دەمرن و، قاجيان دەڤدريتەو لەناو بەفردا، وە نان و خۆراكى ڤۆزانەيان دەست ناكەویت، وە ئەوئەندەيان پيويستى لەبەردەستدا نيبە ھەتا خويانى پى بپاريژن و برينى پى بپيچن ...

ئەئيم: ئەگەر دەوڵەتمەند و سەرمايە دارەكان، خەرجى و مەصروفى يەك ڤۆزيان خەرج بکەن بۆ موچاھيدەكانى ئەفغان، ئەو بە ئيزنى خواى گەورە بەو پارەيە گۆرانكارى يەكى زۆر گەورە لە جىھادى موچاھيدەكان بەرەو سەرگەوتن دروست دەبیت...

^{٦٨} (القرطبي (٢٤٢/٢).

^{٦٩} (القرطبي (٢٤٢/٢).

وہ زانایانی گەورەو، لەسەر و ھەمووشیانەوہ فەزیلەى شىخ (عبدالعزيز بن باز) فەتوای داوہ کە دەرکردن و پیدانی زەکات بۆ موjahیدەکانى ئەفغان لە گەورەترین (قوربات) نزیك کەرەوہکانە لە خوای گەورە و، چاکترین خیر و سەدەقەشە...

الخلاصة:

بە کورتى و پوختى:

(١) جیھاد کردن بە گیان و نەفس فەرزى عەینە لەسەر تەواوى موسولمانانى رووى زەوى ...

(٢) ئیزن و روخسەتى هیچ کەسێك بەسەر کەسێكى دیکەوہ نییە لە جیھاددا، وە ئیزنى داىك و باوك نییە بەسەر کورپانەوہ

(٣) وە جیھاد بە مالّ فەرزى عەینە، وە گرتنەوہ و نەدانى مالّ و پارە حەرامە، مادام جیھاد پىویستى بە مالّ و سامانى موسولمانان ھەیە ...

(٤) وازھێنان و تەركى جیھاد، وەك وازھێنان و تەركى نوێژو رۆژوو وایە، بەلكو تەرك کردنى جیھاد لەم رۆژانەدا زۆر خراپترە لە تەركى نوێژو رۆژوو، وە ئیبن (روشد) نەقلی ئیتفاق و کۆرای کردووە لەسەر ئەوہى ئەگەر جیھاد بوویە فەرزى عەین، ئەوہ فەرزى یەتى جیھاد زۆر بە ھێز ترە لە چون بۆ حەجى فەرز ...

أَسْئَلَةٌ كَثِيرَةٌ وَأَسْئَلَةٌ مَهْمَةٌ

پرسیارگه لیکی زۆر و گرنگ

ئایا دهتوانین ئەمەڕۆ ئەم فەتوایه جیبهجی بکهین؟

دوای هه‌موو ئەمانه پرسیار که‌ریک دیت و ده‌پرسیت: ئەوه زانیمان که ئەمەڕۆ جیهاد به گیان و نه‌فس فەرزى عه‌ینه، وه جیهاد وهك نوێژو پۆژوو فەرزە، به‌ئكو جیهاد به گیان پێشتره له نوێژو پۆژوو، وهك شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه ده‌فه‌رمویت: ((فالع‌دو الصائل الذي يفسد الدين والدنيا لا شيء أوجب بعد الإيمان من دفعه)).^{٧٠} واته: ئەو دوژمنه فاسیدو ده‌ست درێژ کاره (صائیل)ه‌ی که دین و دنیا فاسید ده‌کات ه‌یج شتیك واجب ترنیه له دوای ئیمان له پووبه‌ پوو بوونه‌وه‌ی و دوور خسته‌نه‌وه‌ی و شه‌پرو کوش‌تار کردن دژی)).

نوێژ دوا ده‌خ‌ریت و کو‌ده‌ک‌ریته‌وه (جهمع)، یان ر‌کاته‌کانی کورت ده‌ک‌ریته‌وه، یان شی‌وازه‌که‌ی ده‌گۆرد‌ریت له‌به‌ر بوونی جیهاد، وه له هه‌ردوو سه‌ح‌یحه‌که‌دا هاتوو به‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: ((ملأ الله بیوتهم و قبورهم نارا کما شغلونا عن الصلاة الوسطی حتی غابت الشمس)). واته: خ‌وای گه‌وره مال و گۆریان ئاگ‌راوی بکات، یان خوا ئاگر با‌ته مال و قه‌بریان، وهك چۆن ئی‌مه‌یان له نوێژی عه‌سر سه‌رقال کرد هه‌تا خۆر ئاوا بوو، واته هه‌تا کاته‌که‌ی رۆشت)).

وه مو‌جاهید بۆی هه‌یه له ره‌مه‌زاندای پۆژوووه‌که‌ی بشکینێ و ئی‌فطار بکاته‌وه، وهك ئی‌مامی موس‌لیم ری‌وایه‌تی کردوو که پێ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: ((إنکم مصبحوا عدوکم والفطر أقوى لکم فأفطروا)). واته: ئی‌وه پووبه‌ پوو‌ی دوژمن‌تان ده‌بنه‌وه، وه به‌پۆژوو نه‌بونیش بۆ ه‌ی‌رتان چاک‌تره، که‌وايه به‌پۆژوو مه‌بن و، پۆژوووه‌که‌تان بشکین)).

^{٧٠} (الفتاوی الکبری (٦٠٨/٤).

وه بۆمان پوون بويه‌وه كه پرس و روخسه‌ت له هه‌چ كه‌س وه‌رناگيردری‌ت بۆ جیبه‌جی‌ كردنی فهريزه‌ی جيهاد، ئه‌گه‌ر بوويه‌ فهريزه‌ی عه‌ين (وه‌ك ئیستا فهريزه‌ی عه‌ينه‌) هه‌ر وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌ پرس و روخسه‌ت له دايك و باوك و شیخ و گه‌وره‌ وه‌رناگيردری‌ت بۆ جیبه‌جی‌ كردن و ئه‌نجام دانی نوێزی فهريزه‌ی به‌یانی پيش ده‌ركه‌وتن و تلۆعی خۆر، وه‌ هه‌ر به‌هه‌مان جوړ پرس و روخسه‌ت له هه‌چ كه‌س ناخوازي‌ت بۆ ئه‌نجام دانی فهريزه‌ی جيهاد، ئه‌گه‌ر باوكیك نوستو كوره‌كه‌ی له‌گه‌ڵدا بوو له شوینی‌كدا، وه‌ ئه‌گه‌ر كوره‌كه‌ی ویستی نوێزی به‌یانی بكات و باوكی نوستبوو، ئایا هه‌چ كه‌سیك هه‌یه‌ بلی‌ت واجبه‌ كوره‌كه‌ پرس له باوكی بخوازي‌ت بۆ ئه‌نجام دانی نوێزی فهريزه‌ی به‌یانی؟ وه‌ گريمان، یان فه‌ره‌زن وای دابنی‌یین كه‌ باوكه‌كه‌ ریگری كوره‌كه‌ی ده‌كات له به‌جی‌ گه‌یاندنی نوێز، له‌به‌ر هه‌ر هو‌كاریك بی‌ت باوكه‌كه‌ نه‌یه‌لی‌ت و ریگری بكات، هه‌تا ئه‌وانه‌ی نوستون و نوێزی به‌یانی ناكه‌ن ئیزعاج و بیزار نه‌بن، یان باوكی نایه‌وی‌ت كوره‌كه‌ی نوێز بكات ...

ئایا كوره‌كه‌ گوێرایه‌لی باوكی ده‌كات ...؟؟

وه‌لامه‌كه‌ ئاشكرايه‌، ((إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ))^{٧١}. واته‌ گوێرایه‌لی ته‌نها له‌ چاكه‌ و مه‌عروفدا ده‌كری‌ت)). وه‌ ((لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ أَوْ لِبَشَرٍ أَوْ لِأَحَدٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ))^{٧٢}. واته‌: گوێرایه‌لی هه‌چ كه‌س یا ن هه‌چ دروست كراویك ناكری‌ت له‌ بی‌ ئه‌مری و تاوانی خوای گه‌وره‌دا)). یان ((لَا طَاعَةَ لِمَنْ لَمْ يَطْعِ اللَّهَ))^{٧٣}. واته‌ گوێرایه‌لی بۆ ئه‌و كه‌سه‌ نییه‌ كه‌ گوێرایه‌لی خوای گه‌وره‌ نییه‌)). وه‌ واز هی‌نان و ته‌ركی جيهاد تاوان و مه‌عصی یه‌تی خوای گه‌وره‌یه‌، وه‌ گوێرایه‌لی و ئیتاعه‌ی هه‌چ كه‌سیكیش ناكری‌ت له‌ تاوان و مه‌عصیه‌تی خوای گه‌وره‌دا ...

^{٧١} (متفق عليه: رواد البخاري ومسلم، صحيح الجامع (٢٣٢٣).

^{٧٢} (صحيح: رواد احمد والحاكم بسند صحيح، وصححه الالباني رحمه الله في مشكاة المصابيح (٣٦٩٦) وقال حديث صحيح .

^{٧٣} (صحيح: رواد احمد ، وصححه الالباني رحمه الله في صحيح الجامع الصغير (٣٩٦٧) و (٧٣٧٩).

الإستئذان:

پرس و روخسه تخواستن

بؤ زياتر پروونكردنه وه وبهرچاو پروونى له م باسه دا به ته وښيي خواى گه وړه ده ليين:

هاوډله كانى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پرس و روخسته تيان له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پاش نه فيرو گرتنى رايه نه خواستوو ... به لكو پرس و روخسته خواستن له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پرس و راويژ بووه پاش دامه زراندى نيهت، يان دواى تومار كردنى ناوى هاوډله كه له جهنگه كهدا، وهك له له فهرمووده يكي صه حيددا كه نيمامى (نه حمهد) و (نه سائى) له موعاويه كورى جاهمه ي السلمى ده گيرنه وه كه: جاهمه هات بؤلاى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و ووتى: نهى پيغه مبهري خوا، هاتوم بؤ جيهاد و نه مه وئت راويژ يان ئيستشاره و پي بكه م، پيغه مبهري خوا پي فهرموو: ((هل لك من أم؟)) واته دايكت ههيه، يان دايكت ماوه؟ وتى: به لئى، پي فهرموو: ((إَلْزَمَهَا فَإِنِ الْجَنَّةَ عِنْدَ رَجُلِيهَا)) . واته بجؤ بيپاريژه و دست پيوه بيت، چونكه به ههشت لاي پيكانيه تى ...^{٧٤} وه له ريوايه تيكى ديكهدا هاتوو ده پرسيت من ناوم له فلان غه زوه تومار كردوو ههتا له گه ليان بچم بؤ جيهاد نه مه نه گهر جيهاد فهرزى (كيفايه) ت بيت ...

به لام نه گهر جيهاد بوويه فهرزى عهين، پاش نه فيرو راپهرين (الاستنفار)، نه وه پرس و روخسته خواستن له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده بيته نيشانه ي نيفاق و دوو روويى، به و به لگه ي خواى گه وړه له قورئانى پيرو زدا فهرموويه تى:

﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ * إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ . التوبة: ٤٤-٤٥.

^{٧٤} (حسن صحيح: رواه امام احمد والبيهقي والنسائي، وحسنه الالباني رحمه الله في صحيح الترغيب والترهيب برقم (٢٤٨٥) وقال حديث حسن صحيح، ورواه ابن ماجة والطبري بسند صحيح، واللفظ للنسائي.

واته: ئە‌ه‌ی محمد (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) د‌ل‌نیابه‌ئ‌ه‌وانه‌ی به‌روایان به‌خواو به‌پ‌و‌ژی دوایی هه‌یه، ه‌یچ کات نایه‌ن داوای م‌و‌ل‌ه‌ت ل‌ی بکه‌ن ب‌و‌ دان‌یشتن و نه‌چ‌و‌ونه به‌ره‌کانی جه‌نگ و ج‌یه‌اد، به‌ل‌کو ئ‌ه‌وانه هه‌مووکات چ‌او‌ه‌روانی فه‌رمانی ت‌و‌ن، که فه‌رمانیان پ‌ی‌ ب‌ده‌یت که‌به سامان و گیانیان ج‌یه‌اد بکه‌ن، چ‌ونکه ئ‌ه‌زانن که خ‌و‌ای گه‌وره چ‌ پ‌اداشتیکی ب‌و‌ م‌و‌ج‌اه‌یدان دیاری کرد‌و‌وه، وه خ‌و‌ای گه‌وره‌ش ز‌و‌ر زانیه به‌حالی خ‌و‌پ‌اری‌زو م‌و‌ته‌قییه‌کان، به‌ل‌کو هه‌م‌یشه هه‌ر ئ‌ه‌وانه داوای م‌و‌ل‌ه‌ت ل‌ی ده‌که‌ن — نه‌چ‌نه ج‌یه‌اد‌که به‌روایان به‌خواو به‌پ‌و‌ژی دوایی نییه، وه له راستی دینی ئ‌یسلام‌یش دوو د‌ل‌ن، به‌رده‌وام‌یش له دوو د‌ل‌ی خ‌و‌ی‌اندا سه‌رگه‌ردانن و ده‌ت‌ل‌ینه‌وه ((...^{٧٥} واته م‌و‌ناف‌یقه‌کان.

به‌لام خ‌وله‌فای راش‌ید‌و‌ن — ئە‌بو به‌ک‌رو ع‌وم‌ه‌ر و ع‌وس‌مان و ع‌لی- ره‌زای خ‌و‌ایان ل‌ی‌ب‌ی‌ت و نازانم ه‌یچ کام له هاوه‌له‌کان یان شو‌ین که‌وته‌ی هاوه‌له‌کان (تابع‌ین) داوای پ‌رس و روخ‌سه‌تیان ل‌ی کرد‌بن، هه‌موو یه‌ک‌ی‌ک ئە‌گه‌ر ویست‌بای ب‌چ‌ی‌ت ب‌و‌ غه‌زا و ج‌یه‌اد نه‌چ‌و‌وه پ‌رس و ئ‌یزن له ئ‌یمامی ئە‌بو به‌کر وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ت، به‌ل‌کو گ‌رنگ ئە‌وه بو‌وه که رایه شه‌کاوه ب‌ی‌ت و سه‌ریه ده‌رب‌چ‌ی‌ت، وه پ‌ی‌شه‌واو ئە‌م‌یری باوه‌ر داران داوای خ‌وله‌فای راش‌ید‌ین و نازانم ئ‌ه‌وان‌یش هه‌ر‌ک‌ه‌س نییه‌ت و ئ‌یراده‌ی ر‌ی‌باط و ج‌یه‌ادی هه‌بو‌ب‌ی‌ت پ‌رس و ئ‌یزنی ل‌ی خواست‌بن، وه و نازانم ه‌یچ که‌س‌ی‌ک له ته‌واوی می‌ژ‌و‌وی ئ‌یسلامی دا، س‌زا دراب‌ی‌ت له‌لایه‌ن پ‌ی‌شه‌واو ئە‌م‌یری باوه‌ر دارانه‌وه له‌به‌ر ج‌یه‌اد و غه‌زا گردن به‌ب‌ی‌ پ‌رس و ئ‌یزنی ئە‌م‌یر، به‌ل‌کو پ‌رس و ئ‌یزن له پ‌ی‌شه‌واو ئە‌م‌یری جه‌نگ (حه‌رب) و قان‌یدی شه‌ره‌که ده‌خ‌وا‌زری‌ت، له شه‌ر و ه‌ی‌رش برد‌ندا له پ‌ی‌ناوی ته‌ن‌زیم گردن و پ‌ی‌ک خ‌ست‌ندا، وه هه‌تا به‌نده ئە‌وه خ‌وته‌و به‌رنامه خ‌راپ نه‌کات که موسولمانان دایان ر‌شت‌و‌وه به‌ه‌و‌ی ه‌ی‌رش بردنی ئە‌مه‌وه ...

وه هه‌ند‌ی‌ک له ف‌و‌قه‌هاو زانایانی ئ‌یسلامی وه‌ک ئ‌یمامی ئە‌ه‌وزاعی پ‌رس و ئ‌یزنی ئ‌یمام یان ت‌ای‌به‌ت کرد‌و‌وه به‌کاتی وه‌ر‌گ‌رتنی کر‌ی ره‌وات‌بیان له دیوانی سه‌رب‌ازه‌کان ...

^{٧٥} (ئە‌م ئ‌ایه‌ته‌ی سه‌ره‌تی ته‌وبه‌ له‌سه‌ر ئە‌وه م‌و‌ناف‌یقانه دابه‌زی که له غه‌زای ته‌بو‌ک دواکه‌وتن و خ‌و‌یان د‌زیه‌وه ...

ئيمامی (الرملى) له (نهايه المحتاج) دا فهرموويه‌تى: ^{٧٦} يكره الغزو بغير إذن الإمام أو نائبه، ولا كراهة في حالات:

- (١) إذا فوت الإستئذان المقصود.
- (٢) أو عطل الإمام الغزو.
- (٣) أو غلب على ظنه عدم الإذن كما بحث ذلك البلقيني).

واته: غه‌زا كردن به‌بى ئيزن و روخسه‌تى ئيمام يان نوينه‌ره‌كه‌ى كه‌راهه‌تى هه‌يه، وه لهم كاتانه‌شدا كه‌راهه‌تى نيبه و دروسته:

- (١) ئەگەر پرس و ئيزنى مه‌به‌ست لي‌كراو هه‌لگيرا .
- (٢) يان ئەگەر ئيمام غه‌زای له‌كار خست .
- (٣) يان ئەگەر كه‌سى جه‌نگاوهر به‌سه‌ر گومانى خویدا زال بوو، به ئيزن نه‌خواستن وه‌ك ئيمامى به‌لقينى باسى له‌مه كردوو .

ده‌گه‌رپيینه‌وه و ده‌ئيین:

ئهم مه‌رجانه هه‌مووى بۆ كاتي‌كه ئەگەر جيهاد فه‌رزى (كيفايه‌)ت بوو، به‌لام ئەكه‌ر جيهاد بوويه فه‌رزى (عه‌ين)، ئەوه نه‌ئيزن هه‌يه و نه روخسه‌ت وه‌رگرتن له ئيمام ...

ئيمامى (ئيبين روشد) فهرموويه‌تى:

((طاعة الإمام لازمة وإن كان غير عدل ما لم يأمر بمعصية، ومن المعصية النهي عن الجهاد المتعين)). ^{٧٧} واته: گو‌يرايه‌ئى و ئيتاعه‌ى ئيمام واجبه، هه‌رچند ئەگەر داد په‌روه‌رو (عادل)يش نه‌بي‌ت، ماده‌م فه‌رمانى نه‌كردبي‌ت به‌ تاوان، وه له‌و شتانه‌ش كه تاوانه‌ رپگري و نه‌هى كردنى ئيمامه له جيهادى فه‌رزى عه‌ين .

^{٧٦} (٦٠/٨)

^{٧٧} (أنظر فتح العلي المالك للشيخ عليش (١/٣٩٠).

وه زياتر دريژره به باسهكه ددهين و دهليين: ئيزن و روخسته خواردن له كاتيكدايه كه جهنگ و جيهاد فهرزي (كيفايه) بيت، پاش كيفايه و بووني برې پيويستى موجهيدكان بيت بو جيهاد كردن و بهجى گهياندى فهيرزي سهرشانيان، بهلام پيش بوون و ناماده بووني ريژه پيويست و كيفايهت، نهوه بانگهواز داواكارى بو چوونه جيهاد ههمووان دهگريتهوه، وه واجبه لهسهر ههمووان، وه به ههستان و نه انجام داني ههنديكيش هوكمى واجبهكه لهسهر نهوانى ديكه لادهچيت و ههلدهگريدريت، وه هيچ جياوازي و فهرقيش نيه له نيوان فهرزي (كيفايه) و (فهرزي عهين) پيش تهواو كردنى ريژه پيويست و كيفايهت.

وه پيش كيفايهت و پيويست: ئيزن و روخسته ودرگرتن نيه، وه ئيزن و روخسته خواستن پاش زانين نهبيت به بووني ريژه پيويست و كيفايهتى موجهيدان بو جيهاد كردن، له ساحهكانى شهرو كوشتاردا بو ههستان به جيگهياندى فهرزهكه .

دواى ههموو نهامانه پرسيار كهريك ديت و دهپرسيت: ئيستايهقين مان ههيه كه جيهاد فهرزي عهينه، وه ئيزن و روخستهتى هيچ كهسيك نيه بو چونه جيهاد، بهلام ليړدها ههنديك پرسيارى گرنك ههيه:

(۱) ئايا بهراستى دهكريت لهم روژگاردها موسولمانان بهيهك جار نهفير بكنه و

روو به رووى دوژمنان و داگير كهران بوهستنهوه ؟

(۲) ئايا دهكريت به گيان و مال جهنگ و جيهاد بكهين و پيشهوا (قائيد)يكيش مان نهبيت ؟

(۳) ئايا دهكريت له نهفغانستان و (عيراق و فهلهستين و غهبرى نهوانيش) جهنگ و جيهاد بكهين لهگهل نهوهشدا پيشهوا و قادهكان جياواز و پهړتهوازن؟
(۴) ئايا موسولمان به تنها دهجنگيت نهگهر خهلكى دانيشتن و پشتيان له جهنگ و جيهاد كرد ؟

(۵) ئايا نهگهر ئيمه لاواز بووين دروسته به ناچارى پهنا بهرينه بهر كوفار و بى باوهران و (ئيستيعانه) يان پى بكهين ؟

(۶) ئايا شان به شانى نهو موسولمانانه جهنگ و جيهاد بكهين كه نهزمونيكى خوازراو يان نيه له پهروهدها ؟

پرسیاری یه که م:

نایا چۆن له م رۆژانه دا راپهرين و نه فیری گشتی جیبه جی بکهین؟

هه نديك له خه لگی وای ده بیبن، که ئه وهی ئیسلام داوای ده کات له نه فیر و راپهرینی گشتیدا، به و جوړه کور به بی ئیزن و روخسه تی دایک و باوکی و، ژن بی پرس و روخسه تی هاوسه ره که ی ده چن بۆ جیهاد، ئه مه شتیکی قورس و ناره حه ته له بهر چه ند هۆکاریک:

- (۱) ههر پارچه و خاکی موسولمانان به شی یه ک له سه ر ده ی موسولمانان ناکات.
- (۲) ئه مه ده بیته هۆکاری له کار خسته ی پرۆسه ی په روه رده و ته ربیه ی ئیسلامی، که به هیواو ئه مه لی رزگار کردنی ئه م ئوممه ته داده نریت به ئیزنی خوا ی گه وره ...
- (۳) هه روه ها ده رچوون و راپهرینی گشتی موسولمانان بۆ جهنگ و جیهاد، ده بیته هۆکاری به تال بوون و چۆل کردنی خاکی ئیسلامی، ئه گه ر هه موو که سیك بجیت بۆ جیهاد له فه له ستین و ئه فغانستان و (به ره گانی دیکه ی جهنگ و جیهاد) ئه وه خا ک و ئه زری موسولمانان چۆل ده بیت بۆ شیوعی و به عسی و نه ته وه په رستی یه کان و عیلمانی یه کان ...

وه لام:

ئه گه ر موسولمانان فه رمانی خوا ی گه وره یان جیبه جی بکر دایه، وه هه ستانایه به راپه راندنی شه ریعه ته که یان، له ده رچوون و راپه رین (نه فیری) گشتیدا بۆ یه ک هه فته له پیناو رزگار کردنی خاکی فه له ستیندا، ئه وه (به ئیزنی خوا) ته واوی خاکی فه له ستین پاک ده بوویه وه به ته واو ده تی له یه هود، وه هه روه ها له ئه فغانستانیش، وه له و نه زیاتری بی نه ده چوو، ئه گه ر هه موو ئوممه ت ده ربچوایه، وه ئیتر شوین و جیگه ی بانگ خوازان چۆل نه ده بوو به ده رچوونی ئا فره تانیان.

پ‌رسیاری دووهم:

ئایا ده‌ک‌ری‌ت جیهاد بکه‌ین و ئه‌میری‌ک مان نه‌بی‌ت؟

به‌ئێ جیهاد ده‌که‌ین ئه‌گه‌ر ئه‌میری‌ش مان نه‌بی‌ت، وه‌ هی‌چ که‌سی‌ک شتی وای نه‌وتوو‌ه که‌ فه‌رزی جیهاد لاده‌چ‌ی‌ت به‌ نایه‌ک ریزی موسولمانان له‌سه‌ر یه‌ک ئه‌میر، به‌ئکو رۆژانی جه‌نگی موسولمانان و سه‌لیبییه‌ت مان بی‌نی، که‌ ته‌ته‌ره‌کان شه‌ریان ده‌کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌میره‌کانیان جیاواز بوون، له‌ هه‌موو ولاتی‌ک ئه‌میر و چه‌ند فه‌رمان به‌ده‌ستی‌ک هه‌بوون، له‌ حه‌له‌ب ئه‌میری‌ک، له‌ دیمه‌شق ئه‌میری‌ک، له‌ میصر زیاتر له‌ چه‌ند ئه‌میری‌ک، وه‌ هه‌ندی‌ک یان په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر سه‌لیبی یه‌کان به‌سه‌ر برا کار به‌ده‌سته‌کانیاندا، وه‌ک له‌ شاری (شاور) رویدا، که‌ په‌نایان برده‌ به‌ر سه‌لیبی یه‌کان به‌سه‌ر ئه‌میری‌کی تر‌دا، له‌ میصر (ضرغام)....

وه‌ هی‌چ کام له‌ زانایان نه‌یان وتوه‌ که‌ ئه‌م حال و باره‌، وه‌ ئه‌م زۆری یه‌- فه‌ریزه‌ی جیهاد لاده‌بات، له‌ به‌رگری کردن له‌ خا‌کو زه‌وی موسولمانان، به‌ئکو واجبی سه‌رشانیان زیاترو چه‌ند به‌رامبه‌ر ده‌بی‌ت، وه‌ هه‌روه‌ها به‌هه‌مان جو‌ر له‌ ئه‌نده‌لوس، هه‌روابوو، وه‌ک شاعر ده‌ئ‌ی‌ت:

فیه‌ا أمیر المؤمنین ومنیر

وتفرقوا شیعا فکل محله

وه‌ شاعیری‌کی تر ده‌ئ‌ی‌ت:

ألقاب معتمد فیه‌ا ومعتضد

مما یزهدنی فی أرض أندلس

کالهر یحکی انتفاخا صولة الأسد

ألقاب مملكة فی غیر موضعها

هی‌چ کام له‌ زانایان نه‌ی وتوه‌ که‌ جیهاد له‌م کات و حاله‌دا ناک‌ری‌ت، به‌ئکو گه‌وره‌و ساده‌کانی زانایان له‌ ریزی پ‌ی‌شه‌وه‌ی شه‌ره‌کانی ئه‌نده‌لوس بوون.

وه‌ ر‌ه‌نگه‌ هه‌ندی‌ک جار شه‌رو جه‌نگ به‌بی ئاماده‌یی پ‌ی‌شه‌وا یان قانی‌دی شه‌رعی بک‌ری‌ت، به‌لام خودی شه‌ره‌که‌ نوینه‌ری‌کی تی‌دایه‌ له‌لایه‌ن پ‌ی‌شه‌وا‌ی گشتی موسولمانانه‌وه‌،

وەك چۆن پۆژی جەنگی (موتە) رویدا، و خالیدی كوری وەلید رەزای خۆای لی بێت هەستاو رایەكەي هەلگەرد، وە بەهۆیەو خۆای گەورە سوپای موسوڵمانانی رزگار كرد، وە پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پشتیوانی کارەكەي کردو بەچاکی هەلسەنگاندو سەنای دا...

وہ رەنگە هەندیک جار ئیمام یان پیشەواو ئەمیری باوەرداران ئامادە نەبێت، خۆ ئەو فەریزەتي قیتال و کوشتار و بەرگری کردن له خاك و زەوی موسوڵمانان هەلناگریت، وە چاوەرێ ناکەین هەتا ویلايەتيکی گەورە دروست ببیت و خەلافەت دايمەزريت، چونکە ویلايەتي گشتی و خەلافەت بە تيؤرو بيردۆزی سەقافي و دیراسی دروست نابیت، بەلکو جیهاد سەلامەت ترين رێگەيە بۆئەو ویلايەتي تايبەت —واتە ئیمارەتي شەرو قیتال- ببیتە ویلايەتي گشتی و خەلافەت، وە موحاهیدان و تیکۆشەران لەناو خۆياندا بۆخۆيان ئەميریک هەلنەبژیرن بۆ جیهاد هەتا کارەکانیان بۆ جیبەجی و ئیصلاح بکات، هەتا پەرته‌وازی و تەفرەقەيان یەك بخت، وە هەتا هی‌زيان له لاوازییەو بۆ بگيریتەو، له فەرموودەيکی صەحیحدا کە عوقبەي كوری عامر کە له هۆزی خۆيان بوو، دەگیریتەو: ((بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم سرية فسلحت رجلا سيفاً قال، فلما رجع قال: ما رأيت مثل ما لامنا رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أعجزتم إذ بعثت رجلاً فلم يعض لأمرى أن تجعلوا مكانه من يمضي لأمرى)). واتە: جارێکیان پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) سوپایەکی نارد و پیاویکی کردە ئەمیریان و چەکی پێدا، دەئیت: کاتیک گەرانەو، وتی قەت پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەو جۆرە لۆمەي نەکردین، فەرمووی: ئەو ئەونەتان دەسلەت نەبوو ئەگەر پیاویکم کردە ئەمیرتان فەرمانی منی جیبەجی نەکرد، کەسیکی تر بکەنە جیگەي هەتا بە چاکی فەرمانەکانی من جیبەجی بکات)).^{۷۸} و ئەو تا پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) هانی دەدان لەسەر گۆرینی پیشەواو ئەمیری سوپایەك، کە بەدەستی پیرۆزی خۆی رایەكەي پێداوو، ئەي جی بەو ی ئەگەر له بنەرەتدا موسوڵمانان ئەمیر و پیشەوايەکیان هەر نەبوو، کەواتە ئەم کاتە زۆر پیویست ترە بۆ دانانی پیشەواي جەنگ.

^{۷۸} (أبو داوود وأحمد وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، أنظر الفتح الرباني (٤٥/٤١).

ئيبين قودامه‌ی مه‌قدسى ره‌حه‌تى خواى لى بىت له‌ كىتابى (المغنى) دا ده‌فه‌رموئيت: ((فان عدم الإمام لم يؤخر الجهاد لأن مصلحته تفوت بتأخيره)).^{٧٩} واته: ((ئه‌گه‌ر پيشه‌وا و سه‌رگرده نه‌بوو ئه‌وه جيهاد له‌ پىناوى خواى گه‌وره‌دا دوا ناخريت، چونكه به‌رژه‌وه‌ندای جيهاد به‌ دواخستنى له‌ناو ده‌چي‌ت و ناميني‌ت)).

ئه‌گه‌ر خه‌لكى هه‌موو پيشه‌وايه‌ك يان هه‌لبژارد واجبه ئه‌وانى دىكه‌ش گوپرايه‌لى بكه‌ن، له‌ كىتابى (فتح العلى المالك) دا هاتوو: ((نقل الشيخ ميارة إذا خلا الوقت من الأمير وأجمع الناس رأيهم على بعض كبراء الوقت يمهّد سبيلهم ويرد قلوبهم عن ضعيفهم فقام بذلك قدر الجهد والطاقة. فالظاهر أن القيام عليه لا يجوز، والمعرض له يريد شق عصا الإسلام وتفريق جماعته، ففي صحيح مسلم الحديث: ((إنها ستكون هنات وهنات فمن أراد أن يفرق أمر هذه الأمة وهو جميع فاقتلوه كائنا من كان)) من اتاكم وامركم جميع على رجل واحد يريد تفريق جماعتكم فاقتلوه)).^{٨٠} واته: شيخ مياره نه‌قلئى كردوو ئه‌گه‌ر كاتيك هاتوو ئه‌مير نه‌بوو، وه خه‌لكيش هه‌موويان پي‌كه‌وه پي‌ك هاتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى هه‌نديك له‌ گه‌وره‌كانى ئه‌و كاته، كه رپي‌گه‌يان بو رون بكه‌نه‌وه و هي‌زو مافيان له‌ ده‌سه‌لات داراكان بو وه‌ر بگرنه‌وه، وه بو ئه‌مه‌ش به‌ پي‌ى هي‌زو توانايان هه‌ستن به‌ ئه‌نجام دانى و كه‌م ته‌رخه‌م نه‌بن، ئه‌وه‌ى ئاشكرايه وه‌ستانه‌وه روو به‌م ئه‌ميرانه دروست نيه‌يه، وه ئه‌و كه‌سه‌شى به‌مه رازى نيه‌يه و ده‌يه‌وي‌ت يه‌ك ريزى موسولمانان تي‌ك بدات و به‌رته‌وازه‌ى بكات، له‌ سه‌حيجى موسليمدى هاتوو كه پي‌غه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموئيت: ((ئه‌گه‌ر كه‌سي‌ك هات بو ناوتان، وه هه‌مووتان له‌سه‌ر پياوي‌ك كۆببونه‌وه و پي‌ك هاتبوون، ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه وي‌ستى دوو به‌ره‌كى وه‌رته‌وازه‌يى بكاته ناو كۆمه‌له‌كه‌تانه‌وه ئه‌وه بي‌كوژن)).

^{٧٩} (٢٥٢/٨).

^{٨٠} (٢٨٩/١).

پرسیاری سییه‌م:

نایا ده‌کریټ له‌ئەفغانستان جه‌نگ و جیهاد بکه‌ین له‌گەڵ ئەوه‌شدا پێشه‌وا و قاده‌کان جیاواز و په‌رته‌وازن؟

وه‌لام: شه‌رو قیتال واجبه‌ له‌ ئەفغانستان، له‌گەڵ ئەوه‌شدا پێشه‌واو قاده‌کان جیاواز و په‌رته‌وازن، چونکه‌ شه‌رو قیتال به‌رگری یه‌ له‌ خاکي موسولمانانی ده‌ست درێژ کړاو له‌سه‌ریان له‌لایه‌ن مولحیده‌کانه‌وه، وه‌ هیچ رېگریگ نییه‌ له‌ شه‌رکردن شان به‌شانی ده‌سته و مه‌جموعه ئیسلامییه‌کان، دژی بـی باوهره مولحیده‌کان، وه‌ هه‌موو پێشه‌واي حیزب و ده‌سته‌یه‌ك به‌ پێشه‌واو ئەمیری شه‌ر کردن ده‌زانریت بۆ ئەو حیزبه‌ .

پرسیاری چواره‌م:

نایا موسولمان به‌ ته‌نها ده‌جه‌نگیټ ئەگەر خه‌لکی دانیشتن و پشتیان له‌ جه‌نگ و جیهاد کرد ؟

وه‌لام: به‌لـی ده‌جه‌نگیټ، چونکه‌ خواي گه‌وره (عزوجل) بانگه‌وازي پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رموټ:

﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا﴾ (النساء: ۸۴). واته: ئەي محمد (صلی الله علیه
وسلم) شه‌رو کوشتار بکه‌ له‌ پیناوي خواي گه‌وره و رزگار کردنی لاوازه‌کاندا دژی بـی
باوهران و موشریکان و ئەوانه‌ی پشت له‌م دینه‌ ده‌که‌ن و دژایه‌تی ده‌که‌ن، ئەگەر به‌ته‌نها
خۆشت بیت، تۆ هه‌ر له‌ئەرك و هیدایه‌تی خۆت به‌رپرست، وه‌ هان و ته‌شویقی باوهر
داره‌کانیش بلم بۆ شه‌رو کوشتار دژی خوانه‌ناسان، بـی گومان خواي گه‌وره به‌هوی ئەو

جیہادوہ له زہبرو زوړو خراپہو شہری ئہو بی باوہرانہ دہتپاریزی، وہ هیزو ہہلمہتی خوا لہوان سہخترہ لہ جہنگدا، وہ لہ سزاو توئلہشیدا توندترو تیژترہ)).^{۸۱}

نایہتہکہ فہرمان بہ پیغہمبہری خوا دہکات (صلی اللہ علیہ وسلم) بہ دووشتی واجب، چونکہ فہرمانہکہ بو وجوبہ:

(۱) شہرو کوشتار ئہگہر بہتہنہا خوشی بیټ.

(۲) وہ ہاندان و تہحریضی باوہر داران لہسہر شہر کردن.

وہ خوی گہورہ باس لہ حکمہتی شہر کردن دہکات، ئہویش بریتہ لہ دورخستہوہ و لابردنی شہرو زہرہرو زہبری بی باوہران، چونکہ بی باوہران ہہرگیز لیمان ناترسن ئہگہر شہرو کوشتاریان نہکہین، واتہ تہنہا بہشہر و کوشتار کردنیان لیمان دہترسن، ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلِمَةً لِلَّهِ﴾ (الانفال ۳۹). واتہ: بیان کوژن و لہناویان بہرن و شہرو کوشتار بکہن دژی موشریکہکان، ہہتا نہبنہ مایہی شیرک و فیتنہ، وہ ہہتا تہواوی دین (حوکم و شہریعت) ہہر بو خوی گہورہ دہبیټ)).

^{۸۱} {فقاتل في سبيل الله} يعني بقوله جل ثناؤه: {فقاتل في سبيل الله لا تكلف إلا نفسك} فجاهد يا محمد أعداء الله من أهل الشرك به في سبيل الله، يعني: في دينه الذي شرعه لك، وهو الإسلام، وقَاتِلُهُمْ فِيهِ بِنَفْسِكَ. فأما قوله: {لا تكلف إلا نفسك} فإنه يعني: لا يكلفك الله فيما فرض عليك من جهاد عدوه وعدوك، إلا ما حملك من ذلك دون ما حمل غيرك منه: أي إنك إنما تتبع بما اكتسبته دون ما اكتسبه غيرك، وإنما عليك ما كلفته دون ما كلفه غيرك. ثم قال له: {وحرض المؤمنين} يعني: وحضهم على قتال من أمرتك بقتالهم معك. {عسى الله أن يكف بأس الذين كفروا} يقول: لعل الله أن يكف قتال من كفر بالله وجحد وحدانيته، وأنكر رسالتك عنك وعنهم ونكابتهم. وقد بينا فيما مضى أن "عسى" من الله واجبة بما أغنى عن إعادته في هذا الموضع. {والله أشد بأساً وأشد تنكيلاً} يقول: والله أشد نكاية في عدوه من أهل الكفر به منهم فيك يا محمد وفي أصحابك، فلا تنكلن عن قتالهم، فإني راصدهم بالأس والنكاية والتنكيل والعقوبة، لأوهن كيدهم وأضعف بأسهم وأعلي الحق عليهم. والتنكيل مصدر من قول القائل: نكلت بفلان، فأنا أنكل به تنكيلاً: إذا أوجعته عقوبة. كما: ۷۹۲۰ - حدثنا بشر بن معاذ، قال: ثنا يزيد بن زريع، قال: ثنا سعيد، عن قتادة، قوله: {وأشد تنكيلاً} أي عقوبة. / جامع البيان عن تأويل آي القرآن - الشهير بتفسير الطبري - للإمام أبو جعفر محمد بن جرير الطبري

وه مه بهست ليږدها به (الفتنة) شيركه، وهك ئيبين عه باس و سهدي و غهيري ئهوانيش له هاوه لآن و موفه سرين فهرموويانه ...^{۸۲}

به وازهينان له شهرو قيتال ره شايي شيرك زور ده بێت، وه ئه وهش فيتنه يه و بێ باوه ران سه رده كه ون، وه هاوه له كانی پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له سه ر رواله ت له ئايه ته كه تيگه يشتبوون، ئه بې ئيسحاق ده گير پته وه:

((قلت للبراء بن عازب رضي الله عنه: الرجل يحمل على المشركين أهو يلقي بيده إلى التهلكة؟ قال: (لا لأن الله بعث رسوله صلى الله عليه وسلم فقال: ﴿فقاتل في سبيل الله لا تكلف إلا نفسك﴾ إنما ذاك في النفقة).^{۸۳} ومعنى ((إنما ذلك في النفقة) يشير إلى الآية: ﴿وانفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة﴾...)) فترك النفقة هو التهلكة.

وتم به بهرائی كوری عازهب (رهزای خوای ليبيت) ئايا ئه گه ر پياو به ته نه نا خوای بدات به سه ر موشرىكاندا به شهرو كوشتار كردن، ئايا ئه وه خوای تيا بردووه يان خوای به هه لاکدا بردووه؟ ووتی: نا، چونكه خوای گه وری پيغه مبهري ناردووه (صلى الله عليه وسلم) و پيی ده فه رموويت: ﴿فقاتل في سبيل الله لا تكلف إلا نفسك﴾ ئه وه ی تو ده لييت هه لاکهت و خو تيا بردن له خه رج نه كردن و نه دانی نه فه قه يه، واتای ((إنما ذلك في النفقة)) ئامازه يه بو ئايه تی: ﴿وانفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة﴾ البقرة (۱۹۵). واته: له پيناوی سه رخستنی دينی خوای گه و ره دا (بو جيهاد كردن) به خشن، وه نه كه من ده ست قونجاوی بكه ن و خو تان به هه يلاکدا به رن، به خه رج نه كردنی مال و داراييتان بو جهنگ و جيهاد دزی بې باوه ران)). كه واته نه به خشين و خه رج نه كردنی مال بو جهنگ و جيهاد بو خوای بريتيه له ته هلوکه و تياجوون ..

دياره ليږدها بهرائی كوری عازهب ديه وييت ئه وه هه له تيگه يشتنه ی ئه بې ئيسحاق راست بکاته وه له هه ردو ئايه تی ((وقاتل في سبيل الله...)) و ((ولا تلقوا بأيديكم...)) و اتاو مه بهست له هه لاکهت

^{۸۲} (القرطبي (۲/۲۵۳).

^{۸۳} (الفتح الرباني (۸/۱۴) رواه أحمد وصححه الحاكم ووافقه الذهبي.

(ابن العربی) له (أحكام القرآن) دا ده‌فه‌رموئیت:

((وقد تكون حالة يجب فيها نفير الكل إذا تعين الجهاد على الأعيان بغلبة العدو على قطر من الأقطار أو لحلوله بالعقر فيجب على كافة الخلق الجهاد والخروج فإن قصروا عصوا. فإذا كان النفير عاما لغلبة العدو على الحوزة أو استيلائه على الأسارى كان النفير عاما، ووجب الخروج خفافا وثقالا ركبانا ورجالا عبيدا وأحرارا، من كان له أب من غير إذنه، ومن لا أب له حتى يظهر دين الله وتحمى البيضة وتحفظ الحوزة ويخزي العدو ويستنقذ الأسرى ولا خلاف في هذا. فكيف يصنع الواحد إذا قعد الجميع؟ يعتمد إلى أسير واحد فيضديه، ويغزو بنفسه إن قدر وإلا جهز غازيا)).^{٨٤} واته: هه‌ندیک جار هه‌یه که راپه‌رین و ده‌رجوونی ته‌واوی خه‌لکی تییدا واجب ده‌بیئت، نه‌گه‌ر جیهاد بوویه فه‌رزی عه‌ین، نه‌ویش به سه‌رکه‌وتنی دوژمن به‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک یان به‌شیک له خاکی موسولمانان، یان نه‌وه‌ی له ده‌وریدایه، له‌م کاته‌دا واجبه له‌سه‌ر ته‌واوی موسولمانان جیهاد کردن و ده‌رجوون بو‌ پوو به‌روو بونه‌وه‌ی دوژمن، خو‌ نه‌گه‌ر که‌م ته‌رخه‌میش بوون نه‌وه تاوان بارن و بی‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌یان کردوو، خو‌ نه‌گه‌ر ده‌رجوون و راپه‌رینه‌که گشتی بوو به سه‌رکه‌وتنی دوژمن به‌سه‌ر حه‌وزه‌ی موسولماناندا یان ده‌ست به‌سه‌را گرتنی دیل و به‌ندکراوه‌کان، نه‌وه ده‌رجوون بو‌ هه‌مووان واجب ده‌بیئت، وه ده‌رجوون بو‌ لاوازو به‌هی‌زو، ئازاو ترسنۆک و، ده‌وله‌مه‌ندو هه‌ژار و، به‌نله و ئازاد و، نه‌سپ سوارو بی‌ نه‌سپ واجب ده‌بیئت، هه‌رکه‌س باوکی هه‌بو بی‌ ئیزن و روخسه‌تی باوکی ده‌روات بو‌ جیهاد، وه نه‌و که‌سه‌ش که باوکی نییه، هه‌تا دینی خوای گه‌وره سه‌رده‌که‌وئیت و، سپیایی موسولمانان و حه‌وزه‌ی ئیسلام ده‌پاری‌زریئت، وه دوژمن سه‌رشۆرو شه‌رمه‌زار ده‌بیئت و ده‌شکیت، و بارمه‌و دیله‌کانی ژیر ده‌ستی بی‌ باوه‌ران ئازاد ده‌کرین، نه‌م حوکه‌مه‌ش هیچ خیلاف و جیاوازییه‌کی تییدا نییه له به‌ینی زانایاندا، باشه پیاو چی بکات نه‌گه‌ر ته‌واوی خه‌لکی پشتیان له جیهاد کردو دانیشتن؟ وه‌لام: کار ده‌کات بو‌ ئازاد کردنی گیراویکی موسولمانان که‌لای بی‌ باوه‌ران گیراوه، و فیدییه‌ی بو‌ ده‌دات، وه بو‌خو‌ی نه‌گه‌ر توانی به ته‌نها جیهاد ده‌کات و ده‌جه‌نگیئت، خو‌ نه‌گه‌ر نه‌شی توانی نه‌وه که‌سیکی شه‌رکه‌ر ئاماده ده‌کات و یارمه‌تی ده‌دات بو‌ چوونه جه‌نگ و جیهاد)).

^{٨٤} (٩٥٤/٢)

به‌ل‌گو شه‌رو ک‌وشتاری به‌ن‌ده بو‌خ‌وی به‌ته‌نها د‌ژی ب‌ی باوه‌ران خ‌وای گ‌ه‌وره ل‌یی رازی ده‌ب‌یت و پ‌یش‌ی سه‌یر ده‌ب‌یت، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (سه‌ح‌یح)دا هات‌ووه که ئ‌یمام‌ی (ئه‌حم‌ه‌د) و (ئه‌بو داود) ری‌وایه‌تیان کرد‌ووه (عه‌دالله‌ی ک‌وری مه‌سعود) ره‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌یت ده‌گیر‌یت‌ه‌وه پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله‌ علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((ع‌جب رب‌نا من رجل غزا في سبيل الله فانهم يسمونهم اهل البيت))^{٨٥} وه‌ته: په‌روه‌ردگارمان سه‌یری پ‌ی‌هات له‌ پ‌یاو‌یک که له‌ پ‌ینا‌وی خ‌وای گ‌ه‌وره‌دا ت‌یک‌و‌شاو جه‌نگا، هاوه‌له‌کان‌ی ت‌یک‌ شکان و گ‌ه‌رانه‌ د‌واوه، وه‌زانی چی به‌سه‌رد‌یت ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌گ‌ه‌ر‌یت‌ه‌وه، به‌لام بو‌خ‌وی به‌ته‌نها گ‌ه‌رایه‌وه بو‌ ک‌وشتاری د‌وژمنان، هه‌تا ئ‌ه‌و کاته‌ی خ‌و‌ینی ر‌ژا، خ‌وای گ‌ه‌وره به‌ فر‌یشه‌کان‌ی ده‌فه‌رمو‌یت: سه‌یری ئ‌ه‌و به‌ن‌دهم ب‌که‌ن، گ‌ه‌رایه‌وه له‌به‌ر ره‌غبه‌ت و شه‌فه‌قه‌تی من هه‌تا خ‌و‌ینی ر‌ژا)). وه‌ له‌ ری‌وایه‌ت‌یک‌ی د‌یکه‌ش‌دا ئ‌ه‌مه هات‌ووه که پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله‌ علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت: ((ع‌جب رب‌نا لرجل أو كما قال النبي صلى الله عليه وسلم قاتل الجیش، وعاد وحده، وقاتل حتی قتل)). وه‌ته: په‌روه‌ردگارمان سه‌یری پ‌ی‌هات، کاب‌رایه‌ک هاوه‌له‌کان‌ی له‌ شه‌ردا شکان و گ‌ه‌رانه‌وه به‌ره‌و د‌واوه، به‌لام ئ‌ه‌م ته‌نها بو‌خ‌وی گ‌ه‌رایه‌وه و شه‌رو ک‌وشتاری سو‌پاک‌ه‌ی د‌وژمن‌ی کرد، وه‌ شه‌ری کرد به‌ ته‌نها هه‌تا کو‌ژرا)).

^{٨٥} (صحیح: رواه احمد في مسنده و ابو داود في سنن أبي داود برقم (٢٥٣٦) و صححه الالباني رحمه الله في (مشكاة المصابيح) و (صحیح الجامع الصغير للسيوطي) برقم (٢٩٨١) و (صحیح الترغيب والترهيب للمندري) و قال حديث صحيح....

پرسیاری پینځهم:

نایا شان به شانی ئه و موسولمانانه جهنگ و جهاد بکهین که نه زمونیکی خوازراو یان نییه له پهروه ده دا ؟

ئه م پرسیاره له لای هه ندیک که سه وه ده کریت، که هه ندیک له وکه سانه به نیازو نییه تیکی دلسوزانه وه ده پرسن و ده لئین: چون شهرو قیتال بکهین شان به شانی گه لیکی وه که ئه فغان که کهسانی راستگوو کهسانی دروژن یان تیدایه، وه کیشانی سیغارو (نسوار) جوړیکه وه که سیغار، تیاندایا شتیکی ئاشکرایه وه، هه ندیکیان چه که کانیان ده فروشن؟ وه ئه وان که سانیکی ده مارگیرو موته عه صیبین بو (مهذه بهی حه نه فی) و ، وه هه نیکیشیان نوشته و چاوه زار هه لده واسن ...

پیش ئه وهی حوکه مه شه رعیه کان روون بکه مه وه ده لئیم: گه لیکم پی بلین له سه ر زه ویدا ئه م شتانه ی تیدا نه بییت؟

باشه واز له بی باوه ره کان بهینین له موسولمانه کاندایا ته نه ا له بهر ئه وهی ئه م شتانه ی تیدایه؟

وه لام: واجبه شهرو قیتال بکریت، چونکه شهرو قیتال له سه ر بنه مای (دفع اعظم الضررین) واته: دوور خستنه وهی گه و ره ترین زیان به بچو کترین)). چه نده ها قاعیده ی فیهی هه یه له (مجله الاحکام العدلیة) دا، له وانه ماده ی (۲۶) :

((یتحمل الضرر الخاص لدفع ضرر العام)) . واته: زیانی تاییه ت له جیه گی دوور خستنه وهی زیانی گشتی به کار ده ی نریت)).

وه ماده ی ژماره ی (۲۷) : ((الضرر الأشد یزال بالضرر الأخف)) . واته زیانی توندو زور به زیانی که م لاده بریت)).

وه ماده ی (۲۸): ((إذا تعارضت مفسدتان روعي أعظمهما ضررا بارتكاب أخفهما)) . واته :ئه گهر دوو مه فسه ده کو بو ونه وه، ئه وه سه یر ده کریت کامیان فسه دی که مه تر بوو ئه وه گه و ره که یانی پی لاده بریت)).

وہ مادہ ۲۹) : ((يختار أهون الشرين)). واتہ: ئەگەر دوو شہر يان خراپہ کؤبوونہ وہ کاميان شہرو خراپہی کەمتر بوو ئەوہ يان ھەلدەبژيرين)).

دەبیت ئیلا کامەیان شہرو خراپہی کەمتر بوو، ئەوہ يان ھەلبژيرين: ئایا کاميان (ئەعظەمو شہرە)؟ واتە کاميان گەورەترین شہرو خراپەيە؟ گرتن و داگیر کردنی ئەفغانستان لەلایەن روسیاوہ و، گۆرینی بۆ خاک و بیلادی کوفر، کە رېگری قورئان خویندن و ئیسلامەتی تییדיایە، يان جیہاد کردن شان بەشانی گەلیک کە تاوان و ھەلەیان تییديایە؟

شیخی ئیسلام ئیین تەیمیہ (رحمہ اللہ) لە (مجموع الفتاوی) دا دەفەرمویت:

((ولهذا كان من أصول أهل السنة والجماعة الغزو مع كل بر وفاجر، فإن الله يؤيد هذا الدين بالرجل الفاجر وبأقوام لا خلاق لهم، كما أخبر بذلك النبي صلى الله عليه وسلم، لأنه إذا لم يتفق الغزو إلا مع الأمراء الفجار أو مع عسكر كثير الفجور فإنه لا بد من أحد أمرين: إما ترك الغزو معهم، فيلزم من ذلك استيلاء الآخرين الذين هم أعظم ضررا في الدين والدنيا، وإما الغزو مع الأمير الفاجر فيحصل بذلك دفع الأفجرين وإقامة أكثر شعائر الإسلام، وإن لم يمكن إقامة جميعها، فهذا هو الواجب في هذه الصورة وكل ما أشبهها، بل كثير من الغزو الحاصل مع الخلفاء الراشدين لم يقع إلا على هذا الوجه، وثبت عن النبي صلى الله عليه وسلم: (الخیل معقود في نواصيها الخير إلى يوم القيامة، الأجر والمغنم)).^{۸۶} واتە: وہ ھەر لەبەر ئەمە لە ئوصول و بنەمای ئەھلی سوننەت و جەماعەتە شەرو تیکۆشان لەگەڵ ھەموو پێشەوايەکی چاکەکار و فاجردا، چونکە خواي گەورە پشتیواني ئەم دینە دەکات بە بیاویکی فاجر، يان بە قەومیک کە ھیچ بەشیکیان نابیت، وەك پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەوائی داوہ، چونکە ئەگەر جیہاد و غەزا نەکرا، تەنھا لەگەڵ

^{۸۶} (۵۰۶/۲۸).

کاربه ددستانی فاجر نہ بیټ، یان له گہل سہربازانیکی زور فاجر دا نہ بیټ، ئه وه لیږدا تہنہا دوو ږیگہ چارہ ہہیہ، یان دوو بریار ہہیہ: یان ئه وه تا غہزا ناکریت شان به شانیان (لہبر ئه و فجورہی کہ ہہیانہ)، ئه وه ش دہ بیټہ مایہی ئه وهی کہ ئه وانہی زور لہمان زیانیان گہ ورہ ترہ لہ سہر دین و دنیا زال ببن، یان ئه وه تا غہزا دہ کریت لہ گہل پیښہ وایہ کی فاجردا، بہ مہش گہ ورہ ترین فجوریان لاندہ چیت و، زورترین دروشم و شہ عائیری ئیسلام پیادہ دہ بیټ، ئه گہر ہہموویشی پیادہ نہ کریت، ئه وه واجبہ لہ وینہی ئه وه دا، وه ہہموو شتیکی دیکہی هاوشیوہی، بہ لکو زوربہی ئه و غہزانیانہی رویدا لہ گہل خہ لیفہ کاندہ رووی نہ دا تہنہا لہ سہر ئه و شیوہ نہ بیټ، وه لہ پیغہ مہبری خوداوه (صلی اللہ علیہ وسلم) ها تووہ به صہ حیجی کہ فہرموویہ تی: (الخیل معقود فی نواصیہا الخیر الی یوم القیامۃ).^{۸۷} واتہ ئه سپہ کانی جہنگ تا روظی دواپی خیریان به ناو چاوانہ وہیہ)).

مادہم ئه وان موسولمانن واجبہ شان بہ شانیان دژی بی باوہران شہرو جیہاد بکریټ. وه رایہ لہ ئه فغانستان ئیسلامیہ، وه ئامانجہ کەش ئاشکرایہ، ئه ویش دامہ زرانندی دینی خوای گہ ورہ یہ لہ زہ ویدا، ئه گہر موسولمانان لہ فہلہستین شہریان بکردایہ، فہلہستین ئاوی بہ سہر نہ دہات، لہ گہل ئه و خراپانای کہ لہ سہر دتادا ہہبوون، وه ہہتا پیښ ئه وهی بہ تہ واوہتی شتہ کہ خراپ و فاسد ببیټ، و پیښ ئه وهی جورج حہبش و نایف حہواتمہ و باوکہ کەبوشی و هاوشیوہیان بہاتنایہ ...

بہ لام قادہ و پیښہ واگانی جیہادی ئه فغانی ہہموویان بہ روظوون و، نویژ دہ کەن و، دروشمہ کانی ئیسلام پیادہ دہ کەن و، بانگہ واز بو ئیسلام دہ کەن.

^{۸۷} صحیح: رواہ مسلم.

واجبه‌شەرو قیتال بکریت شان به‌شانی هەر گەلیکی موسولمان، مادام موسولمان بن، هەرچەند فسق و فجوریشیان هەبێت و هەرچی بێت، مادەم شەرو کۆشتار کردنەکه‌یان دژی بێ باوەران یان ئەهلی کیتاب یان مولحیدەکان بێت، ئیمامی شەوکانی له (نیل الأوطار) دا دەفەرموێت: ((وتجوز الإستعانة بالفساق على الكفار إجماعاً)).^{٨٨} واتە: وه دروسته پەنا ببریته به‌ر فاسیقه‌کان له‌ دژی کافره‌کان به‌ ئیجماع، واتە به‌ کۆرای هاو‌ه‌له‌ به‌ریزه‌کان)).

پرسیاری شەشەم:

نایا ئەگەر ئێمه‌ لاواز بووین دروسته‌ به‌ ناچارێ پەنا به‌رینه‌ به‌ربێ باوەران و (ئییستیعانه) یان پێ بکه‌ین؟^{٨٩}

هەندیک کەس بۆ ئەوه‌ چوون کە داوای هاوکاری له‌ (ئەمریکا) و ولاته‌ پۆژ ئاواپیه‌کان بکریت بۆ جیهادی ئه‌فغان، واتە موسولمانان پەنایان پێ به‌رن و، به‌ زاراوه‌ شەرعیه‌که‌ی (ئییستیعانه) یان پێ بکریت، وه‌ هه‌روه‌ها پەنا ببریته‌ به‌ر روسیا دژی داگیر کەرانی یه‌هودی له‌ فەله‌ستین، وه‌ بێ گومان ئەم جو‌ره‌ (ئییستیعانه) یه‌ش حه‌رامه‌ به‌ کۆدەنگ و ئیتیفاقی فوقه‌هاکان، وه‌ دۆراندن و وون کردنی ئامانجی جیهاده‌ به‌ ته‌واوته‌ی، وه‌ له‌ باسه‌که‌شدا فەرمووده‌ی دژ به‌یه‌ک (معارض) هه‌یه‌، واتە هەندیک یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر دروستی ئەو کاره‌و هەندیکی دیکه‌یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نادروستی، له‌و فەرموودانه‌ش که‌ رێگری د‌کات له‌ (ئییستعانه) به‌ بێ باوەران ئەمانه‌ن:

١) فەرمووده‌یه‌کی سه‌حیح هاتوو له‌ (موسلیمدا) : ئەویش کاتیک کابرایه‌کی موشریک له‌ جه‌نگی (به‌در)دا هات بۆ هاوکاری پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا پێی فەرموو: ((ارجع فلن استعین بمشرك)). واتە بگه‌ریوه‌

^{٨٨} (٤٤/٨).

^{٨٩} (که‌ ده‌لەین (ئییستعانه) مه‌به‌ست مان پێی سوود وه‌رگرتنی موچه‌یدانه‌ له‌ هاوکاری بێ باوەران.

ئیمه په‌نا نابه‌ینه به‌ر موشریک))^{۹۰}. پاشان دواي ئه‌وه‌ی کابراکه ئیمانی هینا پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگه‌ی پیدا که به‌ژداری بکاته له‌غه‌زاکه‌دا....

۲) فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌حیح هاتووه: که خوبه‌یبی کوری سه‌قال خواي لی‌رازی بی‌ت ده‌گیرپه‌ته‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ((إنا لانستعين بالمشرکین علی المشرکین)).^{۹۱} واته ئیمه په‌نا نابه‌ینه به‌ر موشریکان به‌سه‌ر موشریکاندا)).

هه‌روه‌ها ده‌قیکی سه‌حیح هه‌یه، که سه‌فوانی کوری ئومه‌یه‌یه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شه‌ری کردووه دژ به‌ موشریکان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بی‌باوه‌ر بووه.

ئیمامی نه‌وه‌وی ره‌حه‌ته‌ی خواي لی‌بی‌ت له‌ (ته‌ذیب الاسماء واللغات) دا ده‌فه‌رمویتی: صفوان بن أمیه شهد حنینا مع النبي صلی الله علیه وسلم کافرا). واته: سه‌فوانی کوری ئومه‌یه‌یه به‌ژداری جه‌نگی حونه‌ینی کردووه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بی‌باوه‌ر بووه، واته به‌ کافری به‌ژداری ئه‌و جه‌نگه‌ی کردووه)).^{۹۲}

^{۹۰} (ته‌واوی فه‌رمووده‌که به‌م جو‌ره‌یه:

عن عائشة رضي الله عنها أن رجلا من المشرکین کان معروفا بالجراة والنجدة أدرك النبي صلی الله علیه وسلم في مسيره إلى بدر في حرة الوبرة فقال جئت لأتبعك وأصيب معك فقال له النبي صلی الله علیه وسلم)) تؤمن بالله ورسوله)) قال لا قال)) ارجع فلن أستعين بمشرك)) قالت ثم مضى حتى إذا كنا في الشجرة أدركه الرجل فقال له كما قال له أول مرة فقال)) تؤمن بالله ورسوله)) قال لا قال)) ارجع فلن أستعين بمشرك)) ثم لحقه في البداء فقال مثل قوله فقال له)) تؤمن بالله ورسوله)) قال نعم قال فانطلق)).

^{۹۱} (صحیح: رواد احمد في مسنده برقم (۱۵۴۴۹) و الحاكم في المستدرک علی الصحيحین برقم (۲۴۹۲) وابن ابی شیبة في مسنده برقم (۵۲۰)، وصححه الالبانی رحمه الله في صحیح الجامع الصغير للسيوطي برقم (۲۲۹۲) و سلسلة الصحيحة برقم (۱۱۰۱) و قال حديث صحيح.

^{۹۲} (ئیمامی نه‌وه‌وی ره‌حه‌ته‌ی خواي لی‌بی‌ت بو‌خوی شوین که‌وته‌ی ئیمامی شافعی بووه.

ههرودها پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) رږږى جهنگى (حونهين) درعه كانى (صفوانى كورى ئومه ييه)ى به (استعاره) وهرگرت، پيغه مبهري خوا پي فهرموو: ((عارية مؤداة))^{۹۳} واته (عارى) يه كى پيدراوه يه.

وه لای سیره نوسان سابت بووه كه (قزمان) رږږى جهنگى ئوحد له گهل پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) به ژدارى جهنگه كى كرد، وه (س) دانده لى له سهرانى موشريكان كوشت، وه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموو: ((إِنَّ اللَّهَ لَيَأْزُرُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ))^{۹۴} واته خوى گه وړه ئهم دينه د پاريزيت نه گهر به پياوړى فاجيريش بيت).

وه له پيچه وانه لى نه مه شدا، زانايان خيلافيان هه يه له باره كوكردنه وه و ريك خستن له نيوان ئهم فهرموودانه دا، كه ئيستيعانه به موشريكان سهره تا رپگرى لى كراوه، پاشان ريگه لى پيدراوه.

حافظ ئيبين حه جهر له (التلخيص) دا ده فهرمويت:

((وهذا أقر بها وعليه نص الشافعي)).^{۹۵} واته: شافعى دنگى له سهر ئهمه داوه).

جوار (مذهبه) كه لى نه هلى سوننه پيك هاتوون له سهر دروستى (ئيستيعانه) به بى باوه ران به لام به مهرجى خوى:

۱. (أن يكون حكم الإسلام هو الظاهر، أي يكون المسلمون أقوى من مجموع المشركين الذين استعانوا بهم والمشركين الذين يقاتلونهم، بحيث لو اتفق الكفار جميعا غلبهم المسلمون) بهو مهرجه لى كه حوكم ئيسلام به سهر ياندا زال و ئاشكرا بيت، يان حوكم بو ئيسلام بيت، واته بهو جوړه موسولمانان به هيژ تربن له كومه لى نهو موشريكانه لى كه (ئيستيعانه) په نايان بو دهبه، وه نهو موشريكانه ش

^{۹۳} صحيح: رواه الحاكم، وصححه الالباني رحمه الله في صحيح الجامع برقم (٢٨٦٢).

^{۹۴} (نيل الأوطار (٤٤/٨).

^{۹۵} (نيل الأوطار (٤٤/٨).

که دژيان شه‌ر ده‌که‌ن، به‌و جو‌ره‌ی نه‌گه‌ر هه‌موو موشریکه‌کان یه‌ک بگرن پیکه‌وه، توانایان نه‌بی‌ت سه‌ربکه‌ون به‌سه‌ر موسولمانه‌کاندا، واته موسولمانه‌کان بتوانن سه‌رکه‌ون به‌سه‌ریاندا.

۲. (أن يكون الكافر حسن الظن بالمسلمين وتؤمن خيانتهم، ويعرف ذلك من خلال معاملته) هه‌روه‌ها ده‌بی‌ت بی‌باوه‌ره‌کان گومانی باشیان به‌موسولمانه‌کان هه‌بی‌ت، وه موسولمانه‌کان پاریزراوین له‌خیانه‌ت و فرت و فی‌لیان، نه‌مه‌ش له‌رپگه‌ی هه‌ئسو که‌وتیان‌وه ده‌زانریت.

۳. (أن يكون المسلمون بحاجة إلى الكافر أو الكفار المستعان بهم) موسولمانه‌کان پیوستیان به‌بی‌باوه‌ره‌کان هه‌بی‌ت، نه‌وانه‌ی که‌په‌نایان بو‌ده‌بن و داوی یارمه‌تیا‌ن لی‌ده‌که‌ن.

(ا) رای‌ه‌نه‌فی‌یه‌کان:

محمد کوری‌هه‌سه‌نی‌هه‌نه‌فی‌ده‌ئیت: (لا بأس بأن يستعين المسلمون بأهل الشرك على أهل الشرك إذا كان حكم الإسلام هو الغالب). واته: هه‌چ خراپه‌یه‌کی تیدا نییه‌نه‌گه‌ر موسولمانان په‌نا به‌رنه‌به‌ر نه‌ه‌لی شیرک بو‌کو‌مه‌کی کردن دژی نه‌ه‌لی شیرک، نه‌گه‌ر هوکمی ئیسلام به‌سه‌ریاندا زال‌بی‌ت و جیبه‌جی‌بک‌ریت)).

هه‌روه‌ها (جه‌صاص) ده‌ئیت: (قال أصحابنا: لا بأس بالإستعانة بالمشرکین على قتال غیرهم من المشرکین إذا كانوا متى ظهروا كان حكم الإسلام هو الظاهر). واته: هاوه‌له‌کانه‌مان وتویانه: هه‌چ خراپه‌یه‌کی تیدا نییه‌په‌نا به‌ریت به‌ر موشریکان له‌دژی موشریکانی‌دیکه، نه‌گه‌ر هه‌رکاتیک موشریکان ده‌رکه‌وتن هوکمی ئیسلام نا‌شکراو زال‌بی‌ت)).

(ب) رای‌مالکی‌یه‌کان:

ئین قاسم ده‌ئیت: (ولا أرى أن يستعينوا بهم یقاتلون معهم إلا أن يكون نواتیه‌أو خدما، فلا أرى بذلك بأسا). واته: من‌وی‌نابینم که‌موسولمانان په‌نا به‌رنه‌به‌ر موشریکان هه‌تا‌شان به‌شانیان به‌ه‌نگن، واته‌دروست نییه‌داوی

يارمه‌تييان لى بکه‌ن، وه نابيت هاوکاري موسوڵمانان بکه‌ن، مه‌گهر به خزمه‌ت کاري له‌گه‌ڵ موسوڵماناندا بن، به‌م جوړه‌يان هيچ خراپه‌يه‌کي تيدا نابينم)).

هه‌روه‌ها ئيمام ماليک بوخو‌ی فەرموويه‌تی: (لا أرى أن يستعان بالمشرکين على المشرکين إلا أن يكونوا خدماً). واته: نابيت موسوڵمانان داواي هاوکاري له موشریکان بکه‌ن د‌ژی موشریکانی ديکه، مه‌گهر به خزمه‌ت کاري له‌گه‌ڵ موسوڵماناندا بن)).

(ت) رای شافعی یه‌کان:

ئيمامي رومه‌يلي ده‌لييت: (وللإمام أو نائبه الإستعانة بكفار ولو أهل حرب كأن يعرف حسن رأيهم فينا، ويشترط لجواز الإستعانة احتياجنا له لنحو خدمة أو قتال لقتلنا). واته: پيشه‌واو و نوينه‌ره‌که‌ی بو‌يان هه‌يه داواي کو‌مه‌کي بکه‌ن له بى باوه‌ران، يان (ئيستعانه) يان پى بکه‌ن، نه‌گهر نه‌ه‌لى جه‌نگيش بن، به‌وه‌ی بزانه‌ريت راي باشيان هه‌يه له باره‌ی ئيسلام و موسوڵمانانه‌وه، وه مه‌رجه‌ بو دروستي په‌نا بردن پى يان، پيوستيمان پيان هه‌بيت له هاوکاري يان شه‌رکردن کاتيک موسوڵمانان که‌م بن و دوژمن زو‌ربن)).

(پ) رای حه‌نبه‌لى یه‌کان:

ئيبين قودامه‌ی مه‌قدسى ده‌لييت: (وعن أحمد ما يدل على جواز الإستعانة بالمشرک، بل روي عن أحمد أنه يسهم للكافر من الغنائم إذا غزا مع الإمام خلافاً للجمهور الذين لا يسهمون له). واته: له نه‌حه‌مه‌ده‌وه هاتوو که به‌لگه‌يه له‌سه‌ر دروستي ئيستعانه کردن به موشریک، به‌لگو له نه‌حه‌مه‌ده‌وه ريوايه‌ت کراوه که کافران له غه‌نيمه به‌شيان پيله‌دریت، نه‌گهر شان به‌شانی پيشه‌واي موسوڵمانان به‌ژداري جه‌نگ بوون، نه‌مه‌ش له‌گه‌ڵ پيچه‌ه‌وانه و موخاله‌فه‌ی جمهوري زانايان، که ده‌ليين به‌شى پينادريت)).

زو‌ربه‌ی نوسه‌ره‌کان کاتيک له‌سه‌ر نه‌م باسه‌ ده‌دوين ده‌که‌ونه هه‌له‌وه، وه ده‌قه قورناني يه‌کان ده‌که‌نه به‌لگه‌ بوخويان، به‌بى نه‌وه‌ی قوناغه مي‌ژووي يه‌کانی ده‌قه‌کان بزانه، يان قوناغی کاتي دابه‌زينی نايه‌ته‌کان بزانه، ده‌بيت بو باس کردن له‌م مه‌سه‌له

ئییلا قووناغه‌کانی هاتنی ده‌قه جیهادی یه‌کانی قورئان بزانی، هه‌تا ئایه‌تی (سه‌یف) له‌سوره‌تی (التوبه) دابه‌زی:

ئیبین قه‌ییمی ئه‌لجه‌وزی ره‌حمه‌تی خوی لیبیت، قسه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که جیهاد کردن له‌قووناغی مه‌که‌دا حه‌رام بووه، پاشان کاتی هیج‌ره‌ت ڕیگه‌ی پیدراوه، پاشان فه‌رمانی پیکراوه یان واجب کراوه دژی ئه‌وانه‌ی که شه‌ریان هه‌لگیرساندوو له‌سه‌ره‌تاوه، پاشان فه‌رمانی پیکراوه یان واجب کراوه دژی ته‌واوی موشریکان.

ئیبین عاب‌دین (ابن العابدین) ره‌حمه‌تی خوی لی بیت ده‌فه‌رمویت بزانه: فه‌رمان کردن به‌شه‌رکردن به‌ته‌دریجی یان به‌ته‌رتیب دابه‌زیوه، چونکه:

- پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه‌ره‌تا فه‌رمانی پی کرابوو به‌بانگه‌واز و روو وه‌رگیران، چونکه خوی گه‌وره فه‌رمانی پی کردوو فه‌رمووی: ﴿فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الحج ۹۴) واته: ئه‌ی محمد (صلی الله علیه وسلم) هه‌رحیت پی سپێردراوه به‌ناشکراو بی په‌رده رایبگه‌یه‌نه و ناشکرای بکه، وه‌روو له‌موشریکان وه‌ربگێره و گوێیان مه‌ده‌ری).

- پاشان خوی گه‌وره فه‌رمانی پیکردن که به‌وتو ویژو بانگه‌واز له‌سه‌ر چاکترین شیوه، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته دابه‌زی: ﴿ادْعَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل ۱۲۵). واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر، یان ئه‌ی ئیماندار، بانگه‌واز بو دینی خوی گه‌وره بکه، به‌ئاموگاری (قورئان) و چیرۆکه‌کانی قورئان و نمونه‌ی چاک، وه‌هه‌موو کات به‌چاکترین و شیاوترین شیواز بانگه‌وازیان بکه بو که‌لیمه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)..).

- پاشان خوی گه‌وره مؤله‌تی دان به‌شه‌رو قیتال کردن، ئه‌ویش له‌به‌ر ئایه‌تی: ﴿أَذِّنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نُصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (الحج ۳۹) واته: بریار و مؤله‌تی تۆله‌کردنه‌وه دراوه بو ئه‌م ئیمان دارانه‌ی شه‌ریان به‌سه‌ردا سه‌پینرا له‌لایه‌ن بی باوه‌ره‌کانه‌وه، چونکه ناهه‌قی و سه‌مه‌یان لی‌کراوه، به‌راستی خوی گه‌وره بو کوومه‌کی و یارمه‌تی دانیان زۆر به‌تواناو به‌هێزه).

- پاشان خوی گه‌وره فه‌رمانی پیکردن به‌شه‌ر کردن له‌دژی بی باوه‌ران ئه‌گه‌ر شه‌ریان له‌گه‌ل کردن، پاش دابه‌زینی ئایه‌تی: ﴿فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاهْتَلَوْهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ (البقره ۱۹۱). واته: ئه‌گه‌ر بی باوه‌ران له‌گه‌ل تان جه‌نگان، ئیوه‌ش جه‌نگ یان له‌گه‌ل بکه‌ن و بیان کوژن، سزاو تۆله‌ی بی باوه‌ران هه‌ر ئه‌وه‌یه).

• پاشان خوای گه‌وره فه‌رماني پي‌کردن به شهرکردن دژي موشريکان به مهرجي ته‌واو بوونی نه‌و مانګانه‌ی که شهر کردن تيیدا قه‌ده‌غه‌يه، له‌بهر نايه‌تي: ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُواهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾ (التوبة) واته: پاشان که مانګه حه‌رام و خاوه‌ن پړزه‌کان برانه‌وه، نه‌وانه‌ی که جه‌نگيان تيیدا قه‌ده‌غه کراوه (ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم، رجب) نيوه‌ش له ههر شوييني‌کدا موشريکان تان ده‌ستکه‌وت له‌ههره‌م و له دهره‌وي حه‌ره‌م و، له چوار مانګه حه‌رام کراوه‌کان و جګه چوار مانګه‌که‌ش بيان کوژن و له‌ناويان به‌رن، وه بيان گرن و ديل يان بکه‌ن، وه گه‌مارويان بدن و پي‌گاګانيان لي بگرن هه‌تا مه‌جالي راګردن يان نه‌بيت، وه له هه‌موو که‌مين و پي‌ګه‌يه‌کدا بويان دابنيشن)).

• پاشان خوای گه‌وره فه‌رماني پي‌کردن که به گشتي و موطله‌قي شهر دژ به موشريکان بکه‌ن له هه‌موو کات و مانګه‌کاندا، نه‌ويش دواي دابه‌زيني نايه‌تي ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقره ۱۹۰). ^{۹۶} واته: نيوه نه‌ي نيمان داران شهر و کوشتر له پيناوي خوای گه‌ورده‌ا بکه‌ن دژ به‌وانه‌ی شهرتان له‌گه‌ل ده‌که‌ن و له دژتان ده‌جه‌نگن، وه ناګاداربن ده‌ست دريژي نه‌که‌ن، چونکه خوای گه‌وره ده‌ست دريژ کاراني خو‌ش ناويت)).

له‌بهر نه‌وه ده‌بيت نيلا قوناغه‌کاني کاتي دابه‌زيني نايه‌ته‌کان بزاني:

^{۹۶} (ته‌واوي قسه‌کاني نيين عابدين به‌م جوړه‌يه:

(اعلم أن الأمر بالقتال نزل مرتباً فقد كان رسول الله صلى الله عليه وسلم مأموراً أولاً بالتبليغ والإعراض، يقول تعالى: {فاصدع بما تؤمر وأعرض عن المشركين}، ثم بالمجادلة بالأحسن، {ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي أحسن}، ثم أذن لهم بالقتال، {أذن للذين يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله على نصرهم لقدير}، ثم أمروا بالقتال إن قاتلوهم {فإن قاتلوكم فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين}، ثم أمروا بالقتال بشرط انسلاخ الأشهر الحرم، {فإذا انسلخ الأشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم}، ثم أمروا به مطلقاً {وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين}).

وہ دەبیٓت چاک ئەوەش بزانی کە بەهیچ جوړیک نابیت و دروست نییه، کە دانوستانی سیاسي لەسەرەتای بانگەواز کردندا بکړیت، پيش ئەوەی بانگەواز دەسلالت و کیانی خوێ هەبیٓت هەتا مەبلەئو بیرو باوهری خوێ تیدا بپاریزیت، ئەگەر بانگەوازی ئیسلامی لەسەرەتایەوه چووہ ناو دانوستانی سیاسي یەوه، ئەوه بیرو باوهر و مەبلەئەکان تیٓک دەچیت و تیٓکەل و پیٓکەل دەبن و، تیٓگەیشتن و فەهमेکەي لای خەلکی وون دەبیٓت، وە بانگەواز بە هەدەر دەچیت لە نیوانی یاری و گەمە سیاسي یەکان و کیٓشمە کیٓشەکانی ولاتان، ئەم ماوەش سورەتی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ* وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وینای دەکات، وە هەلویستی موسوڵمان تیدا بەم جوړە دەبیٓت ﴿قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْتَظِرُونَ* إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾. الاعراف ۱۹۵-۱۹۶ واتە: محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) بەو موشریکانە بلێ: هاوار لە بتەکانتان بکەن و پەنای بۆ بەرن، پاشان بە هەمووتانەوه نەخشەو پلانی لەناو بردنم دارپژن، بە هیچ شیوەیەکیش مۆلەتم مەدەن و چاوەرپی هیچ شتیٓک مەکەن، بەراستی گەورە و سەرپەرشتیکاری من هەر ئەو خوايە کە ئەم قورئانەي ناردۆتە خوارەوه، وە هەر بۆ خوٓشی چاوډیری و سەرپەرشتی چاکە کاران دەکات ((^{۹۷}).

^{۹۷} (لا بد من إعلان المبادئ واستعلاء الدعاة حتى يصلب عودهم على نار المحنة، وتصقل أرواحهم في الصبر على الفتنة. وهكذا كان موقف رسول الله صلى الله عليه وسلم الواضح والصحابة معه في مكة المكرمة، أما بعد قيام دولة الإسلام فلا مانع من عقد المعاهدات.

شروط عقد المعاهدة مع الكفار

مەرجەکانی بەستنی پەیمان لەگەڵ بێ باوەران

زانایان ڕا جیاوازن لە بارەى دروستى بەستنى پەیمانى ناشتى یان وەستانى شەڕ لەگەڵ بێ باوەراندا، هەندیک لە زانایان ڕیگەیان بەم کارە داوە، ئەمەش بەبەلگە لەسەر پەیمانى صولحی حودەیبیە، وە هەشیانە ڕیگەى داوە ئەگەر موسوڵمانان زۆر لاواز بوون، وە هەشیانە کە بەهیچ جوړیک ڕیگەى نەداوە بە پەیمانى ناشتى، وە دەئین: ئایەتى (سەیف) هەموو پەیمانیکى لەگەڵ بێ باوەراندا پوچەل (نەسخ) کردۆتەووە.

بەلام دەئین: دروستە بۆ موسوڵمانان پەیمان لەگەڵ بێ باوەراندا ببەستن، ئەگەر بەرژەووەندى و مەصلەحەتیکی موسوڵمانانى تێدابیت، بەلام بەو مەرجەى کە نابیت پەیمانەکە مەرجیکی تێدابیت کە پەیمانەکە بەتال بکاتەووە یان فاسیدی بکات، لەوانەش:

(۱) (لا يجوز أن تتضمن المعاهدة شرطاً فيه اعتراف أو إقرار الكفار بشي من أراضي المسلمين) نابیت ئەو پەیمان نامەیه مەرجیکی تێدابیت بە دان پێدانان و ڕازی بوونی بێ باوەران بە بستیک لە خاکی موسوڵمانان..^{۹۸}، چونکە خاکی ئیسلام مولکی هیچ کەسێک نییه، وە هیچ کەسێک حەق و مافی ئەوێ نییه کە دانوستانی لەسەر بکات، وە بوونی ئەو مەرجە پەیمان نامەکە بەتال دەکاتەووە، چونکە زەوى بۆ خۆى گەورەیه و پاشان بۆ ئیسلام، هیچ کەس بۆى نییه کە مامەڵە بە مولکی غەیری خۆى بکات، وە مەرؤف بۆى نییه خاکیک بفرۆشیت کە هی ئەو نەبیت، وە لەبەر ئەووە لە بارەى روسەووە..^{۹۹} دروست نییه دانوستان یان لەگەڵ بکریت، هەتا ئەو کاتەى لە هەموو بستیکی خاکی ئەفغانستان پاشەکشە دەکەن و دەگەڕێنەووە، وە هەروەها لەگەڵ یەهودیش بەهەمان جوړ لە خاکی فەلەستین...

^{۹۸} (کتاب نهاية المحتاج (۵۸/۸).

^{۹۹} (دیارە شیخ عبدالله عەزام رەحمەتى خۆى لى بێت، کاتیک ئەم کتیبەى نوسیبوو، کە شەرى داگیر کارى یەکیى سۆفیەت بوو، واتە روسیا، ئەوکاتە لەلایەن ئەوانەووە ئەفغانستان داگیر کرابوو، بەلام ئیستا سوپای ناتۆ و ئەمریکا داگیریان کردووە، بەو پێیە ئەم حوکمە ئیستا سوپای ناتۆ ئەمریکا دەگریتەووە...کە سوپای ناتۆ پێک هاتووە لە کۆکراوێ و هاوبەشی (۴۵) ولاتن.

(٢) ئەگەر جيهاد بوويه فهريزهى عهين، ئەوه ئەو پهيمان و ناشتى نامەيه به‌تال دهبیته‌وه، وه‌ك ئەوه‌ى كاتيك دوژمنان بچنه‌خاكى موسولمانان، يان ئەگەر نيازى داگیر كردن يان هه‌بوو، له (فتح‌العلی مالک) دا و له‌باسى (الصلح والمعاهد فى المعيار) له‌بابى (جيهاد) دا ئەم ده‌قه هاتوو: (أوقع الخليفة الصلح مع النصارى والمسلمون لا يرون إلا الجهاد فمهادنته منقوضة وفعله مردود)، واتە: خه‌ليفه‌ى موسولمانان له‌گه‌ل نه‌صاراكان ناشتى نامە ده‌كات، وه‌ موسولمانان ته‌نها جيهاد هه‌لده‌بژيرن، ئەوه ئەو كاته ناشتى نامەكه‌ى خه‌ليفه‌ به‌تاله‌ و كاره‌كه‌ى نا مه‌قبوله‌ ((. چونكه هه‌ركاتيك جيهاد له‌ شوينيكدا بوويه فهريزهى عهين ئەوه نابيت سولج و ناشته‌وايى بكریت، واتە دروست نيه‌، هه‌روه‌ك چۆن دووژمن زال بیت به‌سه‌ر موسولمانان دا، وه هه‌ر شتيك وه‌رگيرابيت بۆ ديارى كردنى جيهادو تيكۆشان رېگه‌ر له‌ بوونى ناشتى و ناگر به‌ست له‌گه‌ل دووژمندا، چونكه ئەو ناشتى نامەيه په‌يوه‌سته به‌ به‌تال كردنه‌وه‌ى فهريزه‌يه‌كى عهينى، كه ئەويش ئەو جيهاد پيوسته‌يه‌و، رزگار كردنى خه‌لكى تيدايه‌.

قاضى ئيبين‌روشد نه‌قلی (اتفاق) كۆرا ده‌كات له‌سه‌ر ئەوه‌ى، ئەگەر جيهاد بوويه فهريزه‌ى عهين زۆر گرنگتره‌ له‌ چوون فهريزه‌ى هه‌ج، چونكه ئەگەر جيهاد فهريزه‌ى بوو ده‌بيت ده‌ست به‌جى جيهه‌جى بكریت، به‌لام هه‌ج ده‌كریت خاوى تيدا بكریت، كه وابوو ئەو ناشتى نامەو ناگر به‌سته‌ى كه‌باس كراوه‌، پيوسته هه‌لده‌شيته‌وه‌، چونكه به‌هوكمى شه‌رع ئەو ناگر به‌سته‌ دانهمه‌زراوه‌، بۆيه‌هوكمى ئەو ناگر به‌سته‌كارى پيناكریت لای ئەو كه‌سانه‌ى كه‌كار به‌ بنچينه‌و بنه‌ماكانى شه‌ريعه‌ت ده‌كهن، وه ئەو ناگر به‌سته‌ى كه‌باس ده‌كریت واز هينان له‌ جيهادى فهريزه‌ى عهينى تيدايه‌، وه وازهينان له‌ جيهادى فهريزه‌ى عهين رېگه‌رى لى كراوه‌، وه هه‌موو رېگه‌ لى گيرويكيش كارى پيناكریت.

(٣) هه‌ر مه‌رجيك ببیته‌هۆكارى له‌كار خستن و ته‌عطيلى شه‌ريعه‌تى خاوى گه‌وره‌، يان پشت گوى خستن و ئيه‌مال كردنى دروشم و شه‌عائره‌كانى ئيسلام، ئەوه ئەو په‌يمان نامە دانهمه‌زراوه‌ و به‌تاله‌، وه به‌هه‌يج جوړيك نابيت روسه‌كان ده‌ست بخه‌نه‌ره‌وش و شيوازي هوكم و ده‌سه‌لاته‌وه‌، چونكه ئەوه خراپ كردن و فاسدكردنى جيهاد و نامانجه‌كانى يه‌تى.

به هيج جوړيک نابيت ئەو گريبهسته ببيتە هوکاري لاواز کردنی موسولمانان، يان موسولمانان به هوپيه وه ههست به لاوازی و زهليلی بکهن، وهک له فەرمووده کهدا له زوهریه وه هاتوو:

((لما اشتد على الناس البلاء بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى عيينة بن حصن بن حنيفة بن بدر وإلى الحارث بن أبي عوف المزني - وهما قائدَا غطفان - فأعطاهما ثلث ثمار المدينة على أن يرجعا بمن معهما عنه وعن أصحابه، فجرى بينه وبينهم الصلح حتى كتبوا الكتاب، ولم تقع الشهادة ولا عزيمة الصلح إلا المروضة، فلما أراد رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يفعل ذلك، بعث إلى السعدين فذكر لهما ذلك واستشارهما فيه، فقالا: يا رسول الله أمراً تحبه فنصنعه، أم شيئاً أمرك الله به ولا بد لنا من العمل به، أم شيئاً تصنعه لنا؟ فقال: ((بل شيء أصنعه لكم، والله ما أصنع ذلك إلا لأنني رأيت العرب رمتكم عن قوس واحدة، وكالبوكم من كل جانب، فأردت أن أكسر عنكم من شوكتهم إلى أمر ما)) فقال له سعد بن معاذ: يا رسول الله قد كنا وهؤلاء على الشرك بالله وعبادة الأوثان، لا نعبد الله ولا نعرفه، وهم لا يطمعون أن يأكلوا منها ثمرة واحدة إلا قرى أو بيعاً، أفحين أكرمنا الله بالإسلام وهدانا له وأعزنا بك وبه، نعطيهم أموالنا؟ ما لنا بهذا من حاجة، والله لا نعطيهم إلا السيف حتى يحكم الله بيننا وبينهم. فقال النبي صلى الله عليه وسلم: ((أنت وذاك)) فتناول سعد بن معاذ الصحيفة، فمحا ما فيها من الكتاب)).

زوهری دەگێڕێتەوه: کاتێک ئابڵوقەي بێ باوەرهکان رۆژی (ئەحزاب) پەرهی سەندو خەلکی زۆر نارەحەت بوون، پێغەمبەری خوا (صلی الله عليه وسلم) ناردی به شوین (عیینه بن حصن بن حنیفة بن بدر) و (الحارث بن أبي عوف المزني) که دوو پێشەوای هوژی (غطفان) بوون، که پێغەمبەری خوا پێی راگەیاندن ئەگەر ئەوان و هاواڵەکانیان بگەڕێنە دواوه و دەست له ئابڵوقە دانی مەدینه هەلبگرن ئەوه (سێ یهکی) واتە یهک له سەر سێی بهرو بومی مەدینهیان پێدەدات، لەم بهینهدا بوون و خەریک ئەوه بوون که پهیمانەکه بنوسن، به لām پێغەمبەری خوا (صلی الله عليه وسلم) کاتێک

ويستی پهيمانه‌که مۆر بکات ناردی به شوین هەردوو هاوێ به‌رێز: (سعد بن معاذ) و (سعد بن عبادە) که گه‌وره‌ی هەردوو تیره‌ی (ئەوس) و (خەزرج) بوون، هەتا موشاودره و گفتو گوێان له‌و باره‌وه له‌گه‌ڵ بکات، وه پێغه‌مبه‌ری خوا بو‌ی روون کردنه‌وه که به نیازی چیه، ئەوانیش وتیان: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ئە‌مه شتی‌که پێت خۆشه که ئێمه بیکهین، یان شتی‌که خ‌وای گه‌وره فەرمانی پێداویت بیکه‌یت و ده‌بێت هەر جێبه‌جێی بکه‌ین، یان شتی‌که خ‌وت ئە‌ته‌وێت بو‌مانی بکه‌یت؟ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی:

((ئە‌مه شتی‌که خ‌ۆم بو‌تان‌ی ئە‌که‌م، وه سویند به‌خوا ته‌نها له‌به‌ر ئە‌وه ده‌یکه‌م چونکه من ده‌بینم عه‌ره‌ب هه‌موویان له‌یه‌ک شوین‌ه‌وه لی‌تان ده‌دن، وه له‌هه‌موو شوینێ‌که‌وه ناره‌حه‌ت تان ده‌که‌ن، وه من ویستم ئە‌و هی‌زو شه‌وه‌که‌ته‌یان به‌سه‌رتانه‌وه بشکینم))

سه‌عیدی کوری مه‌عاز پێی ووت: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ئێمه له‌وانه بووین که شیرک مان ده‌کرد به خ‌وای گه‌وره‌و، بت په‌رست بووین، خ‌وامان نه‌ده‌پرست و نه‌مان ده‌ناسی، ئە‌وان له‌و کاته‌دا نه‌یان ده‌توانی ده‌نکه خ‌ورمایه‌ک مان لی‌ به‌رن مه‌گه‌ر پێمان بفرۆشتنایه، که‌چی ئێ‌ستا که خ‌وای گه‌وره رێزی لی‌ناوین به ئیسلام و، هیدایه‌تی داوین و، به‌خ‌ۆی و تۆ به عیزه‌تی کردووین، ئێ‌ستا ئێمه م‌ال‌ی خ‌ۆمانیان پێی بله‌دین؟ ئێمه پێ‌ویست مان به‌وه نییه، سویند به‌خوا له شمشیر زیاتریان پێی ناده‌ین، هەتا خ‌وای گه‌وره له نی‌وانی ئێمه و ئە‌واندا حوکمی خ‌ۆی به‌رقه‌رار ده‌کات، پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: تۆو ئە‌وه، ئێ‌تر سه‌عیدی کوری مه‌عاز پارچه په‌ره‌که‌ی گرت و، نوسراوه‌که‌ی که به‌نیاز بوون مۆری بکه‌ن گوژان‌دیه‌وه و س‌پیه‌وه)).

لێره‌دا بۆمان ده‌ردكه‌وێت كه ئه‌نصاره‌كان هه‌ست یان كرد به‌وه‌ی كه ئه‌م په‌یمانە زه‌لیل بوون و لاوازی ئه‌وانی تێدايه، هه‌ربۆیه وتیان: ((والله لا نعطيهم إلا السيف)). واته‌ سوێند به‌خوا له‌ شمشیر زیاتریان پێ ناده‌ین)).^{۱۰۰}

٤) هه‌روه‌ها نابێت په‌یمان نامه‌كه‌ مه‌رجێكى تێدابێت كه پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تى ئیسلامی بێت، بۆنمونه:

(أ) دان پێدانان به‌ نیشه‌جێ بوونی موشریکان له‌ خاکی پێرۆزی پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، چونکه وه‌ك له‌ فه‌رمووده‌که‌دا هاتوو ده‌فه‌رموێت: ((أخرجوا اليهود والنصارى من جزيرة العرب)).^{۱۰۱} واته‌ یه‌هود و نه‌صارا له‌ نیمچه‌ دورگه‌ (جه‌زیره‌)ی عه‌ره‌بی وه‌ده‌رنێن)).

(ب) یان گه‌راننده‌وه‌ی ئافه‌ره‌تێکی موسولمان بۆ بێ باوه‌ران، چونکه‌ خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾. المتحنة (۱۰).

به‌لام گه‌راننده‌وه‌ی موسولمانی نێرینه‌ بۆلای بێ باوه‌ران، زانایان خیلاف یان هه‌یه‌ له‌باره‌یه‌وه‌، هه‌ندێك یان رێگه‌ی داوه‌ به‌ گه‌راننده‌وه‌ی ئه‌میشه‌ به‌ قیاس كردن له‌سه‌ر په‌یمانی حوده‌یییه‌، به‌لام زاناو شاره‌زایانی دیکه‌ بۆئوه‌ چوون كه‌ دروست نییه‌ پیاویش بگه‌رێندریته‌وه‌، وه‌ ده‌لێن: په‌یمانی (حوده‌یییه‌) تاییه‌ت بووه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا خۆیه‌وه‌ (صلی الله علیه وسلم)، چونکه‌ ده‌یزانی كه‌ خواى گه‌وره‌ رێگا چاره‌ی رزگار بوون یان بۆ ده‌نێرێت، وه‌ ئه‌مه‌ش راسته‌ (والله‌ اعلم).

^{۱۰۰} ئیبن ئیسه‌حاق له‌ کیتابی (سیره‌) که‌یدا باسی کردوو به‌ دوورو درێژی، هه‌روه‌ها ئیمامی (طه‌به‌ری)یش ئه‌مه‌ی له‌ ته‌فسیره‌که‌دا باس کردوو، وه‌ سه‌یید قوطب به‌هه‌مان جو‌ر له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا باسی کردوو، وه‌ ئیبن (که‌ثیر)یش له‌ (سیره‌) و (البداية والنهاية) باسی کردوو...

^{۱۰۱} صحیح: رواه مسلم. الفتح الرباني (۱۴/۱۲۰).

له بهرائی کوری عازہ به وه خوا ی لّ رازی بېت ده گېرېته وه: ((وَادِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَشْرُكِينَ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ عَلَى ثَلَاثٍ؛ مِنْ أَتَاهُمْ مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنْ يَرُدُّوهُ، وَمَنْ أَتَى مِنْهُمْ رَدُّوهُ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ذَهَبَ مِنْهُنَا إِلَيْهِمْ فَأُبْعِدَهُ اللَّهُ)). واته: پيغهمبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) روژي پهيماني حوده يبيه موشريکاني له سهر (سي) شت به جي هيشت، يه که م: ههر که س لای پيغهمبهري وه هات بولايان نه ی گيرنه وه، وه ههر که س له وان هات بوناو موسوئلمانان بيگيرنه وه، پيغهمبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) فهرمووی: ههر که س له نيمه روشت بولايان، خواي گه وره دووري بخاته وه^{۱۰۲}.

۵) ههروها نهو پهيمانه نابيت دهرکهوتن و ناشکراکردنی دروشمهکانی بي باوهرانی تيډابيت له خاکی موسوئلماناندا، وه ک ريگه پيدانيان به دروست کردنی (کليسه) و (دير) کانين، يان ريگه پيدانيان به ناردنی کهسانی (تهبشيري) که بيروباوهری خه لکی خراپ و فاسد ده که ن، وه به تايبه تيش له دورگه يان جهزيری عهره بيدا، وه ههر له سهر نه مهش ريگه چاره ی سياسی و دانوستان له فه له ستين باتله و بوتلانيکی بنه رته ی، که ههر گيز ريگه ی پينادريت....

به لام له نهفغانستان دروسته به کومه ليک مهرج:

۱. ده بېت روسه کان له تهواوی خاکی موسوئلمانان بکشيڼه وه.
۲. وه ده بېت دوله تيکی ئيسلامی له نهفغانستان دامه زريت، پاش روشتنی نهو داگير که رانه، وه نابيت دست بکه نه رهوشی ده سه لاته وه، وه که گهراندنه وه ی مه ليک، يان دانانی ههنديک مهرجي (سه قافي) که ديه وپت بيرو باوهری خه لکی نه فغانی خراپ و فاسد بکات...
۳. وه ده بېت کشانه وه که ی سوپای روس (له تهواوی خاکی موسوئلمانان) به بي هيچ مهرج و شهرت و کوټيک بپت.
۴. وه ده بېت روسه کان دان بنين به موجهيده کان، يان داواي ناشتی يان لي بکه ن، چونکه خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَإِنْ جِئْتُمْهُمُ لِلْإِسْلَامِ فَاجْتَبِئْ لَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ (الانفال ۶۱) واته: نه ی محمد (صلي الله عليه وسلم) نه گهر دوژمنانی دينی خوا، مهيلي ناشته وایي و ناگريه ستیان کرد و مليان راكيشا بوی، توش ده وای قبولی

^{۱۰۲} متفق عليه.

بکه‌یت و، وه‌لامیان بله‌یته‌وه، به‌مه‌رجی‌ک به‌رژه‌وه‌ندی و سه‌روه‌ری موسولمانانی تی‌دا بپاری‌زری، وه‌هر پ‌شت به‌خوا به‌سته))^{۱۰۲}.

ئ‌یین سه‌جهری (اله‌یثمی).^{۱۰۴} ده‌فه‌رمو‌یت: ((والشرط الفاسد یفسد العقد علی الصحیح، بأن شرط فیہ منع فك أسرانا، أو ترك ما استولوا علیه أو رد مسلم أسیر أفلت منهم، أو سکناهم الحجاز، أو إظهار الخمر بدارنا، أو أن نبعث إلیهم من جاءنا منهم)).^{۱۰۵} واته: بوونی مه‌رجی فاسد و خراپ، په‌یمان‌ه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه، به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بی‌باوه‌ران بیکه‌نه مه‌رج به‌ر‌یگری کردن له‌ئازاد کردنی ئه‌و دیله موسولمانانه‌ی که‌لای ئه‌وان ده‌ست به‌سه‌ر کراون، یان وازه‌ینان یان له‌وانه‌ی که‌ ده‌ست یان به‌سه‌ردا گرتووه، یان گیرانه‌وه‌ی موسولمانی‌کی دیل کراوی هه‌له‌اتوو له‌ده‌ست یان، یان دان‌یشتن و نی‌شته‌جی بونیان له‌خاکی (حیجاز)، یان ده‌رخستنی مه‌شروب له‌خاکی ئی‌مه‌دا، یان بو‌یان بگ‌یرینه‌وه هه‌رکه‌س له‌وان که‌ دی‌ت بو‌لامان و باوه‌ر ده‌هی‌ئیت)).

پاشان مو‌ج‌ه‌یل‌ه‌کان د‌ئ‌نیابن و یه‌ق‌ینیان هه‌بی‌ت به‌وه‌ی که‌ روسه‌کان راست گو‌ن له‌ داواکردنی ناشت‌یداو، فرت و فی‌ل یان له‌ژ‌یر سه‌ردا نی‌یه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وانه‌ی که‌ بانگه‌واز ده‌که‌ن بو‌ر‌یگه چاره‌ی ناشتی و، ده‌یان‌ه‌و‌یت ر‌یگه چاره‌یه‌کی وه‌سه‌تی بگ‌رنه به‌ر، به‌بی بانگه‌واز و راگه‌یان‌دنی ئامانجی جیهاد، (که ئه‌و‌یش دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی‌کی

^{۱۰۲} (روونکردنه‌وه:

هه‌موو جو‌ره ناشتی و سازش‌یک له‌گه‌ل بی‌باوه‌راند‌ا سه‌رامه، به‌لام به‌و مه‌رجانه نه‌بی‌ت که‌ شی‌خ عب‌الله عزام باسیان لیوه ده‌کات، چونکه خ‌وای گه‌وره له‌ شو‌ینی‌کی تر‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تَهْتُوا وَتَلْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَاتَّقُوا الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ (محم‌د ۳۶) واته: هه‌رگ‌یز سست و لاواز مه‌بن له‌ کوشتاری کافران، وه‌ داوای سازش و ناشتیان لی مه‌که‌ن له‌ تر‌سد، له‌ کاتی‌ک‌دا به‌ هی‌زی ئی‌مان‌ه‌که‌تانه‌وه ئی‌وه ز‌ال‌ترن، وه‌ خ‌وای گه‌وره‌شتان له‌گه‌له و به‌ته‌نها نین)).

وه (فه‌تاده) ده‌فه‌رمو‌یت: ئه‌م فه‌رمانی ناگر به‌ست و ناشتی‌یه، پ‌یش فه‌رمان به‌جیهاد و، پ‌یش دابه‌زینی نایه‌تی: ﴿هَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (الت‌وبه ۲۹). بوو، واته ناگر به‌ست نه‌سخ بو‌ته‌وه و هه‌ر ده‌بی‌ت جه‌نگ یان له‌گه‌ل بک‌ری‌ت. والله أعلم

^{۱۰۴} (خ‌اوه‌نی دان‌راوی (الز‌واجره) ...

^{۱۰۵} (القرطبي (۳۹/۸).

ئيسلامييه)، به‌به‌هانه‌ي ئه‌وه‌ي که ولا‌تاني رۆژ ئاوا (غهرب) ئه‌مه‌يان پي قبول ناکري‌ت و، به‌رووي‌دا ده‌وه‌ستنه‌وه، ئه‌وانه‌ي که ئه‌مه کاريانه هيچ له ئامانجي جيهاد تي نه‌گه‌يشتون، به‌لکو هيچ راو بو‌چوني‌کي ئيسلامي ئاشکرايان نيه‌...

وه ئه‌وانه نابي‌ت ببنه سه‌ربازي‌ک له جيهاد دا، جا چجاي ببنه پيشه‌وا و قاده، چونکه خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت:

﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْمُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَأَعِدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾. التوبة (٨٣).
واته: ئه‌ي محمد (صلي الله عليه وسلم) کاتي‌ک خواي گه‌وره گه‌رانديتيه‌وه بو مه‌دينه، بو‌لای ده‌سته‌يه‌ک له مو‌نافقه‌کان، ئه‌وانه‌ي نه‌هاتن بو جه‌نگي ته‌بوک، دينه لات، و داوات لي ده‌که‌ن مو‌لّه‌تيان بله‌ديت له‌گه‌ل تو دربه‌چن و بچن بو غه‌زايه‌کي تر، واته په‌شيماني خو‌يان له نه‌هاتنيان بو جه‌نگي ته‌بوک درده‌برن، تو‌ش پي‌يان بلي: هه‌رگيز جاري‌کي تر له‌گه‌ل من نايه‌ن بو جه‌نگ و جيهاد، وه ناشکري‌ت جاري‌کي تر له‌گه‌ل مندا بي‌ن بو شه‌ري هيچ دو‌ژمني‌ک، چونکه ئيوه هه‌ر له ئه‌وه‌ل رۆژه‌وه رازي بوون به دانيشتن و، مانه‌وه‌تان له ماله‌وه هه‌لب‌زارد و خو‌تان دزييه‌وه و نه‌هاتن بو جيهاد، ده ئي‌ستاش بچن خانه نشين بن و له‌گه‌ل ژنان و مندا‌لندا بو‌خو‌تان له ماله‌وه بمي‌ننه‌وه)).

ئيمامي (قورطبي) ره‌حه‌تي خواي لي بي‌ت ده‌فه‌رموي‌ت:

((وهذا يدل على أن استصحاب المختل في الغزوات لا يجوز، وقد نص معظم الفقهاء في كتاب الجهاد على أنه لا يجوز أن يستصحب في الجيش مختل ولا مثبط ولا مرجف ولا مخذل ولا معوق)).

واته: ئه‌وه به‌لگه‌يه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ي که به‌ژداری کردني که‌ساني مو‌نافيق و ترسنو‌ک له غه‌زاگاندا دروست نيه‌، وه زۆربه‌ي شاره‌زاو فو‌قه‌هاکان له (کتاب الجهاد) دا ده‌نگ يان له‌سه‌ر ئه‌وه داوه که نابي‌ت که‌ساني مو‌نافيق و ترسنو‌ک و پشت هه‌لکردوو، وه بي‌نيازو بي عورزه له سوپادا به‌ژداری بکه‌ن)).

خوای گه وره موجهیلده کان له ئه فغانستان و فه لسته تین و فلیبین و لوبنان و
(عیراق و صومال و مه غریب و شام و یه مهن و شیشان و تورکستان و پاکستان و کشمیر و
جگه ئه وانیش) له هه موو شوینه کاندای سهر بجهیت، وه رایهی ئیسلام و حوکمی دهوله تی
فورئان و ئومه ته که مان له سهر شاهاده له پیناوی تودا سهر بجهیت..

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين. والحمد لله رب العالمين

وصل الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه والتابعين
ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين

وته‌ی کۆتایی

له‌ کۆتاییدا ده‌ئێین:

باسه‌که‌ به‌ زۆری نوسراوه‌کان و بوونی شاهیده‌کان نییه‌، به‌لکو شته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ دله‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ نوری پێدا، ئه‌وه‌ حه‌ق ده‌بینیت و بو‌ی رون ده‌بیته‌وه‌، خو‌ ئه‌گه‌ر دلێش تارێک بوو ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ هه‌رگیز نابینیت: ﴿هَذَا جَاءَكُمْ بِصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَنْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾. الانعام (۱۰۴). واته‌: به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ چاوی هه‌قبین و، دلی وشیارو، هو‌ی تیگه‌یانندن و، به‌لگه‌ی رونتان بو‌ هات، هه‌تا رپی راست بدۆزنه‌وه‌. جا هه‌رکه‌سیک رپی ده‌رکردو به‌دل تیگه‌یشت و ئیمانی هی‌نا، ئه‌وه‌ پاداشته‌که‌ی بو‌ خو‌یه‌تی، وه‌ هه‌رکه‌سیش له‌ ئاستی راستی یه‌کان چاوی دلی کو‌یر بوو و ئیمانی نه‌هی‌نا، دیاره‌ ئه‌وه‌ هه‌ر گونا‌هو تاوانه‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ سه‌رخو‌ی)).

وه‌ ئه‌و بینین و به‌صیره‌ته‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌دا باسی ده‌کات، له‌ دلێکدا ده‌ته‌قیته‌وه‌ و دروست ده‌بی‌ت که‌ ده‌رک به‌ شته‌کان بکات و له‌ شته‌کان تی‌بگات، ئه‌مه‌ش به‌ که‌سابه‌ت و دیراسه‌ت ده‌ست ناکه‌وی‌ت، به‌لکو ئه‌وه‌ ته‌نها فه‌هم و تی‌گه‌یشتنی‌که‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یداته‌ به‌نده‌یه‌کی له‌ تی‌گه‌یشتنی بو‌ کتیب و دینه‌که‌ی، له‌سه‌ر ئاستی بینین و به‌صیره‌تی دلی، ئه‌م به‌صیره‌ته‌ش له‌ خاکی دل‌دا گه‌وره‌ ده‌بی‌ت و پێده‌گات و سه‌وز ده‌بی‌ت، و ده‌توانی‌ت حیاوازی دروست بکات له‌ نیوان هه‌ق و باتل‌دا، وه‌ درۆزن و راست گو‌دا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾. الحجر (۷۵) واته‌: ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و گه‌لانه‌ی پێش تۆمان هی‌نا له‌ سزاو تۆله‌ی ئه‌وه‌ی کردیان به‌ پی‌غه‌مبه‌رانیان، به‌لگه‌ و نیشه‌ و په‌نده بو‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌بین و تی‌ ده‌گن و بیر ده‌که‌نه‌وه‌)).

موجاهید ده‌فه‌رموئیت: ((المتوسمین: ای‌للمتفرسین)). واته: موته‌وده‌سیم ئه‌و که‌سانه‌ن که‌فه‌راسه‌ت‌یان‌ه‌یه...^{۱۰۶}

وه ئیمامی‌ترمذی‌ره‌حه‌مه‌تی‌خوا‌ی‌لی‌بی‌ت‌له‌ئه‌بی‌سه‌عیدی‌خودی‌یه‌وه خوا‌ی‌لی‌را‌زی‌بی‌ت‌ده‌گی‌رپ‌ته‌وه: پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: ((اتقوا‌ف‌راسه‌ة‌المؤمن‌ف‌انه‌ینظر‌بنور‌الله)).^{۱۰۷} واته: خۆ‌تان‌بپار‌یزن‌له‌فه‌راسه‌تی‌با‌وه‌ردار، چونکه‌ئه‌و‌به‌نوری‌خوا‌ی‌گه‌وره‌ته‌ما‌شا‌ده‌کات‌و‌ده‌بین‌یت)). پاشان‌ئه‌م‌نایه‌ته‌ی‌خو‌ینده‌وه: ﴿إِنَّ‌ف‌ی‌ذَکَ‌لَّآیَاتٍ‌لِّلمتوسمین﴾...

به‌لام‌ه‌هرکه‌س‌له‌ئه‌هل‌و‌شو‌ین‌که‌وتوانی‌عیلم‌شو‌ین‌دونی‌ا‌بکه‌و‌یت‌و‌خۆ‌شی‌بو‌یت‌به‌سه‌ر‌زان‌ست‌و‌عیلمه‌که‌یدا، ئه‌وه‌ئه‌بی‌ت‌ته‌نها‌ناهه‌قی‌بل‌یت، له‌فه‌ت‌وا‌و‌حوکه‌م‌یدا، چونکه‌حوکه‌مه‌کانی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌زۆ‌ربه‌یان‌له‌پی‌چه‌وانه‌ی‌غه‌ریزه‌کانی‌خه‌لک‌ین، به‌تایبه‌ت‌یش‌ئه‌هل‌و‌شو‌ین‌که‌وتوانی‌کورسی‌و‌رییاسه‌ت...

وه‌ئه‌وانه‌ی‌شو‌ین‌هه‌وا‌و‌هه‌وه‌س‌که‌وتون، هه‌رگیز‌غه‌ریزه‌کانیان‌بو‌نایه‌ته‌ده‌ست‌ته‌نها‌به‌پی‌چه‌وانه‌و‌مو‌خاله‌فه‌کردنی‌حه‌ق‌و‌دو‌ور‌که‌وته‌نه‌وه‌نه‌بی‌ت‌لی‌ی، ئه‌گه‌ر‌عالم‌و‌حاکم‌کورسی‌و‌پۆ‌ستی‌ان‌خۆ‌ش‌ویست‌و‌شو‌ین‌هه‌وا‌و‌هه‌وه‌سیان‌که‌وتن، ئه‌وه‌هیچ‌یان‌له‌وه‌ده‌ست‌ناکه‌و‌یت‌ته‌نها‌به‌دو‌ور‌خسته‌نه‌وه‌و‌رو‌و‌به‌رو‌وی‌حه‌ق‌نه‌بی‌ت، وه‌به‌تایبه‌ت‌ئه‌و‌کاته‌ی‌ئه‌گه‌ر‌شوبه‌واتی‌بو‌دروست‌بو‌و، وه‌شوبه‌واته‌که‌ی‌له‌گه‌ل

^{۱۰۶} (سه‌یری‌ته‌فه‌سیری‌طه‌به‌ری‌بکه‌...

^{۱۰۷} (ضعیف: فه‌رمووده‌که‌لا‌وا‌زه، ئیمامی‌ترمذی‌و‌جگه‌ئه‌و‌یش‌به‌سه‌نه‌دی‌کی‌لا‌وا‌ز‌ری‌وا‌یه‌تیان‌کردو‌وه، وه‌شیخ‌ئه‌لبانی‌له‌(سلسلة‌الضعیفه‌و‌(ضعیف‌الترمذی)‌پله‌ی‌لا‌وا‌زی‌پیدا‌وه‌به‌ژماره‌ی‌(۳۱۲۷) ، وه‌ده‌فه‌رمو‌یت‌فه‌رمو‌وده‌یه‌کی‌صه‌حیح‌نبیه... / به‌لام‌له‌ته‌فه‌سیری‌(قورطبی)‌دا‌هاتو‌وه‌که‌ده‌گی‌رپ‌نه‌وه‌ها‌وه‌لان‌کاریان‌پیکردو‌وه‌(والله‌أعلم).

شه‌هه‌واته‌که‌ه‌ی تێکه‌ل بوو ئه‌وه هه‌واو هه‌وه‌س زال ده‌بی‌ت به‌سه‌ریدا، وه سه‌ه‌واب ون ده‌بی‌ت و رووی هه‌قی‌ش ده‌پۆ‌شری‌ت له‌به‌ر چاویاندا...

خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ق ئاشکراش بوو، وه شاراهه نه‌بوو له به‌رچاویاندا، و هه‌یچ گومانێکی تێدا نه‌بوو، ئه‌وه سه‌رپێچی یه‌که پێش ده‌خه‌ن به‌سه‌ر هه‌قه‌که‌دا، وه ده‌لێن: رێگه چاره‌ی هه‌ر ده‌بی‌ت به‌ گه‌رانه‌وه و ته‌وبه‌ کردن، خ‌وای گه‌وره‌ش له‌بارده‌ی ئه‌وانه و هاو شیوه‌یانه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَا﴾. واته: له‌د‌وای ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه کۆمه‌لێک له‌ که‌سانی خ‌راپ و لاسار بوونه جیگریان، ئه‌مانیش یه‌هودی یه‌کان بوون، وازیان له‌ نوێژ هی‌ناو بێ باوه‌ر بوون به‌ خ‌وای گه‌وره، وه شو‌ین هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زوو که‌وتن، ئابه‌و جو‌رده‌ش ده‌که‌ونه (غه‌ی) که‌ دۆ‌لیکه له‌ ئاگری دۆ‌زه‌خدايه)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمَمَا مَتَهُمُ الصَّالِحُونَ وَمَتَهُمْ ذُنُوبُ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ * فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالنَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾. (الاعراف ١٧٩) واته: یه‌هودمان له‌ زه‌ویدا په‌رت و بلاو کرد و، بونه‌ چه‌ند ده‌سته و به‌سته‌ی لێک تراز‌او، که‌ هه‌یان بوو له‌و ده‌ستانه‌ پیاو چاک بوو، وه هه‌شیان بوو چاک ده‌رنه‌چوو، وه به‌ خو‌شی و ناخو‌شی یان چاکه و خ‌راپه‌ تاقیمان کردنه‌وه، تا بگه‌رێنه‌وه بۆ‌لای خ‌وای خو‌یان و واز له‌ کوفر بێ‌ن، که‌چی له‌ پاشیانه‌وه جین‌شینیکی بێ خ‌یرو خ‌راپه‌ کار به‌جی‌ماو هاته جیگایان، و کتی‌بی ته‌وراتیان گرت‌ه ده‌ست، که‌ هه‌ر بۆ‌ ما‌لی ئه‌و دونیا تێ ده‌کو‌شان، له‌ جیگای ئه‌و دونیا، ئه‌مه‌ کاریانه و ده‌ش‌لێن: بێ گومان هه‌ر زوو له‌لای خواوه تا‌وانه‌کانمان ده‌به‌خ‌ش‌ری‌ت، واته‌ خوا لی‌مان خو‌ش ده‌بی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر دووباره‌ کالایه‌کی وه‌ک ئه‌وه‌یان ده‌ست که‌وت‌با، ئه‌گه‌ر هه‌رامیش بوایه، ئه‌وه‌نده نه‌فس ن‌زمن یه‌که‌سه‌ر وه‌ری ده‌گرن، ئاخۆ له‌ ته‌وراتدا

به‌یهمانیان لى وه‌رنه‌گیراوه، که به‌رامبه‌ر خودى خوا هه‌ق نه‌بی‌ت هه‌چ نه‌لین، ئه‌وه‌ی له ته‌واتیشدا بوو هه‌مویان دیراسه‌ کردبوو، که‌چى هه‌ر گو‌ییان نه‌ئه‌دا، خو ماله‌که‌ی دیکه (قیامه‌ت) بو ئه‌و که‌سانه‌ی له خوا ده‌ترسن باش‌تره له لادان و ئه‌م دونیا‌یه‌یان، ئیتر تى ناگه‌ن و ژیر نابن؟)).^{۱۰۸}

بو‌یه شو‌ین که‌وتنى هه‌واو هه‌وه‌س دل کو‌یر ده‌کاته‌وه، به‌مه‌ش هه‌چ حیا‌وازی نا‌کات له نی‌وان سونه‌ت و بیده‌ت دا، یان دلى ده‌شک‌یت و پ‌یچه‌وانه ده‌بی‌ته‌وه، بو‌یه بیده‌ به سونه‌ت ده‌بی‌ن‌یت و، سونه‌ت به بیده‌، ئه‌مه‌ش به‌لاو ئافه‌ی زانا‌یانه ئه‌گه‌ر شو‌ین دنیا و شه‌ه‌وات و کورسى و ری‌یاسه‌ که‌وتن، ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاتْلُهَا عَنْهُمْ فَذَلَّ فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ * وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ﴾. الاعراف ۱۷۵- (۱۷۶). ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌نگو با‌سى ئه‌و که‌سه سه‌ر لى شی‌واوه‌یان بو بخو‌ینه که به‌لگه‌و نی‌شانه‌ی خو‌مانمان پ‌یدا، که‌چى خو‌ی لى دار‌نین و یه‌خه‌ی لى هه‌لته‌کاندن، واته خو‌ی بى ئی‌مان کردو نه‌گه‌رایه‌وه بو هه‌ق، پاشان شه‌یتان دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانى خو‌ی خست، و چو‌یه ناو ر‌یزی گو‌م‌رایانه‌وه، خو ئه‌گه‌ر بمان ویستایه‌ پله‌ی به‌رزى مان به‌و ئایه‌تانه ده‌دايه‌و، دوا‌ی نا‌هه‌قى نه‌ده‌که‌وت، به‌لام ئه‌و خو‌ی به زه‌ویدا نو‌ساند و دونیا‌ی هه‌ل‌ب‌ژارد به‌سه‌ر دوا رو‌ژدا، و شو‌ین هه‌واو هه‌وه‌سى خو‌ی که‌وت، و سه‌رگه‌ردان بوو، نمونه‌ی ئه‌و جو‌ه که‌سانه وه‌ک ئه‌و سه‌گه هاره وایه، ئه‌گه‌ر تارى به‌یت و بو‌ی ب‌چیت له ماندو‌یى خو‌یدا زمانت لى ده‌رده‌ک‌یشى و ده‌وه‌ر‌یت، خو ئه‌گه‌ر هه‌ر وا‌زیشى لى به‌ینى و ئاو‌رى لى نه‌ده‌یته‌وه، هه‌ر زمان ده‌رنه‌ه‌ینى و ده‌وه‌ر‌یت به‌رووتا)). له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نها ده‌ق و نه‌سه قورئانى یه‌کان به‌س نی‌یه، وه ده‌بی‌ت ئیلا به‌صیره‌ت و چاو رونی دل هه‌بی‌ت، هه‌تا به‌چاکى هه‌قى پى ببینی‌ت...

^{۱۰۸} ﴿وَالَّذِينَ يَمْسُكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِغُ أَعْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَلُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خَذَرُوا مَا آتَيْنَاكَم بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ئەگەر دڵ زۆر قال بوو بە دنیاو، وە تاوانەکانی نەفس زۆر بوون، هەلیان دەگریت و بەسەر دلیهه دەبیته (ران)، چونکە هەموو تاوانیک دەبیته پەلەیهکی رەش بەسەر دلهه، بەردوام ئەم پەلەو نوکتانە بەسەر دلهه زیاد دەکات، هەتا ئەو کاتەي دەبیته دلیکی (ران) واتە ئەو دلهی بۆتە یەك پارچەي رەشی، کە دەبیته رێگر لەسەر چوونە ناوههه ی نور بۆناو ئەو دله ...

ئەو کاتەي دڵ تاریکی و رەشایی دای دەگریت، وینەي شتەکان وەك خۆي نابینی، وە حەقی لی وون دەبی و وینەهه نابینی، وە دلیش پێچەوانە دەبیتههه هەق بە باتل دەبین و باتلیش بە هەق ...

بۆیە دەبی بەندە تەقوایهکی چاک هەبی، هەتا فورقان دەردەکهویت، وە دڵ پاك دەبیتههه و، وە شتەکان وەك ناوینە وەك خۆي دەبین بە روون و ئاشکرا، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الانفال ۲۹) واتە: ئەي ئەو کەسانەي باوەرتان هیناوه، ئەگەر لە خوا بترسن و پارێزگاری لە فەرمان و بریارەکانی بکەن، نوریکتان دەدات و بتوانن چاک و خراپی پی لیك جیا بکەنەهه و، رێ تان بۆ روون دەکاتەهه، وە گوناھەکانی پیشوتان ببوریت، و تاوانەکانیشتان ببەخشی، وە خوای گەوره بۆخۆي خاوهنی بەهههه ی زۆر گەوره و مەزنە بەسەر بەندەکانیههه)).

بۆیە پیشیان (سەلهف) ئەگەر شتیکیان لەسەر گران ببوایە و بۆیان چارەسەر نەکرایە، دیان ووت: ((اسالوا أهل الثغور لأنهم أقرب الناس إلى الله)). واتە: بچن لە ئەهلی جیهاد و سەنگەرەکان بپرسن، چونکە ئەوان نزیک ترین کەسن لە خوای گەورههه)).

وه جارێك یان پرسیارێك یان كرد له ئیمام (ئەحمەد) كوری حەنبەل، ئایا ئیمە له دواى خۆت له كى بپرسین، واتە پرسیار بەرینهوه بۆلای كى؟ فەرمووی: له ئەبو بەكرى ئەلوارق بپرسن، چونكه ئەو وەرعى هەیه (كما یحسب) وه داوام وایه كه بۆ وه لام دانەوه مۆفەق بێت)).

وه ئیمامی بوخارى و موسلیم ره حمەتى خوايان لى بێت دەگیرنەوه پیغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتى: ((قد كان فيما مضى قبلكم من الأمم أناس محدثون فإن يك في أمتي أحد منهم فهو عمر بن الخطاب زاد زكرياء بن أبي زائدة عن سعد عن أبي سلمة عن أبي هريرة قال قال النبي صلى الله عليه وسلم لقد كان فيمن كان قبلكم من بني إسرائيل رجال يكلمون من غير أن يكونوا أنبياء فإن يكن من أمتي منهم أحد فعمر)). واتە: له پيش ئیوه دا هەبوون له (بەنو ئیسرائیل) پیاوانێك، قسەیان دەکرد و قسەكەر بوون، بى ئەوهی پیغەمبەربن، ئەگەر یهكێك له ئوممهتەكهى من هەبێت وهك ئەو پیاوانه، یان وهك ئەو قسەكەرانه ئەوه عومەر)). پاشان دەفەرمویت: ((إن الله جعل الحق على لسان عمر وقلبه)).^{۱۰۹} واتە: خواى گهوره هەقى ناردۆته سەر دل و زووبانى عومەر وه، خواى لى رازى بێت)). وه واتای وتەى (محدثون) واتە (مفهومون) تیگەشتوان، یان راست گۆیان، ئەمەش لەبەر ئیخلاص و صدق و راست گۆیى ئیمامی عومەر بوو، چونكه له زۆربەى رووداوهكاندا وتەو پيش نیارهكانى لهگهڵ دەقهكانى قورئان دەهاتهوه.^{۱۱۰}

وهك ئیمامی موسلیم له خاتو عائیشەوه خواى لى رازى بێت دەگیرێتەوه: پیغەمبەرى خوا کاتیك شەو نوێژى دەکرد پاش (الله اکبر) و دابهستنى نوێژ ئەم نرای

^{۱۰۹} (صحیح: ئەبو داود و نەسائی و ئیبن ماجه و ترمذی ریواپەتیان کردووه، شیخ ئەلبانى له (صحیح الجامع الصغیر و مشکاة المصابیح) دا پلهى صحیحی پێداوه به ژماره‌ی (۱۷۳۶)...

^{۱۱۰} (هەر بۆیه زانیان دەفەرمون: (۲۵) ئایه‌تى قورئان له‌سەر ته‌صديقى وته‌ى ئیمامی عومەر دابه‌زیووه

ده خويّند: ((رب جبريل وميكائيل وإسرافيل فاطر السماوات والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون اهدني لما اختلف فيه من الحق بإذنك إنك أنت تهدي من تشاء إلى صراط مستقيم))....

لە كۆتاييدا:

دهپارێینهوه بهم ئایهته پڕۆژه: ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾. وه بهردوام ئەم نزا دهئێینهوه که پێغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهیوتهوه: ((اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنِكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ))...

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾.

اللهم أحيينا سعداء وأممتنا شهداء واحشرنا في زمرة المصطفى صلى الله عليه وسلم
وسبحانك اللهم ويحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك

به فہزئی خواہی گہورہ تہاوا بوو

ما فی له به رگرتنه وهو بلاو کورنده وهی بابته کانی پیگهی گزنگ پاریزراوه
 یۆ هه موو موسۆمانتک

لا اله الا الله

الدفاع عن اراض المسلمين أهم فروض الاعيان الشيخ عبدالله عزام

الله رسول محمد

به رگري کردن له خاکی موسوئمانان
گرنگترین فقه ریزه‌ی سه‌رشنای موسوئمانانه

وهرگيرانی
نیمام عبدالله
نه‌بو صه‌فوان

دانانی زانای پایه به‌رز
شیخ عبدالله عزام فقه‌له‌ستینی
خوا لیبی خوش بیئت